Machine Translated by Google

Ideoloģija

1.–4.

sējums, transkribējis

þ Midwinter

2023 CE

Machine Translated by Google

Redaktora priekšvārds

Šie teksti ir pārrakstīti no Karla Hammera SS Ideoloģijas 1. – 4. sējuma skenējumiem , kas datēti ar 1988.–1994. gadu. Skenējumi ir apzīmēti ar WWW.THULE-ITALIA.ORG; domājams, ka tie ir paši skenējumu autori. Nav atrastas ne fiziskas kopijas, ne augstākas kvalitātes skenējumi.

Teksti ir sakārtoti publicēšanas hronoloģiskā secībā, nevis Karla Hammera publicētajā secībā. Satura rādītājā katram tekstam ir pievienota atsauce uz Karla Hammera sējumu, kurā tas tika publicēts.

transkribēts no, kā arī atsauce uz vācu tekstu, no kura to ņēma Karls Hammers (ja pieejams).

Dažām sadaļām ir pievienoti nosaukumi, kas bija

Lai būtu vieglāk saprast, neesmu to pamanījis. Umlauti ir atveidoti ar burtu "e" aiz dotā patskaņa. Ir izlabotas acīmredzamas pareizrakstības kļūdas, un, lai atšifrētu dažus skenēto attēlu pikseļotos vārdus, nācās veikt dažus minējumus. Liels paldies anonīmajiem draugiem, kuru acis palīdzēja atšifrēt pikseļus, kad manējās neizdevās. Dažas neveiklas frāzes ir nedaudz mainītas, nemainot to nozīmi. Vārds "Weihnacht" (burtiski: svētā nakts) ir pārtulkots no Karla Hammera "Ziemassvētki" uz vārdu "Yule".

Mākslas darbi un ilustrācijas ir pilnībā izlaistas gan skenēšanas sliktās kvalitātes dēļ, gan arī lai dokumentu būtu vieglāk izdrukāt.

Machine Translated by Google

Satura rādītājs

1941

Ievads...1 Hammer vol. 3;
No: Germanische Leithefte, 1. sējums, 1941. gada 1. izdevums The Task of the
"Germanische Leithefte"... 3 Hammer vol. 3; No: Germanische
Leithefte, 1. sējums, 1941. gada 1. izdevums Mūsu
reihsfīrers ....4 Hammer vol. 3; No:
Germanische Leithefte, 1. sējums, 1941. gada 1. izdevums Eiropa atkal kļūs
vesela... 6 Hammer vol. 3; No: Germanische Leithefte,
1. sējums, 1941. gada 1. izdevums The Flow of
Heredity..14 Hammer vol. 3; No:
Germanische Leithefte, 1. sējums, 1. izdevums, 1941. Auds un
Delila...15 Hammer vol. 3;
No: Germanische Leithefte, 1. sējums, 1. izdevums, 1941 Rieke
Gehrmann...18 Hammer vol. 3; No:
Germanische Leithefte, 1. sējums, 1. izdevums, 1941 A Hero of the Battle of the
Jitland...21 Hammer vol. 3; No: Germanische
Leithefte, 1. sējums, 1941. gada 1. izdevums Ādolfa Hitlera
vadībā..24 Hammer vol. 4; No: Germanische Leithefte,
1. sējums, 2. izdevums, 1941 Sezonas pavērsiens, Likteņa
pavērsiens...33 Hammer vol. 4; No: Germanische
Leithefte, 1. sējums, 1941. gada 2. izdevums, 1941. gada vasaras
saulgrieži!..37 Hammer vol. 4; No:
Germanische Leithefte, 1. sējums, 1941. gada 2. izdevums Ģermāņu
saimniece...45 Hammer vol. 4; No:
Germanische Leithefte, 1. sējums, 2. izdevums, 1941 Bērns un
laulība.. 49 Hammer vol. 4; No:
Germanische Leithefte, 1. sējums, 2. izdevums, 1941. Vācu
doma...50 No: Germanische Leithefet,
1. sējums, 1941. gada 2. izdevums. Tēva lūgums . 4; No
Germanische Leithefte, 1. sējums, 1941. gada 3. izdevums

No korpusa dienas pavēles...52 Hammer 4. sējums;
No Germanische Leithefte, 1. sējums, 3. numurs, 1941 Neitralitāte un ģermāņu
centieni..54 Hammer 3. sējums; No Germanische
Leithefte, 1. sējums, 3. numurs, 1941 Līdz
pirmajam... 60 Hammer 3.
sējums; No Germanische Leithefte, 1. sējums, 3. numurs, 1941 Ģermāņu
ilgas.. 62 Hammer 4. sējums;
No Germanische Leithefte, 1. sējums, 3. numurs, 1941 Vieglākais
ceļš...67 Hammer 4. sējums; No
Germanische Leithefte, 1. sējums, 3. numurs, 1941

Machine Translated by Google

Daudzas lietas...71 Hammer 4. sējums; No: SS Leitheft, 1941. gada 15. janvāris Trīskāršais
zīmogs...72 Hammer 2. sējums; No: SS Leitheft, 1941. gada 15. janvāris Viņas
zēns...77 Hammer 2. sējums; No: SS Leitheft, 1941. gada 15. marts

1942

Hjūstonas Stjuarts Čemberlens...82 Hammer vol. 4; No: Germanische Leithefte, 2. sējums, 1. izdevums, 1942. Brīvības
zeme.. 84 Hammer vol. 4; No: Germanische Leithefte, 2. sējums, 1. izdevums, 1942 Somu
lojalitāte...91 Hammer vol. 4; No: Germanische Leithefte, 2. sējums, 2. izdevums, 1942. Somija
1918./1919...97 Hammer vol. 4; No Germanische Leithefte, 2. sējums, 1942. gada 3./4. izlaidums Vācu nama
bruņinieki...99 Hammer vol. 4; No Germanische Leithefte, 2. sējums, 3./4., 1942. gada Augšsilēzija..102
Hammer vol. 4; No Germanische Leithefte, 2. sējums, 3./4. numurs, 1942. g. Germanic Life
Will...106 Hammer 2. sējums; No: Germanische Leithefte, 5. numurs, 1942. g.
Yamato..107
Hammer 2. sējums; No: SS Leitheft, 1942. gada marts Rather to the Devil in
Hell..116
Hammer 2. sējums; No: SS Leitheft, 1942. gada aprīlis

1944. gada Eiropas fronte..124 Hammer 2. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada februāris Kas drīkst precēties
jauns?...131 Hammer 2. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada februāris Tava dzīve pieder tavai
tautai!...140 Hammer 2. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada marts
Ir jāpārvar "struves punkts"..144
Hammer 2. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada maijs Mūžīgā
sirds...150
Hammer 4. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada maijs Salauztās
rokas..153
Hammer 3. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada maijs Dvēsele un
ķermenis..162
Hammer 2. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada jūnijs Māte Zeme —
Tēvzeme..164
Hammer 2. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada augusts Tāda paša veida
kuģis..166
Hammer 3. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada augusts

Machine Translated by Google

Zelta medaļa par drosmi...175 Hammer 3. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada septembris Saglabāt
tīrību un kļūt nobriedušam...181 Hammer 3. sēj.; No:
SS Leitheft, 1944. gada septembris Tas gan bija diezgan
labs puisis..186 Hammer 3. sēj.; No: SS Leitheft, 1944. gada oktobris

NEZINĀMI

Citāti..191 Hammer 3. sējums Nesaprasta

biedriskums..193 Hammer 2. sējums; No SS tiesas ierakstiem SS
vīrieša pēdējā griba..195

Āmurs 1. sējums
Karavīra uzvedība 199
Āmurs 1. sējums
(no Bērna).. 204 Āmurs 1. sējums

Dievs dzīvo tikai lepnās sirdīs... 207 Āmurs 1. sējums Dzīvības koks un pasaules
koks.. 213 Āmurs 1. sējums

Drosme dzīvespriekam..219
Āmurs 1. sējums
Karaļa Olafa dīvainā satikšanās 224
Āmurs 1. sējums
Kalna pils..235 Āmurs 1. sējums

Kālenbergs 1683.. 236 Hammers 1. sējums Brāļu
asinis..236 Hammers 1. sējums Princis

Eižens.. 242
Āmurs 1. sējums
Karaļa spriedums...250
Āmurs 1. sējums
Mūžīgās lietas...259
Āmurs 1. sējums
Pomerānija..268 Āmurs 1. sējums

Machine Translated by Google

Publicēšanas gads

1941. gadā

Machine Translated by Google

Ievads

"Tāpat kā zināšanas par Zemes orbītu ap sauli izraisīja fundamentālas pārmaiņas vispārējais pasaules uzskats, tāpat arī Nacionālais Sociālistiskā kustība, kuras pamatā ir asins mācība un rases, rezultātā mainās zināšanas un līdz ar to skatījums uz cilvēces pagātnes vēsturi un nākotne.”

- Ādolfs Hitlers

Šīs zināšanas par liktenīgo nozīmi dabas asins un rases likumi veido pamatideju SS. Tas ir izvēlētu Ziemeļvalstu vīriešu ordenis kopā ar viņu klani.

Ar pašu izvēlēto likumu palīdzību SS vēlas lai sniegtu dzīvu ieguldījumu asins idejas triumfam Eiropā. Tā vēlas to saglabāt un nostiprināt kā piemēram, augstākos tikumus, piemēram, lojalitāti, drosmi, biedriskums un cēls prāts. Tā ir komanda, kas, ievērojot ģermāņu lojalitāti sekojošajam, ir beznosacījumu veltīts fīreram.

SS ir iekšējās drošības sargs. Reihs un visspēcīgākais kaujas spēks pret ārējo

Machine Translated by Google

ienaidnieks. Pašreizējā cīņa ir vērsta pret dzīvību apdraudošajiem starptautiskās ebrejības spēkiem, tās sabiedroto pasauli Boļševisms un arī no ebrejiem atkarīgie, alkatīgie angļi naudas un brīvmūrniecības vara.

Pašreizējā, satraucošā konflikta mērķis ir dabiskas un tādējādi ilgstošas Jaunās Kārtības veidošanās Eiropa. Šo jauno kārtību ir pārņēmis Reihs, kas balstās uz plašāku ģermāņu attīstību cieša sadarbība ar drosmīgiem sabiedrotajiem.

Tomēr Eiropai ir jāatrod ilgtspējīgs pamats par spožu nākotni aktīvajā likteņa kopienā ģermāņu tauta. SS cīnās par šo cēlo mērķi. Un tā, fīrera SS pulkā pulcējas kaujai - blakus reiha vācu SS vīriem - etniskajiem vāciešiem no visām valstīm pasaules daļās, īpaši no Rumānijas un pārējās Dienvidaustrumeiropas.

Pirmo reizi brīvprātīgie no Flandrijas, Holandes, Šveice, Dānija, Norvēģija, Somija un Zviedrija arī cīnās kopā ar reiha vācu SS vīriem.

Machine Translated by Google

“Germanische Leithefte” uzdevums

...vajadzētu būt pastāvīgi propagandēt lielo un SS kopīgā līnija šiem biedriem no kaimiņos esošajām ģermāņu zemēm un turklāt publiskot SS diženos mērķus un principus šo vīru dzimtene. Šai publikācijai vajadzētu skaidri atspoguļot SS garu, kas kopīgs visām ģermāņu tautām. Tādējādi tā būs pastāvīgs aicinājums visiem

kuri ir pietiekami pārliecināti par sevi, lai kļūtu par sekotājiem no visstingrākās un spēcīgākās kārtas ģermāņu vēsturē.

Machine Translated by Google

Mūsu reihsfīrers

No reihsfīrera-SS Heinriha Himlera runas

1935. gadā

SS tika izveidots pēc fīrera pavēles.
tikko augšāmceltā vācu tauta.

Katrs organizācijas, uzdevuma un paplašināšanās apraksts SS nevar saprast, ja vien necenšas aptvert tos iekšēji ar savām asinīm un sirdi. Tas nevar izskaidrot, kāpēc mums, tik nelielam skaitam, tas ir spēks mūsos.

To nevar loģiski analizēt, kāpēc mūsdienās katrs no mums kurš valkā melnu uniformu, neatkarīgi no tā, kur viņš atrodas, to nes šīs mūsu kopienas spēks - lai tā arī būtu ka viņš sēž uz sacīkšu zirga vai dueļa stadionā, vai nu tāpēc, ka viņš pilda tiesneša pienākumus, vai arī tāpēc, ka viņš ieņem augstus valdības amatus vai pilda savus pienākumus kā karavīrs, vai varbūt viņš studē vācu darbus mūsu veida gars — katram, iespējams, neredzamam, jāiztur savs zeme kā cilvēks.

Katrs zina , ka viņš nestāv viens, bet gan šis nepieredzētais dažu simtu tūkstošu vīru spēks, kuri ir zvērējuši kopā, piešķir viņam neizmērojamu spēku, tāpat kā viņš zina, ka kā

Machine Translated by Google

kā šīs savas kopienas melnā korpusa pārstāvis, viņam tas jāpagodina, izmantojot savus labākos sasniegumus.

Tā nu mēs esam sapulcējušies un soļojam saskaņā ar nelokāmiem likumiem kā nacionālsociālistiska, izredzētu vīru kara kārtība un kā zvērēta viņu klanu kopiena ceļā tālā nākotnē; mēs vēlamies un ticam, ka mēs to nedarīsim vēlas būt tikai mazbērni, kas to labāk izcīnīja, nevis tālāk par tālo senču

paaudzes, kas nepieciešamas vācu mūžīgajai dzīvei-ģermāņu tauta.

Machine Translated by Google

Eiropa atkal kļūs vesela

Mēs, cilvēki, dzīvojam pasaulē, kurā viss kļūst, dzīvošana, nobriešana un pāreja notiek saskaņā ar nelokāmi, dievbijīgi dabas likumi. Pakļauti tiem ir zvaigznes, debesis un zeme, jūra un akmeņi, kā arī augu un dzīvnieku dzīvība.

Neviens, kam piemīt viņa piecas spējas, par to nešaubās arī cilvēka dzīve rit saskaņā ar tiem pašiem likumiem. Tāpat arī atšķirības starp cilvēkiem nosaka iedzimtības likumi .

Veselīgā, dabiski jūtīgā kopienā, piemēram Zemnieku dzīvē slimajiem tiek liegts vairot pēcnācējus, un veselais atkal saista sevi ar veselo. lielpilsētas dzīve, atsvešināta no dabas vai ekonomikas apsvērumi diemžēl daudziem rada veselīgu cilvēks stājas laulībā ar slimu cilvēku.

Tomēr tad daba atriebjas par tās likumu neievērošana: pēcnācēji var kļūt slimīgi vai sevī nes tieksmi uz slimība.

Zemnieks, kurš joprojām dzīvo saistīts ar dabu, vienmēr ir Ir zināms, ka ikvienā dzīvnieku un augu sugā ir līnijas un ir jānošķir rases, ko nevar

Machine Translated by Google

nešķiroti krusto. Tas iznīcinātu šķirni.

Tāpat arī cilvēku vidū pastāv dažādas rases.
Sākotnēji mūsu senči respektēja šīs barjeras, radīja
radītāja. Vēlāk noteikti garīgi un politiski
tieksmes pakāpeniski apspieda dabiskās sajūtas
atšķirības starp cilvēkiem. "Viss ir vienāds
kam ir cilvēka seja", tā viņi teica pie
Franču revolūcijas laiks. Liberālisms, marksisms-
Sociālisms un komunisms — tie ir pagrieziena punkti
ebreju maldinātās Eiropas sabrukums. Boļševistam rasu atšķirības
ir tikai aizspriedumi, kas ir jārisina
pārvarēt. Tomēr tas viss ir cilvēciska novirze
no dievišķajiem dabas likumiem: neuzticība savam
paša asinis, kurām jābūt visnopietnākajām
sekas tautas veselībai un kultūrai. Fiziskā
bojājumi, psiholoģiski traucējumi un rakstura mazvērtība
bieži vien ir zinātniski pierādītas sekas
nevēlama rasu sajaukšanās.

Šīs garīgās, vai labāk sakot, antigarīgās, tendences
nāk no rasiski svešiem un perversiem prātiem. Šie
mācības vispār neizriet no dabas likumiem.
Pretstatā tiem, nacionālsociālisms netiecas
lai konstruētu citu humānisma ticības apliecību, drīzāk tā cenšas
pirmkārt, skaidri atzīstiet dabisko kārtību, ko rada
Dievs. Tikai šīs zināšanas ļauj atkal vadīt

Machine Translated by Google

maldinātais cilvēks atgriežas pie dabiskā un līdz ar to veselīgā dzīvesveids. Tāpēc nacionālsociālisms respektē dabas dotās atšķirības starp rasēm. Un tas atpazīst dabiskos šķēršļus.

Tātad arī nacionālsociālists redz nākotnes Eiropu pilnīgi citādi nekā to darītu liberālis. Katru Nacionālsociālisti instinktīvi noraidītu Paneiropas vienošanos amerikāņu tipa. ASV ir cilvēku sajaukums un rases. Eiropā dažādi cilvēki ir savā gaitā to attīstības gaitā ir mainījušās dažādas tautas rakstura iezīmes, jo ir sajaukušās arī citas Eiropas rases - dažādās proporcijās dažādās Vācijas daļās un tās kaimiņiem. Tomēr tiem visiem ir kas kopīgs vairāk vai mazāk liela daļa ziemeļvalstu asiņu.

Tādējādi šis Ziemeļvalstu asins komponents ir tas, kas saistās Eiropas tautas. Ciešāka ģermāņu tautu savienība tāpēc tas ir ne tikai iespējams, bet arī dabas dots. vairāk vai mazāk Ziemeļvalstu asiņu, kas ir atrodamas citās Eiropas valstīs cilvēki galvenokārt ir ģermāņu izcelsmes.

Ja Eiropa tādējādi nevēlas zaudēt savu unikalitāti, tad, galvenokārt, ir jābūt ziemeļnieku rases kundzībai nodrošināts. Tomēr visvairāk ir cietusi Ziemeļvalstu rase pateicoties civilizācijas attīstībai pēdējos gados gadsimtiem ilgi. Tāpat arī ziemeļnieku rase daļēji ir gandrīz pārstājusi pastāvēt saglabājas lielajās pilsētās. Šī vērtīgā rase

Machine Translated by Google

pārstāv un pārstāv ne tikai vācu, bet arī visu pārējo Eiropas tautu vadošo segmentu.
Šis fakts ir īpaši nozīmīgs, jo tā asiņu daļa pastāvīgi samazinās.

Iepriekšējai, tā sauktajai Eiropas civilizācijai ir tāpat kaitīgi ietekmēja iedzīvotāju veselību.
Slimie, vājie un neapdāvinātie tiek atbalstīti ar visiem resursiem, savukārt veselajiem tāpēc bieži vien ir nācies cieš no visļaunākās sociālās netaisnības. Dabā slimi un vāji tiek automātiski attīrīti, un tikai stiprie un veselie sāk vairot pēcnācējus. Starp tā sauktajiem kulturālajiem cilvēkiem, kuri ir radījuši nedabisku vide viņu civilizācijā, šī “dabiskā atlase” trūkst.

Šeit rodas nacionālsociālisma pasākumi spēlē. Pēdējā stundā viņi neļauj baltajam rase pazudīs pārskatāmā nākotnē. Nosauksim rasiski labā, fiziski un garīgi veselā tautas daļa ar visaptverošu jēdzienu “veselīgas ģermāņu asinis”; tāpēc visi Nacionālās

Sociālismu, kas veicina šo daļu, sauc par "Pasākumi veselīgas ģermāņu kultūras veicināšanai" asinis”. Šie pasākumi nacionālsociālistiskajā Vācijā ir vērsti uz diviem virzieniem: pirmkārt, tie novērš kaitīgo un otrkārt, tie veicina labvēlīgo.

Machine Translated by Google

Nacionālsociālistiskais laulību likums paredz laulības dokumentu iesniegšanu pirms laulībām. Tādā veidā, tautas labā, laulība var notikt...
Veselais ar iedzimti slimo vai veselais ar
jānovērš cilvēku ar lipīgām slimībām. No otras puses, ļoti izdevīgu, bezprocentu laulību aizdevumu piedāvājums atvieglo veselo cilvēku laulības.

Šie tikko minētie Nacionālās
Tomēr sociālistiskajām valstīm vienmēr sekoja, bieži vien daudzus gadus, pēc līdzīgiem SS mērījumiem.

SS karavīrs tiek atlasīts un izglītots šādā veidā
ka viņš nesajauksies ar rasiski svešiem vai iedzimti slimiem cilvēkiem asinis pat bez šiem likumiem.

Bet arī citās jomās SS rāda labu piemēru, ejot pa jauniem ceļiem uz priekšu. SS veicina cilvēka atgriešanos pie dabiskajiem dzīves apstākļiem, izmantojot neskaitāmi nelieli pasākumi, piemēram: veicināšana vienģimenes māju celtniecība, fiziskā audzināšana un vingrošana, vērtīgu ģimeņu atgriešanās zemē, veicot jauno zemnieku popularizēšanu utt. SS to parāda, izmantojot tās kārtības likumi un tās piemērs, ceļš uz
kas var būt Ziemeļvalstu asinsgrupas stiprināšana sasniegts. Līdzīgas kārtas jau ir pastāvējušas, izkaisītas visā vēsturē, piemēram, Džomu vikingi
Baltijas jūra, Vācu Teitoņu bruņinieki austrumos un

Machine Translated by Google

Rietumprūsija utt. Arī šie ordeņi pieņēma tikai vērtīgus, kaujasspējīgus vīrus, un viņu sasniegumi bija atbilstoši iespaidīgi. Taču tiem pietrūka viena trūkuma:

viņi savus likumus attiecināja tikai uz vīriešiem. Tāpēc viņu vērtīgās asinis netika apzināti rūpēts . Bet galu galā tas ir tas, kas nonāk līdz tam, ka tauta savas nākotnes labad ne tikai saglabā savus vērtīgo resursu krājumus

asinis, bet arī palielina to.

Tāpēc reihsfīrers SS jau laikā

grūtā cīņas periodā 1931. gadā SS piešķīra savu piemiņas likumu "Saderināšanās un laulību orderis". Tajā SS vīrietim tiek uzdots pienākums izvēlēties savu sievu atbilstoši pēc tām pašām vadlīnijām, ar kurām viņš tika uzņemts SS.

Tad sievu ieveda SS klanā. Tur viņa ir.

pakļauta tiem pašiem principiem kā viņas vīrs.

Tāpēc viņa bauda tādu pašu godu un tādu pašu augstumu

cieņa.

Tādēļ SS stāv priekšgalā cīņā par ģermāņu asiņu saglabāšanu un stiprināšanu un rāda ceļu uz veselīgu tautu nākotni.

spēks un kultūras uzplaukums. Pirmais, radošais

SS darbs šo asins ideju labā ir bijis

Fīrera atzīts par tādu, ka viņš ir uzticējis

SS reihsfīrers vācu tautas sacietēšana.

Machine Translated by Google

No šīs nacionālsociālistisko likumu ievērošanas asinis un rase veido kārtību, kas uz visiem laikiem nodrošinās ne tikai Reiha aizsardzību, bet arī pavērs ceļu uz priekšu visos svarīgajos cilvēces jautājumos dzīvība. Tā kļūst par Eiropas likteņa kopienas aizbildni. Bet jo īpaši ģermāņu tautas ir saistītas ar šo SS ordeni caur viņu kopīgajām asinīm. Ar lepnumu mūsu bērnu bērniem kādu dienu vajadzētu par mums teikt:

"Jūs esat likuši pamatus mūsu rases reiham!"

Machine Translated by Google

Kad es šodien ceļoju cauri Vācijai un visur citur redzu bērnus, mūsu mazo blondo jaunību, tad es atpazīstu mūsu kustības mērķis: sniegties no tagadne uz priekšu Vācijas nākotnē.

- Ādolfs Hitlers

Machine Translated by Google

Iedzimtības plūsma

Johans Sebastians Beks, lielais Leipcigas komponists, ar lielu meistarību spēlēja ērģeles Garnizona baznīca Potsdamā Frīdriham Lielajam un saviem uzaicinātajiem viesiem. Bahs izlēja savu dvēseli kā neizdibināmā jūra.

"Kas ir mūžīgā, dievišķā mūzika, skolotāj! Kā tu varēji iegūt žēlastību?"

"Mans vecvecvectēvs bija maiznieks un mūziķis, mans vecvectēvs bija gobelēnu meistars un mūziķis, mans vectēvs bija pilsētas dūdu spēlētājs..."

Veimārā mans tēvs bija Eizenahas galma un pilsētas mūziķis, bet mans tēvocis — tās pašas pilsētas ērģelnieks. Gandrīz 300 gadus mūziķi ar toreizējo vārdu

Bahi ir dzīvojuši Tīringenē un Saksijā. Tātad šī iezīme vienmēr tika nodota tālāk."

Machine Translated by Google

Ods un Delila

Tas bija laikā, kad norvēģi apmetās Islandē. un piedzīvoja savu varonīgo laikmetu. Tas bija apmēram viens pirms tūkstoš gadiem. Salas ziemeļrietumu daļā dzīvoja vīrs vārdā Gisli, kurš bija apbrīnojams cilvēks. Taču ietekmīgie viņu nicināja cilvēki, kas viņu apskauda, un tāpēc viņš klīda apkārt bez miera. Viņa sieva Auda palika pie viņa viņa lielajā vajadzībā un rūpējās par viņu ar nebeidzamu uzticību. Tomēr Gisli ienaidnieki gribēja viņu notvert, tāpēc viņi mēģināja ar viltības palīdzību.

Viņu vadītājs devās pie Auda un teica: "Es vēlos izveidot ar tevi tiksimies. Od, pasaki man, kur atrodas Gisli, un es tev došu 300 sudraba markas. Turklāt es noorganizēšu "laulība tev ir labāka nekā pašreizējā."

Viņa atbildēja šādi: "Visneticamāk, ka tas..." Man šķiet, ka tu man sagādā tikpat labas laulības kā pašreizējās. Bet tā ir taisnība: zelts ir atraitnes kā saka, vislabākais komforts. Parādiet, vai jūsu nauda ir tikpat bagātīgs un tikpat labs, kā jūs sakāt.

Tā nu viņš ielēja naudu viņai klēpī. Viņa spēlējās ar to ar savu roku, bet viņš to saskaitīja un parādīja viņai. Gudrida, viņas audžumeita, sāka raudāt.

Machine Translated by Google

Gudrids izgāja ārā, pieskrēja pie Gislija un teica viņam:

"Mana audžumāte tagad ir zaudējusi saprātu un vēlas..."

"Nodod tevi!" Gisli teica: "Mierinies, ja vien nāve mani apdraud tikai no Audas, man nav jābaidās par savu dzīve."

Tad meitene devās mājās un neteica, kur viņa atrodas. bija bijis.

Eijolfs bija saskaitījis naudu. Ods teica: "Tavs nauda nekādā ziņā nav mazāka vai sliktāka, nekā jūs teicāt; Vai tagad jūs atļausiet man ar to darīt, ko vien vēlos? Eijolfa to labprāt pieņēma un teica, ka viņai tas ir pieņemami. kā viņa vēlējās.

Ods paņēma naudu un ielika to lielā maisā. Tad Viņa piecēlās un iesita Eijolfam ar maisu pa degunu no tik cieta sudraba, ka viņš acumirklī bija asinīs. Viņa piebilda: "Uztver to kā savu lētticību! Un katrs arī nelaime! Vai tu ticēji, ka es pārdošu savu vīrs tādam nelietim kā tu? Uztver to kā apvainojumu un arī kauns! Visu mūžu tev vajadzētu Atceries, tu blēdi, ka sieviete tevi ir iesitusi - un ka tu pat nepanāci to, ko gribēji!

...Un vīriem kaunā nācās atkāpties... (Tūle, VIII sējums)

Machine Translated by Google

Un Israēlā bija kāds vīrs, vārdā Simsons, kam bija neticams spēks. Filistieši viņu ienīda un centās lai viņu nogalinātu. Tā kā viņiem tas neizdevās, viņi mēģināja ar viltību. Viņi devās pie viņa mīļākās, vārdā Delila, un sacīja viņai: "Pierunā viņu nodot jums viņa lielā spēka noslēpumu. Tad mēs to sniegsim jums katram pa 1000 un 100 sudraba gabaliem!"

Un Delila devās pie sava vīra un mēģināja atslēgt viņa spēka noslēpums, jo nauda viņu ļoti piesaistīja daudz. Trīs reizes viņš no viņas izvairījās, bet beidzot atklāja visu viņai, jo viņš viņu ļoti mīlēja. Viņš teica: "Mani mati nekad nav griezti. Ja tā būtu pārgrieztu, es kļūtu tikpat vājš kā jebkurš cits vīrietis.

Kad viņa uzzināja noslēpumu, viņa to nodeva viņam ienaidnieki. Tie ieradās naktī, kad viņš paļāvīgi gulēja. Viņi nogrieza viņam matus un satvēra viņu, izdūra viņam acis, un aizveda viņu uz cietumu.

Oda un Delila – divas pasaules!

Machine Translated by Google

Lauksaimnieces sieviete: Nācijas mantojuma tālākdevēja

Rīke Gērmane

Balstīts uz Rūtas Gīdas dzejoli

Kad Rīke Gērmane bija precējusies, bija tikai krekls kādu rudens nakti viņas un viņas vīra kūts aizdegās. Liesmu varēja redzēt no trīs jūdžu attāluma, bet, kamēr fermas dzīvnieki brēca, varēja dzirdēt Rīkes Gērmanes vienmēr optimistisko balsi, kas viņai teica ģimene: "Par ko jūs sūdzaties? Mūsu māja ir "Vēl joprojām stāv, vai ne?"

Kad gadu vēlāk visu reģionu piemeklēja liellopu slimība un līdz ar to liela nelaime, Rīke Gērmane... viņas pirmais dēls. Daudzi no viņas vērtīgajiem dzīvniekiem zaudēja dzīvību, bet viņa tomēr spēja mierināt savu vīru: "Tas ir tiešām smags trieciens, bet galu galā mums joprojām ir dēls."

Kad Rīke Gērmane bija precējusies divpadsmit gadus gadus, visu laiku uzbrūkot viņas darbam saimniecībā gadu no gada ar to pašu nelokāmo garu, tā kā klēts jau sen bija atjaunota, viņa teica saviem pilsētas brālēniem: "Atslābināties? Doties pensijā? Padoties? Nekad! Man ir septiņi dēli, kas kliedz, lai tiek audzināti!

Karš sākās, kad Rīkei Gērmanei bija četrdesmit. Trīs no viņas dēli bija krituši par upuriem svešos kaujas laukos, bet vienmēr lepna un drosmīga, viņa visiem un visiem teica: "Mans

Machine Translated by Google

dēli nomira vislabākajā nāvē, kādā jebkurš cilvēks var mirt - cīnoties savam fīreram un savai tautai."

Kad Rīkei Gērmanei apritēja piecdesmit gadi, viņas vīrs nomira, ar kuru viņa bija dalījusi tik daudz prieka un bēdu gadu gaitā. Tomēr viņš bija kļuvis pārāk vecs un slims, lai strādātu, un viņa nāve viņai šķita tikpat svarīga kosmiskā cikla sastāvdaļa kā visi pārējie dzīves notikumi, un Viņa pārcieta savu vientulību ar drosmi un ticību nākotne.

Neizbēgami pienāca laiks, kad pilsēta un rūpniecība izmantoja savus kārdinošos viltības, liekot daudziem lauku puišiem pamest lauku sētu un aršanu kā dzīvesveidu. Bet Rīkei Gērmanam izdevās saglabāt un radot saviem dēliem mājas, kurās tika mīlētas un koptas patiesas vērtības. Tā rezultātā visi viņas izdzīvojušie dēli kļuva par zemniekiem, tāpat kā viņu tēvs.

Pat tad, kad Rīkes Gērmanes sejas vaibsti sāka kļūt grumbas un izbalēšana no grūtas, bet bagātas darba dzīves fermā, viņa joprojām izrādīja sirdsprieku, kas jebkura vecmāmiņa ilgojas pēc labi audzinātu un daudzsološi bērni. Un, kad viņi kļuva pietiekami veci, lai palīdzēt ar mājas darbiem, Rieke Germann varēja atrod arvien vairāk laika, lai dalītos savā gudrībā ar augošā paaudze viņas mājās.

Machine Translated by Google

Tomēr kādu dienu arī Rīkes Gērmanes dzīve beidzās, un, mirstot, viņa teica saviem dēliem: “Zeltu un sudrabu, puiši, jūs nemantosiet, jo visas manas dzīves pūles un visi mani ieguldījumi bija ieguldīti jūsos un...”

viensēta. Man ļoti žēl...” Un, kad viņas balss sāka izbalēt, pienāca viņas vecākais dēls un, aplaistījis viņas roku ar asarām, paziņoja: “Māt, visa tava dzīve bija domāta mums, un mēs lepojamies ar to, ko tu paveiksi.”

Tavas asinis – tas ir mūsu patiesais mantojums. Tāpēc mēs, tavas uzticīgie dēli, arī pildīsim savu pienākumu turpināt jūsu

nemirstīgs darbs." Šie vārdi bija Rieke Gehrmann

pēdējais prieks.

Machine Translated by Google

Jitlandes kaujas varonis

Cīņa ir beigusies. Ūdens strūklakas sabrūk, pār ūdens virsmu slīd biezi dūmu mākoņi.

Pēdējie 25 000 tonnu bruņotā kolosa viļņi ripot pa jūru, ko ir saputojusi čaumalas.

Redzama kaujas iznīcināšana: "Līcova" guļ ar priekšgalu dziļi ūdenī; "Seidlics" ir sarakstā krāsa deg uz ārējā dzinēja un no dūmvads milzīgas, spēcīgas liesmas pastāvīgi šaujas augšup tikpat augstu kā masts. Uz "Seidlicas" bija uzsprādzis šāviņš izvilka lielu bruņu loksni no aizmugurējā torņa. Šī sarkanā- trāpīja, kvēlojošs metāls pēc tam iekrita tornītī uz patronas, kas aizdegās un uzliesmoja. Karstums ir neticami. Viss skābeklis dziļajā tornī ir iztukšots aprīta, un visi tur esošie ir miruši.

Liesmas deg no septītā klāja sestajā. Patronas glabātuvēs uz Arī sestajā stāvā izcēlās ugunsgrēks.

Biezi dūmu stabi! Viss ir baltkvēlojošs! Un pasūtījums pienāk caur balss cauruli un tālruni no komandstāvs: appludiniet munīcijas telpas! Ja ugunsgrēks

Machine Translated by Google

Sasniedzot munīcijas telpas, viss kuģis pacelsies debesīs! Nav atbildes. Visi ir miruši! Uguns sasniedz piektais klājs. Tās pašas liesmas rada tādu karstumu, ka tērauda sienas sāk kvēlot. Atkal tiek sūtītas pavēles: "Plūdi! Plūdi!" Ikviens uz kuģa zina: ja uguns sasniegs munīcijas telpas, "Seydlitz" sadalīsies gabalos. Visi jautā: Vai munīcijas telpas ir iztīrītas?

applūdis?

"Nē, atbildes nav!" Tagad ieņem 1400 vīru. noslēgtas telpas, katra gaidot brīdi, kad munīcijas telpas uzsprāgs un tās tiks uzspridzinātas atomos. Neviens neuzdrošinās pamest savu vietu; šie ir sekundes un minūtes visbriesmīgākās trauksmes! Tad Ierodas sūkņu meistars Millers. Viņš zina, ka tur ir rezerves plūdu vārsts uz pakaļgala bruņotā klāja.

Stāvot bruņotā klāja priekšā, viņš to redz tas kvēlojoši karsts. Blakus viņam ir pieci jūrnieki un katlu meistari, kuri vēlas riskēt ar to pašu soli: "Mēs nevaram tikt pāri, bruņotais klājs kvēlojoši karsts!" Un Sūkņa meistars redz, ka klājs tiešām kvēlo karsts. Viņš zina, ka viņu liktenis tiks izšķirts dažu sekunžu laikā.

Viņam blakus ir katlu meistars ar koka čībām: "Dodiet man savas koka čības!" Sūkņa meistars Millers tās uzvelk pāri apaviem un steidzas pāri bruņotajam... klājs.

Machine Translated by Google

Kurpes aizdegas. Viņš stāv plūdu priekšā.

vārstu. Viņš vēlas atvērt pēdējo vārstu, kas pārpludinās munīcijas telpas — kuģa galīgo glābiņu — ar vienu satvērienu! 1400 vīru gaida šo satvērienu, kas izšķir dzīvību un nāvi. Sūkņa meistars Millers skatās uz plūdvārstu un redz: tas kvēlojoši karsts!

Un viņš sev saka: Tu joprojām stāvi uz "Seidlitz", 1400 biedri joprojām ir dzīvi zem tevis, tu jāglābj viņi, jāriskē iegūt kvēlojošo spēku vārsts! Sūkņa meistars Millers — vispirms viņš iekliedzās, tad cieši satvēra un pagrieza — tad viņš to atkal satvēra un vēl vairāk pagrieza, līdz viņa kailie pirksti burtiski... vārīts.

Sūkņu meistars Millers bija izglābis "Seidlicu" un 1400 vācu biedru!

Machine Translated by Google

Dānijas Nacionālsociālistiskās strādnieku partijas vadītājs:

Ādolfa Hitlera vadībā

Frits Klausens

Kad pēc pirmā lielā kara atskanēja miera zvani, spēcīga dzīvesprieka dzinulis, kas bija tik ļoti atturēts daudzus gadus kara laikā, atkal pamodās tautā.

Tagad viss, kas bija palaists garām, jo Karam vajadzēja būt kompensētam, tagad viss ko tā bija iznīcinājusi, bija paredzēts atjaunot. Laimīgai nākotnei vajadzētu ļaut aizmirst tās šausmu atmiņas, un priecīgam dzīves apliecinājumam vajadzētu nosusināt ciešanu asaras. Bet šķita, ka - kopā ar daudzi drosmīgi un spējīgi vīri, kurus karš bija aizrāvis prom, un līdz ar daudzajām spēcīgajām sievietēm, kuras tā bija salauzusi, bija zudis arī viss spēks, kam vajadzēja veidot šo nākotni.

Jaunietis, kurš bija sapņojis par iespēju parādīties savu spēku, tagad tā vietā bija jāpiedzīvo bezdarba ciešanas. Vīrieši, kas centās paplašināt mājas un darbavietai bija jāatzīst, ka nodarbinātība un alga jau bija ieķīlāta, un ka viņi pašiem bija jāmaksā šī hipotēka. Vecie un slimie, kas bija cerējuši uz jauniešu atbalstu un palīdzību, no spēcīgajiem vīriem bija jāubago, lai mirtu no trūkuma un vajadzības.

Machine Translated by Google

Kara asinsizliešana turpinājās asiņainā veidā sacelšanās un cīņas, kurās tautieši nostājās pret tautietis. Starp viņiem pieauga jauns naids un naidīgums. tauta. Noliedzošie un iznīcinošie spēki, kas kara laikā bija kļuvuši par kungiem, nedarīja to zaudē savu meistarību pat pēc tā beigām.

Laimes sapnis pārvērtās nemierīgās medībās peļņas gūšanai. Ilgām pēc varenas nākotnes bija jārada vietu dienas prasībām. Nejūtīga, dzīvību noliedzoša naudas vara bija žņaudzusi cilvēki un radīti no dzīves apliecinājuma dzīves noguruma, lai pastāvīgi pieaugošs cilvēku skaits brīvprātīgi izbeidza savu dzīvi. Nejūtīgā naudas vara radīja tāpat arī nejūtīga un dzīvību noliedzoša paaudze, kas - tā vietā, lai pievērstu savu skatienu mūžības dziļjūrai un bezgalība – piesaistīja to pasaulīgajam ierobežotajam un zemei piesaistītajam un tādējādi pārrāva tiltu, kas tos caur mūžīgo paaudžu ķēdi saistīja ar mūžību.

Ar aklu vieglprātību un bezatbildīgu vienaldzību Eiropas tautas tuvojās savam norietam un iznīcināšana. Tas nenotika tikai šajās valstīs kas bija piedalījies asiņainajā konfliktā, tas ne tikai notika starp cilvēkiem, kuri bija sakauti, drīzāk arī starp tiem, kas nepiedalījās vispār cīnīties.

Machine Translated by Google

Atbildīgie valstu vadītāji un vadošie politiķi nevēlējās redzēt un pārtraukt attīstību ko visur noliedzošie un iznīcinošie spēki bija dominējoša ietekme. Viņi saskārās ar visām pret dzīvību vērsti un graujoši centieni bez jūtām vai rīcības.

Valdnieki tikai centās radīt iespaidu par savu savu neaizstājamību, piedaloties daudzās starptautiski kongresi un konferences, kas iezīmēja pēckara periodā vai apmeklējot daudzos bezjēdzīgos parlamentārās sarunas. Un, lai gan šīs parlamentārās sarunas joprojām turpinājās, noliedzošie spēki sevi padarīja par neierobežotiem kungiem viena no lielākajām un bagātākajām valstīm pasaulē. Pāri līķu kalniem un neaprakstāmām ciešanām viņi piepildīja Frīdriha Engelsa vārdus, ka

"Vispārēja iznīcināšana ir pirmais priekšnoteikums pasaules pastāvēšanai" revolūcija".

No impērijas, kuras pamatforma kādreiz bija radīti ar Ziemeļvalstu vikingu garu, viņi atkal un atkal par savu mērķi pasludināja savu vēlmi nodzēst un iznīcināt visu šo garu un citus veidojošos spēkus pasaules radītā. No šejienes viņi vadīja visu valstu komunistisko partiju izaugsme, kuras, kā tās pašas informēja pasauli savas pasaules kara laikā kongresā 1928. gadā, bija tikai lielas, pasaules mēroga komunistiskās partijas sekcijas.

Machine Translated by Google

Šeit viņi organizēja Sarkano armiju, kuras uzdevums bija vardarbīgi iznīcināt tautas unikalitāti un visu, ko šī unikalitāte bija radījusi vērtību ziņā dažādās valstīs.

Un kāds pat uzņēma viņu vēstnešus šajās valstīs un ļāva valstu vadītājiem satricināt
šo vēstnešu rokas, kas joprojām bija sarkanas no
šo valstu vadītāju tuvāko radinieku asinis.

Taču tāpat kā Eiropas vadošais cilvēks akli un bezatbildīgi saskārās ar šo notikumu, tāpat visās valstīs radās spēki, kas sacēlās pret to. Daudzu to cilvēku vārdi, kuri mēģināja mainīt šo notikumu, ir aizmirsti, un daudzi nekad netika pieminēti.

zināt; par viņu mēģinājumiem cīnīties pret iznīcību pārāk agri apstājās vai izvēlējās maldīgus ceļus.

Tāpat uzvarošajam vācu brīvkorpusam tika liegta galīgā uzvara, jo toreizējā demokrātiski marksistiskā reiha valdība, pakļaujoties pasaules demokrātiju spiedienam, piespieda viņus pamest savu cīņu.

Itālijā izcēlās spēcīga pretestība, kur kaprālis Benito Musolīni, kurš bija smagi ievainots kaujā pasaules karā izveidoja fašistu kustību cīņai pret sabrukumu.

Laikā, kad komunistiskā Sarkanā Republika bija jau ir pasludināta Vācijas dienvidos un Ungārijā, un padomju vara, šķiet, bija pilnībā nostiprināta

Machine Translated by Google

Krievijā viņš sapulcināja savus fašistiskos kaujas formējumus un vadīja uz Romu, kur viņš tika iecelts par ministru prezidentu Itālijas karaļa. Spēcīgas un enerģiskas valsts atjaunošanas laikā Musolīni spēja sapulcināt savus ļaudis no daudzajām partijām un plaisām, kas bija saplosīja to. Viņa mērķis bija atkal pamodināt spēcīgos lielās Senās Romas valsts veidošanas spēki. Viņš redzēja sadarbība starp pasaules kapitālu un marksismu un tās ietekme lielajās slepenajās brīvmūrnieku ložās.

Vācijā Ādolfs Hitlers cīnījās pret tiem pašiem ienaidniekiem un viņu kopīgo ebreju izcelsmi. Viņš turpināja no idejas, ka tautas dzīves saturam ir jābūt reģenerēts.

Viņš deva vācu tautai uzdevumu pārdomāt to sākotnējais spēks.

Viņš pamodināja šo spēku sabiedrībā, kuras galvenais stiprās puses jau bija dziļi aprakušas graušanas spēki... tautā, kurā visi jau stāvēja pret visiem pārējiem... valstī, kuras pamatus jau bija satricinājis nenovēršams komunists

revolūcija. Viņa jaunatmodinātais tautas spēks bija tik spēcīgs, ka ne tikai sagrāva graujošos spēkus spēki viņa paša tautā, drīzāk tas varētu arī iznīcināt tos visur, kur tie apdraudēja Vāciju un Eiropu no citām valstīm.

Machine Translated by Google

Kad ģenerālis Franko pamodināja šos spēkus

Spāņu tauta 1936. gadā, lai apturētu komunistisko postu un sarkanās slepkavības, kas mocīja zemi, tieši Ādolfa Hitlera Kondoru leģions kopā ar spāņu un itāļu sabiedrotajiem spēja nodrošināt uzvaru. Ādolfs Hitlers ne tikai pamodināja savu tautu
apzināties nepieciešamību pēc risinājuma
daudzas tā laika prasības; viņš to noveda pie dzīves mūžīgo prasību atpazīšanas. Viņš atkal pamodināja savos ļaudīs sapni un ilgas tiekties cauri laikam un telpai; viņš pamodināja gribu piešķirt formu šim dzīves uzskatam laika un telpas ietvaros. Viņš zināja, cik tuvu cilvēks ir
saistīts ar savu klanu, un kā pārliecība slēpjas tieši
šeit, lai varētu uzbūvēt tiltu uz nākotni. Viņš zināja
ka šī lielā asins brīnuma atzīšana-
radniecība un iedzimtība ved pie ieskata tajā dievišķajā likumā, kas nosaka dzīvi un kas ir augstākā izpausme
katras cilvēku kopienas.

Pateicoties šai atziņai, Ādolfa Hitlera aicinājums ir izaudzis tālu aiz tikai vācu misijas robežām; viņš ir tālu...
vairāk nekā tikai Eiropas zemju aizstāvis
vispārīgā nozīmē. Viņš ir lielais atklājējs un arhitekts eiropiešu tautu un ne mazāk svarīgu to tautu vidū, kuru asinsradniecība ar savu tautu viņš pats
tik bieži spēcīgi uzsvērts.

Machine Translated by Google

Tātad viņa misija attiecas arī uz Dāniju.
attīstība Dānijā nemaz neatšķiras no
tāpat kā citās Eiropas valstīs, un ja Dānija
pieder pie tām valstīm, kuras Pirmā pasaules kara laikā
Karš pelnīja naudu, tāpat kā pēckara periods šeit,
savu zīmi ir devis bezdarbs, ekonomiskās krīzes, ar
viņu bankroti un piespiedu izsoles, sociālā vajadzība,
pieaugoša noziedzība un pašnāvību skaits, kā arī samazināta dzimstība.

Vai arī šajā valstī kāds mēģināja to aizsprostot?
attīstība. Kāds mēģināja mainīt likumus tajā
dibināt jaunas politiskās partijas, kuru mērķi un virzieni tomēr ir
aizmirsti; mēģināts salauzt veco
ballītes; bet vīri, kas to darīja, nomira nabadzībā
un aizmirsts.

Viens radīja kustības un sagatavoja masveida
stāvokļa pārvērtības, tomēr nespējot
likvidēt noliedzošos un iznīcinošos spēkus, un bez tā
spēja novērst tādu pašu postījumu rašanos
Dānija, kas bija iecerēta eiropiešiem,
ja Ādolfs Hitlers nebūtu sagrāvis šos spēkus.

Tomēr, ja Dānija atkal piedzīvotu nacionālu
atmoda, tad to nevar piedēvēt tikai
ārējā aizsardzība, ko mums radījis Ādolfs Hitlers,
arī pret iznīcības spēkiem - drīzāk pret šo lielo
misija parādīt arī mūsu tautai ceļu uz kolekciju
no tā sākotnējām vērtībām.

Machine Translated by Google

Viņš arī mūsu laikam ir vienīgais iedomājamais spēks, kas Dānijā no Imira mirušā ķermeņa var izveidot Odina tēlu, lai gan gars, gan griba varētu atrast kopīgu izpausmi pieejamā tēlā. Viņš ne tikai mums, dāņiem, ir parādījis ceļu atpakaļ uz varonīgā laikmeta zemo dzīves uztveri, bet arī ir novedis mūsu jaunatni pie...

jauna cīņa pret pasaules ienaidnieku šajā karā teātris, kurā mums savulaik debesu varenie spēki deva mūsu nacionālo simbolu — Dannebrogu. Viņš arī pamodināja mūsos ticību, ka atkal var rasties skaisti mākslas un arhitektūras darbi, līdzīgi tiem, kas joprojām apliecina mūsu tautas centienus cauri telpai.

un tā sapnim cauri laikam — pretstatā tiem dzīves — noliedzošas un mirušas briesmoņas, kas radītas mūsu tukšumā laiks.

Vienīgi pateicoties šīm lielajām dzīves pūlēm, mēs, dāņi, atkal varam sasniegt šo tiešo, priecīgo un aktīvo dzīvi šeit, uz zemes ko Grundtvigs dzied, un atkal staigāt mūsu dižciltīgo tēvu taisnajos soļos, atkal dzīvot ar tādu pašu vērtību pilī un būdā, un atkal redzēt ar acīm, kas bija radīts, lai skatītos debesīs, nomodā visam skaistajam un lieliski šeit lejā, un tomēr cieši saistīti ar dziļas ilgas un piepildītas ar mūžības spožumu.

Machine Translated by Google

Lielais norvēģu dzejnieks Henriks Ibsens rakstīja savam draugs, Šlēsvigas-Holšteinas rakstnieks Strodtmans, par Skandināvijas iekšējo robežu ar jaunizveidoto
Vācijas reihs:

“Es uzskatu skandināvu cilvēci tikai par starpposms ceļā uz visas, lielās savienību ģermāņu cilts.

"Ja es domātu, ka mēs galu galā stāvēsim nekustīgi ar..." izolētā Skandināvijas sabiedrībā, tad es nekad vairs to nedarītu Es pieliku savu spalvu pie tintes, lai popularizētu šo lietu.

Machine Translated by Google

Gadalaika maiņa, likteņa pagrieziens

Liesma deg liesmās, līdz tā izdeg,
Uguns saņem dzīvību kā uguns sēklu -
Arī cilvēks nodod dzirksteli tālāk.
Tautas liesma nekad neizdziest.
- No Eddas

Miljoniem un miljoniem gadu mūsu planēta ir bijusi riņķo ap sauli, ap visas dzīvības māti uz mūsu zeme.

Bet tikai caur redzēšanu, meklēšanu un Ziemeļvalstu cilvēka saprotošais gars paveica cēlo, mūžīgo Saules sistēmas kārtība ienāk apziņā cilvēce.

Vasaras un ziemas saulgriežos viņi atpazina nežēlīgo likumu "mirsti un kļūsti" un apstiprināja to ar izaicinošu pieņemšanu.

Svētdienas bija viņu svētku dienas, bet saulgrieži bija svēti tos. Vasaras saulgriežu naktīs tie aizdegās ugunis augstumos kā dzīvības gribas un radošuma zīme-griba pretosies nakts un nolieguma spēkiem.

Viņiem ziemas saulgrieži - ar pastāvīgi atgriežošos gaisma - bija cīņas pilnas dzīves mūžības simbols.

Machine Translated by Google

Tā nu viņi sakārtoja savu dzīvi saskaņā ar dievbijīgā kārtība. Šajā ticībā viņi nēsāja saules zīmi, svastika kā viņu svētais simbols.

Ar šo ticību un zem šīs zīmes indoģermāņu Cilvēki vēstures gaismā ienāca pirms 5000 gadiem.

Lai kur viņi devās savos tālajos ceļojumos, valdīja haoss atkāpās pavēles priekšā, zeme uzplauka un auglība un raža svētīja viņu ceļu.

Vai viņi iekļuva tālajās stepēs Krievijas ziemeļi kā cilvēku kārtības lāpu nesēji vai izveidoja valstis Āzijā, neatkarīgi no tā, vai tās dziedāja visvairāk skaistas dziesmas gaismai kā āriešu persieši vai kā Hellēņi iededza olimpisko uguni, neatkarīgi no tā, vai viņi svinēja Neuzvaramā cilvēka svētki Romas Senātā un no šejienes radīt pasaules mēroga impēriju; kur viņu dega ugunsgrēki, tur notika likteņa pavērsiens no tumšas nakts uz skaidra diena.

"Arī cilvēks nodod tālāk dzirksteli. Tautas liesma nekad" iziet.

Jaunieši turpināja senās tradīcijas saulgriežu uguns viņu ceļā, paaudze pēc paaudzes, kā svētās kārtības un kultūras gaismas nesēji.

Ģermāņu tauta ieiet vēsturē.

Machine Translated by Google

kimbri un ģermāņu, vandāļu un švābu tautu, un daudzas citas ģermāņu ciltis jaunu zemju iegūšanas laikā ievieš jaunu, spožu laikmetu.

Vairāk nekā tūkstoš gadu ilgā cīņā ģermāņu cilvēka celtniecība cīnās pret nekārtību un pret iznīcības spēkiem Eiropā.

Viņa dzimtais zemnieka spēks no purviem un pirmatnējiem mežiem rada Eiropas lauku bagātību. No radošā ģermāņu cilvēka garīgais spēks rodas pāri visam Eiropas kultūras virsotnei. Taču tikai ģermāņu karavīru varonīgais diženums aizstāv Eiropas dzīvības kopienu izšķirošajās cīņās pret pastāvīgi uzbrūkošās klejotāju tautas masas Tuvajos un Centrālāzija.

Uzticīgs šai liktenīgajai tradīcijai, spēcīgākajam un vienotākajam ziemeļvalstu-ģermāņu cilvēces spēkam , Reihs šodien vada nežēlīgo eksistences cīņu par Eiropas dzīve.

Spēcīgā Dučes vadībā Itālija aptver kontinenta dienvidu flangs spītīgā cīņā: par šodien tumsas spēki atkal ir sacēlušies pretī cilvēces kultūras gribas nesēji.

Akluma pārņemta, anglosakšu plutokrātija tās deja ap zelta teļu nodod tās godu pašu ģermāņu asinis.

Machine Translated by Google

Ebreju boļševisma indes samaitātas masas Miljoniem padomju iedzīvotāju cīnās rūgtā cīņā par pasauli revolūcija, zemāko sacelšanās labā.

Ar dabas likumu bargumu, spēku gaisma tiek aicināta pieņemt lēmumu pret mūžīgā bailēm nakts.

Dienā vai naktī -

Dzīvība vai nāve -

Ar liesmojošām liesmām mūsu senči apliecināja spēku gaismas un dzīvības.

Un arī liesmām vajadzētu liesmot mūsu, viņu pēcteči.

Machine Translated by Google

Vasaras saulgrieži 1941. gadā!

Nekad agrāk vēsturē nav bijis tik milzīgs militārais spēks spēki pulcējās saulgriežos liktenīgajai kaujai kā skaidrā 1941. gada 21./22. jūnija naktī.

Svēta nopietnība pārņēma visus, kas atpazina, kas tas ir bija par: āriešu asiņu esamību vai neesamību un tātad arī pašas Eiropas kultūras. No Ziemeļu Ledus jūras līdz Melnā jūra, vācu un tās sabiedroto kolonnas armijas sagrāva ienaidnieka masas. Briesmīgais attēls ar nāvējošajām briesmām, kas draudēja ļaudīm Eiropas daļa kļuva redzama:

Milzīgas naidīgas masas neskaitāmās padomju armijās, ar gigantisku ieroču arsenālu bija gatavi ielauzties Eiropas sirdīs, kad triecieni Vācu bruņotie spēki viņus apšaudīja.

Pēc pirmajām uzvarošajām kaujām pie Bjalistokas un Minskas Sallā, Smoļenskā un Ukrainā tika izcīnītas šokējošas atziņas bija skaidras, ka pasaule nekad nebija iepriekš ko tādu redzējusi.

Kas bija sapulcināti pret Reihu un Eiropu bija milzīga asinskāru un zemāku cilvēku banda, bet spītīgi - radījumi.

Machine Translated by Google

Ja Čingishana huņņi un jātnieki būtu cilvēces posts, kas pāršalca Eiropu, tad šajā cīņā Eiropas varonīgā jaunatne ieskatījās sistemātiski brutalizēta un mānīgs skatiens dzīvniecisks monstrozums.

Krievija, tu labā un skaistā zeme, tādās rokās!

Vēsturē ir mēģināts četras reizes integrēt šo lielo valsti Eiropas Savienības sfērā kultūra.

Pirmie kultūras nesēji bija indoģermāņu tauta. cilvēki. Viņu radošo darbību apliecina pat mūsdienās to ziemeļvalstu celtnes (akmens pilskalnus), un tie izdzīvo savos apbedījumu uzkalniņos kā mūžīgs piemineklis.

Bet viņu spēks nebija pietiekams, lai nomierinātos mežonīgas tautas masas milzīgajā telpā.

Tūkstošiem gadu vēlāk, otrajā gadsimtā pirms mūsu ēras, jauni, jauni Eiropas morāles un kultūras vēstneši iekļuva apgabalā starp Dieperu un Dņestru.

Viņi bija ģermāņu tauta no tautas dzimtas Goti.

Atkal ģermāņu zemes īpašnieki un karotāji iekaroja plašās zemes nekultūru. Cenšoties daudzus gadsimtus viņi paplašināja lielo impēriju Goti no Baltijas jūras līdz Melnās jūras krastiem

Machine Translated by Google

Kaspijas jūra ar tās plaši izkliedēto, neatkarīgo
apmetņu centri.

Šķita, ka zeme ir iegūta eiropiešiem.
dzīves kopiena.

Tomēr šajā periodā rasu sajaukšanās romiešu impērijā
pasaules impērija jau bija ieguvusi draudīgus veidolus.

Un atkal, ģermāņu tauta nebija skaitliski
pietiekami stiprs — un nepietiekami apzinīgs
to apvienotā spēka iespējas - līdz
vienlaikus uzbrukt Romai un segt viņu
austrumu flangs pret Āzijas tautas masām.

Tā šī gotiskā impērija kļuva par uzbrukuma upuri.
Huņņi ceturtajā gadsimtā.

Pār šo plašo zemi atkal nolaidās nakts un dziļš klusums.

Pagāja gadsimti.

Tomēr tad ziemeļvalstu uguns gars dzina jaunas ciltis
nozīmīgai radīšanai.

Pat pirms lielo ģermāņu laika beigām
jaunas zemes iegūšana ap 860. gadu, vikingi no
ziemeļi iekļuva neizpirktajā zemē un radīja
Vikingu valsts.

Novgoroda un Kijeva kļuva par šīs impērijas galvaspilsētām.
un vissvarīgākie ekonomiskie centri.
lauki atkal nesa augļus, uzplauka lauksaimniecība un tirdzniecība.

Machine Translated by Google

Bagātīgās Austrumu un Tuvās Āzijas zemes un
Eiropas zemes papildināja sevi intensīvā tirdzniecībā šajā dabiskajā
dzīves telpā.

Tomēr brieda jauna iznīcības vētra
Āzijas plašo stepju tālais pelēkums:

Čingishans paplašināja savu vareno Mongolijas impēriju
no Klusā okeāna līdz Silēzijai. 1224. gadā Kijeva bija
iekarota. Un, kad viņa armijas soļoja uz
dienvidos un rietumos, šī daudzsološā radījuma gaisma
Vikingi tika iznīcināti.

Tās asiņu atliekas tika iesūktas
Slāvu iedzīvotāji. Gadsimtiem ilgi zeme atkal gulēja
bezkultūras krēsla.

Ap 1700. gadu krievu augstmanis un vēlāk cars,
Pēteris Lielais mēģināja valdīt Krieviju Eiropas veidā. Taču ar skaitliski
pārāk lielu
neliels Baltijas vāciešu radošais spēks un
arī no Zviedrijas, protams, ilgtermiņā nebija iespējams šai milzīgajai
valstij piešķirt stingru vadību
štats.

Mēģinājums ilga divus gadsimtus. Bet šis stāvoklis
palika mirusi fasāde. Aiz tās slēpās
desmitiem etnisko grupu bezformīgums, kas tautas laikā bija sajaukts
kopā krāsainā maisījumā
klejojumi no Āzijas uz Eiropu.

Machine Translated by Google

Šis tautas sajaukums, ko nomocījis mežonīgums stepju rases, visas savas vēstures gaitā bija saplosītas starp kultūru un kultūras trūkumu, starp disciplīnu un nedisciplinētību un starp pazemīgu dievbijību un bezdievību. Tas bija piemērots slepkavības ierocis mūžīgajam Ebrejs pret Eiropas āriešu-ziemeļu cilvēci.

Krievijas valdošās varas asiņainās upura rezultātā slāņi pasaules karā, ceļš uz subcilvēcību un ebreji bija atvērti, un tāpēc boļševisms varēja triumfēt 1917.

Atlikušās ziemeļnieku asinis tika izkautas, un Eiropas kultūras aizsākumi tika likvidēti.

Daudzi miljoni cilvēku kļuva par šī ebreju upuri-Boļševiks [1] reibums.

To, kas pēc tam notika Krievijā, var tikai ilustrēt ar dzīvnieku piemēru:

Parādījās mūsu mājas mīluļi - vairāk vai mazāk daudzi pirms paaudzēm — no savvaļas dzīvniekiem, izmantojot vaislas pasākumi.

Ja ļauj tiem atkal kļūt mežonīgiem vairākas reizes paaudzēm vai nodod tos sliktās rokās, viņi savās rokās mežonīgums kļūst vēl saplosītāks un dīvaināks nekā viņi atradās savā dabiskajā savvaļā.

[1] starp vārdiem "boļševiks" un "reibums" atrodas īss, nesalasāms vārds Kārļa Hammera tekstā.

Machine Translated by Google

Saskaņā ar šo principu, ebreju vadībā krievu tauta tika apzināti iedzīta
baru mežonīgums.

To iztēlojās ebreju velnišķīgais dēmons,
varenam miljonu aziātu baram, kas padarīts mežonīgs , vajadzētu saplēst
atšķirot Eiropas iedzīvotājus.

Tikai bezdvēseliskā pasaulē, kurai atņemta ziemeļvalstu-ģermāņu valoda
cilvēki, vai Jūdeja ticēja, ka ir iespējams sasniegt šo tumsu
pasaules meistarība.

Mums ir piemēri no pavisam nesenā laika
izvaroja Lietuvas, Latvijas un Igaunijas pierobežas valstis.

Sākot ar 1940. gada jūniju, padomju vara ne tikai iznīcināja
visu āriešu valdošo slāni, nogalinot desmitiem
tūkstošiem šajā procesā, bet Lietuvā un Baltajā
Krievijā tas arī sākās, tieši uz Vācijas robežas
Reihs, lai apmestos uz dzīvi kirgīzi, kalmuki, tatāri un viņu biedri
citām klejotāju ciltīm.

Eiropai bija paredzēts kļūt par nomadisku dzīvesveidu, un tās
Bagātīgā kultūrainava pēc laupīšanas uzbrukuma kļūtu par
tuksnesi, kurā vairs nebūtu cilvēku.

Liktenīgāk nekā jebkad agrāk Eiropa nostājās pretī
pirms vecā uzdevuma cīnīties pret spēkiem
iznīcināšana.

Tāpat kā Eiropas ļaudis lielā vēsturiskā laikmeta laikā
pagātnes lēmumi palika spēkā vadībā

Machine Translated by Google

ģermāņu vīri, apņēmušies aizstāvēties pret kopīgs ienaidnieks, tāpēc soļojiet arī šajās dienās, labākie daļa Eiropas jaunatnes reiha pusē virzienā uz uzvara un likteņa pavērsiens.

Nekad agrāk vēsturē ģermāņu tauta nav bija tik lielisks vadītājs, kāds mums šodien ir labais veiksme iegūt.

Tomēr šīs cīņas mērķis ir galīgais mūžīgo briesmu pārvarēšana no austrumiem.

Ko indoģermāņu tauta, goti un vikingi ilgtermiņā nevarēja sasniegt, tas tagad ir jādara pieņemts lēmums un nodrošināts uz visiem laikiem.

Pirms vairāk nekā tūkstoš gadiem vikingi radīja viņu sakārtoto impēriju Novgorodas apkārtnē un Kijeva, varonīgi un paši.

Tajā pašā apgabalā cīņas notiek šodien - ar tādu pašu drosmi un Vācijas bruņoto spēku ietvaros - a Ģermāņu divīzija, kas nosaukta par Vikingu lepnums par Eiropas likteņa pavērsienu.

Machine Translated by Google

Kenterberijas arhibīskaps, primāts
Anglijas baznīca 1936. gada decembrī paziņoja:

"Es brīdinu par bezdievības briesmām. Tas ir tikai pārāk labi zināms, ka Padomju Savienībā liels cilvēks sabiedrību pārņem agresīva rīcība bezdievība un antikristīgās mācības šķiru cīņa. Lai novērstu lai šis gars iekļūtu arī angļu tautā."

1941. gada jūlija beigās:

"Sērojot par upuri, mani dziļi aizkustina krievu tautas lieliskā drosme un spēks, kas cīņā pret fašismu augstu tur civilizācijas karogu. Esmu pārliecināts par jūsu galīgo uzvaru."

Machine Translated by Google

Ģermāņu saimniece

no Gislasagas

Tagad Auds Vesteinštohters kļuva par sievu Bīlā. un kopā ar Asgerdu apsteidza fermu. Sešdesmit galvas Stallī stāvēja liellopi. Neilgi pēc tam ļaudis pamanīja, ka no visām islandiešu sievietēm viņa noteikti bija pirmā rūpju un spēju ziņā. No

viņas uzvedībā varēja atpazīt viņas gudrību un čaklumu un pieredzi daudzās lietās.

Bet tika arī parādīts, ka viņa nekad nav kļuvusi augstprātīga. Vairāk nekā citas sievietes viņa bija taisnīga un draudzīga pret viņas padotie, un viņa bija arī dāsna.

Gisli Torbjernsons bieži neapzināti smaidīja, kad Viņš ieraudzīja Audu viņas darbā; viņš kļuva sirsnīgs un laimīgs ar domu, ka viņa ir kļuvusi par viņa sievu. Viņa laulība ar viņu bija mierīga, silta dzīve kopā, savstarpējas rūpes un radot klana stiprināšanai.

Ārēji šī dziļā saikne nebija īpaši pamanāma: jo gan Gisli, gan Ods savās jūtu izpausmēs bija taupīgi un atturīgi, tāpat kā viņi bija mācījušies no saviem senči pēc īstas ģermāņu manieres.

“Liekt rokas klēpī nozīmē likt tās nepareizajā vietā!”, Oda bieži teica, smejoties par savām jaunajām kalponēm. Un jaunās kalpones nosarka, ja Oda

Machine Translated by Google

pieķēra viņus sapņojot, un tad viņi strādāja ar divkāršs entuziasms. Sākumā droši vien šis vai tas kurnēja, bet kurnēšana drīz vien apklusa.

Kā gan varētu nestrādāt, ja pati sieva... rādīt kā labu piemēru.

Auds piecēlās ilgi pirms rītausmas, lai pagatavotu biezpienu un cept maizi.

Bīlā bija daudz citu īrnieku; visi vēlējās lai kļūtu pilns.

Un cik labi Audim Vesteinštohteram bija jāprot gatavot ēdienu!

Mazā virtuves kalpone Hrefna labprāt viņai palīdzēja.

Pēc agrā darba sekoja citi darbi.

Kad vīrieši parādījās zālē, tur jau bija uz galda tvaikojoša putra un aromāts svaigi cepta maize, kas piepildīta ar plašu telpu.

Ods mudināja viņus iesaistīties. Joki lidoja šurpu turpu.

Jā, valdīja savstarpējas laimes gars.
Bīls!

Viens priecīgi ķērās pie ikdienas darba, un katrs priecīgi Uzsāktais uzdevums virzās uz priekšu labi.

Āra darbi tika sadalīti starp lauku strādniekiem, bet mājās Ods un Asgerds pieskatīja uzdevumus kalponēm, beršanu un tīrīšanu, maizes cepšanu un medus un ēdienu izstrādājumi.

Machine Translated by Google

Vasarā tika lasītas ogas un dārza augi

rūpes par - ziemā sievietes vērpa un auda.

No Auda apakšas parādījās skaists, krāsains apģērbs.

prasmīgas rokas. Pārējie pārsteigti redzēja, kā viņa velk

zelta diegs pēc zelta diega caur sarkano zīdu

svētku tērps. Dažreiz viņa savus vārdus adresēja

kalpones un likt viņām pastāstīt viņai par savu dzimteni,

par vecākiem un brāļiem un māsām.

Viņas labi sadzīvoja, kalpones un viņu saimniece.

Bieži Hrefna un Torgards un Vigdis runāja par to, kā

citādāk tas bija Brūhls kopš Audi Vesteinstohtera laikiem

tur vadīja un pārvaldīja kā sieva.

Machine Translated by Google

"Spēku es sagaidu no šī vīrieša; viņš saglabā savu likuma cieņu. Bet tikai žēlastībā sieviete valda."

- Frīdrihs Šillers

Machine Translated by Google

Bērns un laulība
autors Frīdrihs Nīče

Tu esi jauns un vēlies bērnu un laulību.

Bet es tev saku: vai tu esi cilvēks, kam vajadzētu ilgoties pēc bērns?

Vai tu esi uzvarētājs un sevis pārvarētājs,

Jutekļu pavēlnieks, savu tikumu valdnieks?

Tāpēc es jums jautāju.

Vai arī dzīvnieks un iekāre runā no vēlmes?

Vai vientulība? Vai neapmierinātība ar sevi?

Es vēlos, lai tava uzvara un tava brīvība vēlētos bērnu.

Savai uzvarai vajadzētu uzcelt dzīvu pieminekli un tava atbrīvošanās.

Tev vajadzētu veidot ārpus sevis. Bet vispirms, manuprāt, tu pašam jābūt uzbūvētam, taisnam miesā un dvēselē.

Tev vajadzētu vairot ne tikai uz priekšu, bet arī augšup!

Lai laulības dārzs jums tajā palīdz.

Machine Translated by Google

[NOSAUKUMU PIEVIENOJIS REDAKTORS]

Vācu doma

Autors Kurts Eggers

Vācu doma nerada nereālistiskas teorijas un cerēt uz brīnumiem, bet gan vērtēt cilvēku atbilstoši viņa nozīmi sabiedrībai.

Tas mēra indivīda dzīvi pretstatā cita cilvēka dzīvei. visa tauta.

Tas mēra tagadni ar nākotnes mēru klāt.

Tātad indivīda vērtība kļūst maza kopienas diženuma priekšā.

Tātad personības vērtība kļūst liela ņemot vērā tā priekšzīmīgo ietekmi uz sabiedrību.

Machine Translated by Google

Tēva lūgums

SS birojs saņēma šādu vēstuli no
smagi ievainota holandiešu SS karavīra tēvs:

Midelburga, 1941. gada 24. septembris

"Ar šo apstiprinu Jūsu saņemšanu un pateicos par to."
15. gada vēstule th šī mēneša. Varu jūs informēt, ka esmu saņēmis vēstuli no sava dēla, kurā viņš man paziņoja, ka viņa kreisā acs ir tik ļoti bojāta, ka viņš vairs nevar vairs neredzēt ar to.”

"Tomēr viņš ir jautrs un priecīgs. Atkal un atkal viņa vēstulēs lasu, ka cena, ko viņš ir samaksājis par savu..."
Fīrers, nav pārāk augsts. Taču viņa vēstulēs es pamanu vienas bailes un vienu lūgumu: bailes tikt atzītam par nederīgu pienākums. Viņa vēlme ir turpināt cīnīties par Eiropu reģenerācija.”

"Manam dēlam Hansam ir tikai viena vēlēšanās: netikt atlaistam," bet turpināt pildīt savu pienākumu kaut kur kā karavīram.”

"Mūsu vēlēšanās būtu, lai Hanss būtu šeit atvaļinājumā uz kādu laiku."
īss laiks. Tas, kā mūsu Hanss ir izslēgts, ir vissliktākais. kas ar viņu varētu notikt, būtu atlaišana no darba kā nederīgs dienestam. Tāpēc es lūdzu jūs darīt visu iespējamo lai to novērstu.”

Machine Translated by Google

No korpusa dienas pavēles

komandiera ģenerāļa

Pēc vienas no sīvajām kaujām ziemeļaustrumu frontē Jelnjas, 1./SS motociklu grupas Foerster grupas bataljons, kura uzdevums bija apsargāt rotas kreisais flangs - tika atrasts šādi:

Grupas vadītājs, SS-Unteršārfīrers Fērsters, ar viņa roka uz pēdējās rokas granātas detonācijas gredzena, šāviens galvā.

Pirmais strēlnieks, SS rotenfīrers Kialbers, ar ložmetējs joprojām pie viņa pleca un šāviens iekšā muca, šāviens galvā.

Otrais strēlnieks SS-Sturmmann Buschner un trešais strēlnieks SS-Schuetze Schyma, nogalināts savās lapsu bedrēs.

Solo ziņnesis SS-Sturmmann Oldeboershuis, nometies ceļos pie savas mašīnas, roku turot uz tās stūre, krītot brīdī, kad viņš bija paredzēts pieņemt pēdējo ziņojumu.

Vadītājs, SS-Sturmmann Schwenk, gāja bojā savā... lapsas caurums.

No ienaidnieka redzēja tikai vienu mirušu - guļam pusceļā apli ap grupas pozīciju - rokas granātas iekšpusē diapazons.

Machine Translated by Google

"Aizsardzības" jēdziena piemērs! Ar cieņu!

mēs stāvam tādas varonības priekšā!

Esmu ierosinājis publicēt šos vārdus vietnē

vācu armijas goda lapa.

Machine Translated by Google

Neitralitāte un ģermāņu centieni

"...un to es skaidri saku - es vēlos zināt un dzirdēt" nekā neitralitātes... ja es nonākšu pie robežas, jums tas jādara Pastāsti sev, vai esi auksts vai silts, jo Dievs cīnās pret velns šeit. Ja gribi, lai es turos pie Dieva, tad nāc man. Bet, ja tu labāk gribi turēties pie velna, tad tu noteikti jācīnās pret mani. Tertium non dabitur, Trešās iespējas nav, tas ir skaidrs. Kāda lieta tā ir? Vai tā ir neitralitāte? Es to nesaprotu."

- Gustavs II. Ādolfs, Zviedrijas karalis, Georgam Vilhelmam Brandenburgā, 1630. gadā.

Šajās nedēļās un mēnešos tiek lemts Eiropas liktenis visai nākotnei. Ģermāņu brīvprātīgie ar veselīgu instinktu no mūsu kontinenta ģermāņu zemēm ir nolēmuši cīnīties Reiha pusē. Tālāk ka veselas tautas ir drosmīgi apvienojušās cīņai par Eiropu, pat tās, kas nav tieši saistītas ar vācu tautu, bet ir cieši saistītas

saistīti ar to kā kaimiņi vai kopīgas vēstures dēļ.

No otras puses, bija un ir valstis, kuru Sākotnēji pozīcija nebija skaidra. Viņi zvanīja un zvanīja paši par "neitrāliem".

Machine Translated by Google

Laika gaitā kļuva skaidrs, ka pat šo citu bezkrāsainā attieksme nebija gluži tāda neitrāli, kā sākumā šķita; jo, kad situācija kļuva nopietna, viņi daļēji nolēma par labu Anglijai un ebrejiem, tātad pret Eiropa un tās jaunā kārtība. Valdošie plutokrātiskie slāņi no šiem "neitrālajiem" cilvēkiem nekad īsti neaizdomājās saglabājot neitralitāti. Viņi to jau bija izdarījuši ilgi pirms tam kara sākuma, atteikties no savas nacionālās suverenitātes jo viņi vispirms nodeva savas teritorijas rīcībā reiha ienaidnieku garīgo progresu; t.i., viņi atteicās no saviem ziņu dienestiem, preses un radio un pieļāva sabiedroto spiegošanas organizāciju darbību savā teritorijā. "neitrāla" zeme.

Gods, lepnums un neatkarība — ko šīs lietas darīja? ļauni izturējās pret viņiem, ja tikai viņu pilnie trauki paliktu neskarti! Cik lepni, no otras puses, var būt šie vīrieši un sievietes, kuras, neskatoties uz visām vajāšanām, jau toreiz apstiprināja jaunās idejas tūkstošgades šajās zemēs!

Bet tas, ko viņu ideoloģiskie pretinieki tur sauca neitralitāte, labākajā gadījumā bija sevis maldināšana. Tomēr parasti tas bija mēģinājums viltīgi apmānīt Reihu un savējiem. Neviens no viņu stiepļu rāvējiem neticēja šīs iluzorās politikas ilgtermiņa panākumi. Jau ilgi pirms tam viņi saņēmās, lai pieņemtu "grūto lēmumu" – "par"

Machine Translated by Google

viņu tautas dēļ" - lai pamestu valsti, viņu lidmašīnas stāvēja uzpildītas un gatavībā. Šis nožēlojamais lidojums bija tikai loģisks secinājums visam viņu darbam, tāpat kā vācu armijas okupētās zemes, kuras viņi bija maldināti. Tāpēc viņu pamestajiem ļaudīm, kas bija nonākuši nelaimē, nācās spert pirmo soli, lai izprastu savu situāciju. Tas nozīmē, ka viņiem bija jāatzīst, ka ar savu palīdzību plutokrāti, viņi vienkārši bija ierauts karā Lielbritānijas plāni kā bandiniekiem. Viņiem bija jāturpina atzīt, ka Anglija respektēja viņu neatkarību un atstāja maizi viņu grozos tikai tik ilgi, kamēr tie vēl bija derīgi kā bandinieki. Šī atzīšana ir ir bijis rūgts. Tikpat rūgts kā vienmēr, kad ir jā atzīt būtisku kļūdu, par kuru bija mēģināts veidot visu savu eksistenci.

Plaši apļi okupētajās "neitrālajās" zonās joprojām ir nav noskaņots pat daļēji izprast situāciju. Kāpēc un kāpēc šī neauglīgā spītīgā īgnuma stāvokļa dēļ? Tāpēc, ka mūsu ienaidnieki spēja – vienā ziņā – šos ļaudis patiešām "neitralizēt". Proti, viņi atņēma viņiem redzējumu par viņu vēsturisko, ģermāņu izcelsmes, savas cieņas, politiskās realitātes un patiesas Eiropas varas attiecības. Tādā veidā, ka viņi pēdējos gados palīdzēja ebreju emigranti no Vācijas. Apvienojoties ar viņiem, viņi varēja

Machine Translated by Google

panākt pilnīgu politiskās domas paralīzi mazajās ģermāņu izcelsmes demokrātijās: katra aizspriedumu nesatricināma, neatkarīga politiskās domas attīstība
viedoklis tur tika apdzēsts līdz pat vissīkākajai daļai
paliekas. Pati par sevi veselīgā tieksme pēc mantas, veselīgais iegūšanas un labklājības instinkts vairs nebija domāts tikai dzīvības uzturēšanai, bet gan tika pacelts līdz pašas dzīves saturam un mērķim.

Tātad godam un lepnumam bija jātiek apslāpētam. Lai kas arī šajās zemēs, kas lepojās ar “brīvības un cilvēktiesību” piederību, atņēma brīvību domāt un rīkoties citādi nekā sistēma,

nekā “sabiedrība” vai masas, tika boikotēts un ekonomiski sagrauts. Tā tirgotāja gars pacēlās un nosmacēja visas atmiņas par varonīgo izcelsmi
ģermāņu tauta, kā arī vēlme pēc skaidra lēmuma. Viens
dzīvoja tikai dienai un iebāza galvu smiltīs.
Līdz ar to neviens pat attāli neticēja, ka kādu dienu, un patiesībā jau tuvākajā nākotnē, lēmumi tiks pieņemti.
pieprasīja, ko nevarēja atrunāt vai ar ko nebija iespējams atpirkt nauda.

Ka šis paviršības un negoda gars to nedarīja
pilnībā inficēt cilvēkus pierāda drosmīgie vīrieši un sievietes, kuri jau ļoti agri piedāvāja savu
īpašumi un viņu asinis par uzvaru a

Machine Translated by Google

Nacionālsociālisms savās zemēs. Ne mazāk svarīgi bija šie zemnieku aprindās, tātad ļaudis, kas nedzīvo kā viendienas kukaiņi, bet gan ir pieraduši skatīties pāri vairākas paaudzes, vai nu ar augiem, vai ar dzīvnieku audzēšanu vai nu paši ar sevi no iedzimtas saimniecības uz iedzimtu saimniecību. Šie nacionālsociālisti ne tikai runāja par neitralitātes pastāvēšanu nekad īsti nepastāvēja šajās zemēs, un ka šīs zemes bija saistīts ar Lielbritāniju. Nē, šie nacionālie Sociālisti gāja tālāk: viņu zemju telpiskās saites, dziļāka izpratne par vēsturiskajām saiknēm un patiesās Eiropas varas attiecības noveda viņus pie pēc atpazīšanas: neitralitāte ir tajā brīdī morāli neiespējami, kad asinsradniecība cīnās par savu un savu brāļu dzīvību. Saskaņā ar šo atziņu tūkstošiem brīvprātīgo no šīm ģermāņu tautām zemes, kas robežojas ar Reihu, pēc tam plūda uz fronti. Viņu asinis, kas plūst kopīgās cīņas vārdā, kādu dienu nesaraujami savienos ģermāņu valstis atkal.

Mums, vāciešiem un “neitrāliem”, tomēr ir jāpārdomā un mēģiniet iztēloties sekojošo: Kā tas izskatītos kopā ar šo "neitrālo" cilvēku gods un cieņa, ja šie brīvprātīgie nebija nākuši no viņu rindām?! Šie brīvprātīgie ir ar saviem centieniem un kā pirmie

Machine Translated by Google

atvēra savu zemju vārtus, lai atvērtu ceļu jaunam, lielam liktenim. Ar savu nepārprotamo nostāju par Reihu kā kontinenta dzīvību dodošo centru viņi ir atbrīvojuši savas tautas no gadsimtiem ilga stāvokļa izolācija un feminizācija. Šie brīvprātīgie ir veikuši rūpējas par to, lai viņu zemju vēsture nākotnē būtu kas vairāk nekā tikai materiālās dzīves baudīšanas vēsture. Kādu dienu visi "neitrālie" cilvēki — ja viņi atzīt šo karu par izšķirošu pagrieziena punktu viņu dzīvēs arī dzīves vēsturi - atklāti atzīst, ka viņu jauno dēlu varonība un upurēšanās apziņa bija lielākais darbs viņu vēsturē gadsimtu gaitā.

Machine Translated by Google

Uz pirmo

No toreizējā komandiera pirmās runas
I./SS Nordland pirmajiem dāņu brīvprātīgajiem
bataljons 1940. gada 25. jūnijā:

Jūs, Dānijas nacionālsociālisti, redzat viens otru un Vācijā tās pašas asinis. Asinis, rase ir stiprāka nekā valoda un etniskā piederība.

Valodai un etniskumam ir jādzīvo brīvi un neierobežoti, jaunajā ģermāņu vadītajā Eiropā, bet viņi nekad vairs nevajadzētu šķelt ģermāņu vīriešus vai pat radīt tos par ienaidniekiem.

Šis ir jaunas, lieliskas ēras sākums.

Tu to esi sapratis.

Tu vēlies cīnīties pret mirstīgajiem ienaidniekiem svastika, pret visas pasaules ebrejiem un daudzas varas, ko tā maldina.

Jūs esat pirmais no Ziemeļu pārstāvjiem Germania, kas — par godu tavai tautai — atrada ceļš uz Vāciju, cīņas čempioni.

Tev ir lepnums un gods kalpot un cīnīties viņa sardzē visu laiku dižākā cilvēka pakļautībā, Ādolfs Hitlers!

Machine Translated by Google

Kādu dienu bērni un mazbērni par tevi teiks: "Viņi piederēja pie tiem nedaudzajiem sākotnēji, kas bija sapratuši, par ko tiek izcīnīta šī pasaules cīņa, un" kurš nenodeva ģermāņu brāļu asinis ar gļēva neitralitāte.

Machine Translated by Google

Ģermāņu ilgas

Katrā īstenā ģermāņu vīrietī senais vikings ilgas joprojām ir dzīvas šodien; meklējumi pēc lielā dzīves piedzīvojums, cīņa cīņas dēļ. Šī piedzīvojumu kāre mudina ģermāņu cilvēku vadīt savas dzīves kuģi bīstamos augstumos eksistenci, lai izaicinātu tā saukto likteni duelis. Cīņā ar likteni sirds pierāda, kā stiprs tas ir, un aizgājušā karotāja dvēsele lai cīnītos par to, cik daudz tajā ir ziemeļnieku asiņu.

Savas sirds, savas dvēseles atrašana ir tāpēc šīs ģermāņu ilgas galīgais mērķis. Tas, ko mēs atvest mājās no ceļojuma uz lielo piedzīvojums ir tas, ko mēs joprojām šodien savā valodā saucam par - pieredze!

Tas, kurš nekad nav devies lielajā karā tāpēc zeme to nekad neiegūs savā īpašumā pieredze, kas padara cilvēku gudrāku, nobriedušāku, un spēcīgāks. Tāpēc ziemeļnieku cilvēks nicina "Vīrietis aiz plīts" kāpēc pieķeras sievietes svārkiem un kurš nekad nevar “atgriezties no tālienes”.

Patiesu vēlmi pēc piedzīvojumiem nedrīkst jaukt ar kāri pēc laupījuma. Īsts karotājs to nedara

Machine Translated by Google

apgānī viņa sirdi laupījuma dēļ: uzvarētājam, protams, pienākas sakāvušo manta!

Mūsu ziemeļnieku rases varonīgajās dziesmās neviens vīrietis netiek cildināts kā drosmīgas dzīves piemērs, kas sasniedz cieņu, pamatojoties uz viņu īpašumiem, drīzāk tie, kas bezrūpīgi riskēja ar lēcienu nezināmajā, kas uzsāka cīņu un kas spēja

nosvērt viņu sirdi.

Stāja, ar kādu viņi pasniedza izšķirošo zobenu triecienu - vai, ja viņi sastapa pārāku pretinieku - saņēma to vieni paši bija intereses vērts.

Cilvēka sirds diženums tika pierādīts nepakļāvībā, dumpīgā "Tomēr" pret vidi. Un ikviens, kurš spēja uzspiest savas gribas zīmogu vide, pat ja nāves gadījumā, bija "varonis". Šis ideāls ļāva Bēthovenam laikā, kad kurlums (vissliktākā liktenis mūziķim!) viņu arvien vairāk piemeklēja, lai runātu dumpīgie un lepnie vārdi: Es gribu iekost likteņa žokļos!

Vīrietis, kurš cīnās pretī, kurš uzdrošinās sacelties pret stāvoklis, kas tiecas viņu saliekt vai salauzt, ir kungs, nevis radījums, bet gan viņa likteņa.

Ģermāņu tieksme pēc pārbaudījumiem ir radījusi radošu tieksmi pēc piedzīvojumiem, no kuras vikingi cēlušies

Machine Translated by Google

veica savas — nevis destruktīvās, bet gluži pretēji — kultūru nesošās un valsti radošās — kara ekspedīcijas.

Cīņā par zināšanām ģermāņu pētnieki un atklājēji, mākslinieki un zinātnieki ir radīja savus lieliskos darbus, bez kuriem šodien nebūtu ne kultūras, ne kopienas dzīves, ne civilizācija.

Ziemeļu cilvēks ir spiests rīkoties, lai pierādīt savu būtību, lai attīstītu savas stiprās puses. Šajā kādā nozīmē viņš iegūst savu "mūžību". Jo tā ir rakstīts, Edda , "tikai mūžīgi ir slavenie darbi" "miris"! Bez tiesas nav iespējams izdarīt darbu, kas pierāda vērtību. Bez bīstamām pūlēm nav apstiprinājuma par vilinošās ilgošanās patiesumu!

Kas ar apstiprinošu darbu kļūst par piemēru saviem biedriem, tas dzīvo viņu piemiņā, paliek neaizmirsts, tam piemīt darba slava un tas ir tāpēc "mūžīgs". Ģermāņu ilgas sasniedz kulmināciju prasībā pēc "mūžības" šajā pasaulē, kas ir saistīta ar rases likteni. Ziemeļvalstu cilvēks var cīnīties tikai par savu rase, un šajā rasē cīnies, mīli, mirsti un esi mūžīgs.
Katrs piedzīvojums, katra gatavība karam, katrs risks tikai ir nozīme, ja tā kalpo rases spēka attīstībai un tādējādi galu galā tiecas pēc

Machine Translated by Google

mērķis kļūt auglīgam. Tas ir pozitīvais radošā, ģermāņu nemiera nozīme.

Pastāv arī instinktīvs, destruktīvs nemiers, kas raksturīgs klejotājiem, piedzīvojumu kāre, kurai nepiemīt radošās stiprās puses: šādus laupījumu meklētājus mēs atrodam starp Austrumnieki, galvenokārt ebreju vidū. Mēs viņus nicinām. mūsu rases lepnās pašapziņas dēļ, kas vicina zobenu, lai paveiktu uzdevumus.

Šis karš mums, ģermāņu vīriešiem, ir devis lielu radoši uzdevumi. Mūsu priekšā atrodas Eiropa, kurai ir jābūt atbrīvots no savas dalīšanas, no savas “maģiskās miegas” – iekšā kuru to ir nogremdējuši okultas, starptautiskas varas - ja tā mums kļūs par jaunu dzimteni.

Mēs ar riebumu smejamies par pārpratumu par cilvēki, kas iestrēga vakardienā un kuri nespēj izprast šīs cīņas nozīmi un to, kurš varbūt vēlas mūs uzskatīt par "trakulīgajiem".

Mēs zinām, ka esam stipri savā ticībā, ka esam no nākamais laiks, ka rīt un aiznākamdiena būs pieder mums, ka nākotne ir mūsu. Mēs nevēlamies žēlastību, drīzāk taisnīgums! Tāpēc mēs esam kļuvuši par kareivjiem fīrera, kurš uzņemas Eiropas Jaunās kārtības īstenošanu no jauniešu tiesību viedoklis.

Mūsu senču vidū tas jau tika uzskatīts par Gods ir atļauts cīnīties varonīga vadītāja vadībā. Mēs

Machine Translated by Google

ir laimīgi ne tikai tāpēc, ka viņiem ļauj dzīvot laikā, kurā raksturo vislielākā varonīgā sacelšanās ģermāņu vīri, bet gan būt par fīrera karavīriem, kuri ir devis zobenu ģermāņu ilgām.

Kas vakar vēl bija sapnis, šodien ir kļuvis realitāte. Ja vakar mēs vēl ilgojāmies pēc pārbaudījumiem un kaislīgs darbs, tad šodien fīrers mums ir devis vēsturiska pārbaudījuma stunda. Mēs zinām, ka gaidāmā Eiropa būs tikpat stipra, cik ilgi vien ģermāņu varasgriba, pamodināts fīrera, paliek dzīvs un nomodā.

Un no mums ir atkarīgs, vai atkal un atkal izraisīsim savu ilgas, mūsu vēlme pēc piedzīvojumiem, mūsu gatavība un mūsu apstiprinājums ieplūst cīņā par dzīvību-mūsu rases tiesības.

Machine Translated by Google

Vieglākais ceļš

Nelielā pilsētā atradās SS vīru vienība. Šlēsviga-Holšteina. Šie vīri bija rūdīti ar daudzas cīņas. Viņi ir viņu sievas un bērni, kas apzināti dzīvoja saskaņā ar ordeņa likumiem, kurus viņiem bija devis reihsfīrers-SS. Viens

dienā ieradās jauns vīrietis vārdā Krečmers un lūdza iestāties vienībā. Bet kurš gan vēlas lai iestāties SS, vispirms ir jāpārbauda, vai viņa personība ir piemērota pasūtījuma prasībām. Krečmers atzina, ka tiesvedība ir procesā. pret viņu. Bet viņš bija stingri pārliecināts par attaisnošanu. Pēc tam SS vienības vadītājs Brodersens atlika lūguma izskatīšanu līdz tiesas lēmumam.

Pēc dažām nedēļām Krečmers atkal ziņoja. Viņš iesniedza tiesas lēmumu — nepārprotamu attaisnojošu spriedumu. tomēr tajā pašā laikā SS kareivis Pītersens, kurš dzīvoja tajā pašā apgabalā, kur Krečmers, parādījās vienības priekšā vadītāju un teica: "Vienības vadītājam, mums šis vīrietis ir jānoraida; iekšā "Manās acīs viņš ir gļēvulis." Šī apsūdzība bija barga un vienības vadītājs Brodersens pēkšņi pagriezās pret Pītersens un asi teica: "Viņa gods atkal ir bijis konstatēts, tiesa ir lēmusi un viņu attaisnojusi.

Machine Translated by Google

Kā jūs vēlaties attaisnot savu bargo spriedumu?

Pītersens redzēja, ka vienības vadītājs, kurš bija labi pazīstams par savu īpaši taisnīgo dabu, bija dusmīgs par savu iebildums. Bet viņa stāja bija stingra un skatiens brīvs. kā viņš atbildēja: “Saskaņā ar štata likumiem Krečmers ir attaisnots; bet saskaņā ar "Nerakstīts SS likums, man viņš jāatzīst par vainīgu."

Tad Pītersens ziņoja par visu, ko bija uzzinājis. Krečmers tikai dažas stundas agrāk:

"Jūs zināt, ka pirms dažiem mēnešiem tas bija bīstami" biedrs Jozefs Mamzaks pārcēlās uz Neimuensteri, no kuriem nekad nebija skaidrs, vai viņš piederēja sarkanajiem vai reakcionāriem. Pat ja mēs šeit esam pusdienu ceļojumā prom no Neumuensteres mums visiem ir tomēr dzirdēja par šī Mamzaka uzbrukumu Gertrūde Jensena. Saskaņā ar tiesas pierādījumiem, Krečmers nebija 50 metru attālumā no notikuma vietas. noziegumu. Tāpēc prokurors pieņēma, ka Krečmers bija piedalījies uzbrukumā. Tikmēr Krečmers šajā ziņā varēja pierādīt savu nevainību, un tāpēc tiesa viņu attaisnoja. Valsts un plašai sabiedrībai, ar to lieta arī beidzās, bet ne mums, SS vīriem! Jo, kā jau krietns puisis, Krečmers noteikti palīdzēja meitenei. Viņš to nedarīja. Tāpēc Viņš ir gļēvulis.

Machine Translated by Google

Vienības vadītāja Brodersena valdīšana bija mierīga un visu pakļautībā apstākļos vispirms uzklausīt apsūdzēto, pirms sprieduma pasludināšanas. Tāpēc viņš tagad lika izsaukt Krečmeru. Viņam vajadzēja atzīt, ka dzēris kopā ar rupjo Mamzaku un stāstot nicināmus stāstus par sievietēm. Pēc aiziešanas viņš nekavējoties no viņa šķīrās. Patiešām, viņš vēlāk dzirdēja meitenes kliedziens, bet tāpēc, ka Mamzaks bija pazīstams kā vardarbīgs vīrietis ar nazi, viņš nejutās viņam līdzvērtīgs. Tāpēc viņš bija gājis savu ceļu.

Vienības vadītājs ārēji saglabāja mieru. Viņa atbilde bija vēss un noraidošs: "Krecšmer, liktenis tevi ielika lēmuma priekšā tajā stundā: iet pa grūto ceļu neuztraucoties par briesmām sev un stāvēt meitenes vai izvēlēties vieglāko ceļu, lai aizsargātu savu pašu kauli. Nesen Reiha vadības konferencē reihsfīrers mums atkal teica, ka SS vīram ir jābūt vienmēr izvēlies grūtāko ceļu. Tu nevarētu dari to, tāpēc mēs tevi noraidām."

Machine Translated by Google

Ne tikai grēko pret lojalitāti un godu, kad cilvēks ar bezdarbību pieļauj sava vai kāda cita godu SS tiktu nodarīts kaitējums, galvenokārt, ja kāds to nedarītu cienīt citu godu vai izsmiet lietas, kas ir svēts citiem, vai arī nestāv vīrišķīgi un pieklājīgi par prombūtnē esošajiem, vājajiem un neaizsargātajiem.

- Mūsu reihsfīrers, 1935. gads

Machine Translated by Google

Daudzas lietas
Reihsfīrera SS

Šajā pasaulē daudz kas var tikt piedots, tāpēc mēs mācām SS karavīriem, bet viena lieta nekad nevar tikt piedota: neuzticība. Tas, kurš pārkāpj uzticību, izslēdz sevi no mūsu sabiedrības.

Tas tā ir tāpēc, ka lojalitāte ir sirds, nevis prāta funkcija. Prāts var kļūdīties, un tas dažreiz ir kaitīgi, taču tas nekad nav nelabojams. No otras puses, sirdij vienmēr ir jāpukst vienā ritmā, un, kad tā apstājas, cilvēks mirst tāpat kā mirst tauta – kad tā salauž lojalitāti.

Mēs šeit runājam par jebkāda veida lojalitāti: lojalitāti fīreram un līdz ar to arī vācu un

ģermāņu tautai, viņu gudrībai un ceļiem; uzticībai asinīm, tātad mūsu senčiem, onkuļiem un mūsu klanam vai etniskajai piederībai; uzticībai mūsu biedriem; un visbeidzot uzticībai nemainīgajiem labas lauksaimniecības – tīrības un bruņniecības likumiem.

Cilvēks grēko pret lojalitāti un godu ne tikai tad, kad pasīvi pieļauj sava vai Šutstafeļa goda apdraudēšanu, bet galvenokārt tad, kad neciena citu godu, kad izsmej lietas, ko citi uzskata par svētām, vai kad nevīrišķīgi un nepieklājīgi neaizstāv vājos, bezpalīdzīgos un tos, kas nav klāt, lai aizstāvētos.

Machine Translated by Google

Trīskāršais zīmogs

autore Doroteja Hollatza

Lielā darba apjoma dēļ vienam bija nebija sagatavojusi jauno sievu sava vīra ierašanās brīdim, kurš kampaņas laikā pret Angliju bija smagi ievainots un nogādāts slimnīcā, vai lai pietiekami izskaidrotu viņai viņa brūču raksturu. Kad medmāsa atvēra istabas durvis, kuras viņš kopā ar diviem citiem ievainotajiem vīriešiem sieva stāvēja bezpalīdzīgi gulēja gultās, jo visi trīs vīrieši bija apsaitējušies galvas, un viņa nevarēja redzēt viņu sejas. Medmāsa palīdzēja viņai, žestikulējot uz logu un norādot uz vārda plāksnītēm katras gultas galvgalī, kur varēja izlasīt, kas guļ paslēpies aiz mumifikācijas. Un tā sievai nosaukuma dēļ bija jātic, ka nekustīgā figūra viņas priekšā bija viņas vīrs, kuru viņa bija apciemojusi divas naktis. Viņa noliecās pār viņu, maigi pasauca viņu un uzlika roku uz viņa labās rokas roka. Bija kustība, aizslēgs izgāja cauri ķermeni, bet viņš klusēja. Viņš paņēma savu otro roku no zem segas. Abi nebija ievainoti. Medmāsa piestūma sievai pie gultas krēslu un lūdza viņu to nedarīt. uzturēties istabā ilgāk par desmit minūtēm.

Machine Translated by Google

Kamēr sieva turēja abas vīra rokas un neuzdrošinājās uzdot nekādus jautājumus, jo baidījās, ka nesaņems atbildi, un varbūt vēl jo vairāk tāpēc, ka viņai bija jāatpazīst savs dzīvesbiedrs un savas meitas tēvs bērnus tikai ar viņa rokām, nevis ar acīm, muti vai runu, viņas sirdī radās briesmīgas bailes, ka viņš varētu tikt viņai atņemts uz visiem laikiem un varbūt jau nebija viss tur. Viņa gribēja pajautāt otram vīrietim, otrā pusē no istabas, kas bija noticis ar viņas vīru, bet šis otrs vīrietis, tāpat kā trešais, visi gulēja nekustīgi kopā ar apsaitētas galvas, un nekas neliecināja, vai viņi zem saviem biezajiem apsējiem varētu dzirdēt vai runāt. Tā viņa kādu brīdi sēdēja un nezināja, ko darīt.

Ievainotais vīrs, kurš juta vajadzību un sievas bezpalīdzībā, pacēla roku un trīs reizes pieklauvēja ar gredzenu pie savas nakts stikla plāksnes galds, kas, kā uzreiz izrādījās, bija tāds pats kā lūgumu, kaut ko līdzīgu: “Palīdzi man, biedri, tu zini, ka es vēl nevaru runāt.”

Jebkurā gadījumā, trim klauvējieniem sekoja cilvēka balss, pat ja grūti saprotama, no pretējā siena, un no baltajiem iesaiņojumiem parādījās balss, īsa un disciplinēta, it kā izpildītu pavēli: "Man vajadzētu jūs informēt, ka mēs visi tikām nošauti"

Machine Translated by Google

seju.” Un tik tikko dzirdami tas pēc tam nomurmināja: “Tagad Mēs vairs neesam skaistas.

Tajā pašā laikā, it kā šo liktenīgo vārdu pavadījumā, viņas vīra roka juta ceļu augšup pa viņa seju.
sievas roku, pār plecu virzienā uz galvu, un
pievilka savu seju pie viņa rokas. Un tā, iegrimusi uzticamajā un sargājošajā plaukstā, viņas sirds nomierinājās.
atkal, un viņa sāka runāt.

Viņa nejauši runāja par mazo, nenozīmīgo
ikdienas dzīves notikumi; viņa nebija plānojusi runāt ne par vienu no šīm lietām, izņemot varbūt ziņas, ka mazajam klājas labi. Viņa runāja par ābeli
priekšdārzs, laikapstākļi ārā, viņa veselība
mazs kanārijputniņš mājās un par jaunākā Gētes izdevuma iesējumu. Ka draugam piedzimusi maza meitiņa un ka mājās zied rozes
parkā. Viņa runāja bez apstājas, klusi, gandrīz kā dziesmā, un pat nezināja, vai viņš to dzirdēja. Jebkurā gadījumā viņa rokas spiediens uz viņas rokas šķita nododam, ka viņš uzsūca viņas vārdus.

Kad viņa redzēja, ka laiks ir beidzies, viņa juta, ka spiests tagad beidzot pateikt viņam būtisko, lai
viņš saprastu svarīgo lietu, un viņa viņam čukstēja, ka tagad viņa viņu patiesi mīl, ka viņam to nevajadzētu darīt uztraukties par brūcēm vai rētām, ka īsta rēta ir

Machine Translated by Google

piemērots karalistes vīrietim un tamlīdzīgi. Viņai tiešām bija jāizdara censoties to pateikt maigi un gandrīz vienaldzīgi, bet viņa zināja, cik ļoti tas viņam iepriecina. Un kad viņa roka atkal juta ilgošanos pēc viņas klātbūtnes kā pateicības vai sveiciena, Viņa ielika lūpas atvērtajā plaukstā un noskūpstīja to trīs reizes reizes, ātri un it kā spēlē, lai viņš to nedarītu uztvēra viņas šoku. Otra roka piedzīvoja to pašu, un tad viņa salika abas rokas kopā un piecēlās.

***

Kad viņa aizgāja, viņa atstāja aiz sevis citu vīrieti, atkal ar cerību un laimi skatījās nākotnē. Sievas izturēšanās piešķīra vīrieša upurēšanai savu nozīmi. galīgā un lielā nozīme. No tās izauga viņa spēks un dziedināšana. Sievas uzticība viņam bija atdevusi drosme dzīvot.

Machine Translated by Google

Cilvēka labākā biedrene ir (sieviete) biedrene.

- Gorčs Foks

Machine Translated by Google

Viņas puisis

EK

Bija pavasaris, kad viņa pienāca ziņa, ka viņas dēls bija starp pazudušajiem kaujā.

Kastaņkoks zem virtuves loga ne neko nezināt par ciešanām un nāvi. Tas uzziedēja priecīgi, neskatoties uz mātes asarām. Kaimiņiene centās mierināt pēc iespējas biežāk un vairāk.

"Pazušana nebūt nav tik slikta kā kritiens, kundze." Šrēders. Tikai vēro: Kādu dienu tavs Vili atnāks mājās ar savu priecīgo svilpošanu! Tas ir noticis bieži. Tikko pagājušajā nedēļā Vendlovskas kundze: viņas Makss, kurš arī bija pazudis, bija ievainots tikai kājā un aizvests ieslodzītais, līdz mūsu drosmīgie puiši viņu atkal atbrīvoja...”

Novecojošā sieviete pamāja.

“Viņš man apsolīja, mans Vili. Viņš atgriezīsies, viņš...” teica. Ja ne Lieldienās, tad Vasarsvētkos, un ja lietas vēl aizvien tad vēl nebūs klusi, tad noteikti, kad kastaņi kritums, no kura viņš vienmēr greba kuģus jūsu bērniem. Vai atceraties, Rihteres kundze?...”

“Jā...” kaimiņiene nočukstēja un tad aizbēga. no sirmmatainās mazās sievietes stingrā miera.

Trīs mēnešus vēlāk Šrēderes kundze joprojām gaidīja par savu zēnu. Viņa neticēja, ka viņš varētu būt miris.

Machine Translated by Google

Iepriekš viņa uz dzelzceļa staciju devās tikai svētdienās. un apsēdās uz soliņa platformas priekšā pēcpusdienas stundās, lai gaidītu kaut ko tādu atkal ienestu prieku viņas vientuļajā dzīvē.

Vilijs kādreiz joprojām šeit ieradīsies, un viņš būs ļoti priecājās, ka viņu pacēla. Varbūt viņš būtu ilgstoši bijis slims vai ievainots.

Šodien apjukusī sieviete bija uzvilkusi savu svētdienas kleitu. nedēļas vidū. Šodien bija viņas dēla dzimšanas diena. Viņa istabā bija vāze ar ziediem, viņa mazais galdiņš un grāmatas bija sakārtotas un uzklāta svaiga veļa gulta.

Žēl, ka soliņš dzelzceļa stacijā jau bija šodien aizņemts. Māte Šrēdere soļoja atpakaļ un satraukti devās uz priekšu platformas priekšā. Tieši tad pienāca vilciens ieradās no rietumiem. Viņa skatījās uz ceļotāju plūdu kas ienāca pa vārtiem. Ja viņš atgrieztos mājās šodien, viņa 25. dzimšanas dienā th dzimšanas diena, viņas Vili, tad viss pārējais būtu labi. Visa vientulība, visas ilgas, visa gaidīšana un uztraucoties par savu vienīgo bērnu...

Kāds uzgrūda mazo, nogurušo sievieti. Smags bagāža šķindēja un sāka slīdēt, spieķis atsitās pret cieta zeme, un balss iesaucās: "Mierīgs, jauns cilvēk, nekrīti!

Bet māte Šrēdere jau bija satvērusi un cieši turēts. Blakus viņai bija pelēks karavīrs, viņa mētelis

Machine Translated by Google

krunkains, viņa cepure izbalējusi, virs nogurušajiem pleciem mugursoma augstu piekrauta, blonda mopa un bērna acis, zilas, skaidras, meklējošas, roka pārsieta un smagi strādājoša velkot vienu kāju.

“Vilij!” māte Šrēdere nedroši stostījās.

Pārsteigts, viņš pacēla galvu. Samulsis smaids. parādījās viņa tievajā sejā. “Kā jūs zināt manu vārdu?”

Viņa joprojām turēja viņa roku. Balss bija dīvaina. Bet galva, mīļotā galva ar mirdzošajām acīm, dārgais debesis, acis tiešām piederēja viņas zēnam.

"Vai man... vai man vajadzētu tev palīdzēt kaut ko nest?"

Tagad viņš tiešām iesmējās. “Ja tu vēlies, mazā māmiņ, karstums padara cilvēku vāju, ja cilvēks ir bijis uz ilgu laiku slimnīcā. Bet tu mani paņem, mazā māte, pat ja mani sauc Vili.”

Viņa nemaz neatbildēja. Viņa gāja viņam blakus un nesa no pelēka auduma darinātu saišķi. Viņš tikai darīja lēns progress, un viņai bieži nācās viņu atbalstīt.

"Ir jauki, ka tevi šādi paceļ. Paldies, mazā māmiņ." Ja jūs būtu tik laipns un pateiktu man, uz kuru vilcienu es vajadzētu aizvest uz Karlshorstu. Es nezinu, kur ir vieta šeit. Mans brālēns no Karlshorstas. Kur vajadzētu viens gājiens, ja vairs nav māju, bet ir atvaļinājums, varbūt uz visiem laikiem... manai rokai... paskaties, mazā māmiņ!

Machine Translated by Google

“Mazā māmiņa,” viņa dzirdēja. Viņas pirksti slīdēja pār stīvu plaukstas locītavu, glāstoši, uzmanīgi. “Nāc, nāc "Zēn. Vienkārši ejam pa ielu, un tad esam klāt."

Viņš šaubīgi pacēla acis. “Mēs jau esam klāt.” Karlshorsts?

"Nē, puisīt, tur ir mājas!"

"Mājās?"

Viņš atkārtoja neaptveramo vārdu. Kas notiek? ar to īpatnējo sievieti? Varbūt viņa tāda nebija pilnīgi pareizi galvā? Bet tas, kā viņa runāja un paskatījās uz viņu, neviens nekad agrāk nebija viņu tā redzējis visu savu, nabadzīgo, bāreņa dzīvi.

"Bet es patiesībā esmu kāds cits..."

“Nāc, vecīt!” viņa vienkārši uzstāja, un viņas asaras ritēja straumēm. pēc ilga nejutīguma pirmo reizi mierā, pestīšanas upe. “Mans Vilijs ir pazudis, un šodien ir viņa dzimšanas diena. Esmu uzklājusi svaigu veļu uz viņa gultas un izcepusi ķiršu kūka. Un, nu... nu es nodomāju, es gribēju... nu, puisīt, tev nav mātes, un man nav dēla. Tas labi sanāk kopā.”

Tā nu jaunais, dīvainais, bezpajumtnieks karavīrs devās līdzi. Viņš gāja kā uzvarētājs, neskatoties uz klibo kāju.

Mātei Šrēderei bija par ko rūpēties un ko darīt mīlestība, un tā ir sievietei visnepieciešamākā lieta.

Machine Translated by Google

Publicēšanas gads

1942. gadā

Machine Translated by Google

Hjūstonas stjuarts Čemberlens

Hjūstona Stjuarte Čemberlena dzimusi septembrī. 1855. gada 9. septembrī Sautsijā pie Portsmutas, Anglijā. Viņa jaunība sākumā pavadīja Versaļā. Pēc tam, kad viņš mainīja uzturēšanās laiku dažādās valstīs, īpaši Šveicē, kopš 1885. gada dzīvoja Vācijā. 1908. gadā Čemberlens apprecējās ar Evu Vāgneri, Ričarda jaunāko meitu Vāgners. 1909. gadā viņš pārcēlās uz Baireitu, kur dzīvoja līdz savai nāvei 1927. gada 9. janvārī.

Pēc izglītības un profesijas Čemberlens bija dabaszinātnieks. Kā tāds viņš uzrakstīja pirmo fundamentālo darbi par cilvēku rasu lomu dzīves gaitā vēsturi. Ar šo darbu viņš ieguva arī objektīvu vācu būtības un tās politiskās misijas novērtējumu pasaule. Tas, ka šī bija svešinieka balss, it īpaši saprātīga angļa viedoklis no vienas no salas ievērojamās ģimenes palielināja viņa rakstu svaru. Kopā ar viņiem Čemberlens steidzās pa priekšu savā laikā, un arī palika nesaprasts Gadsimtu mijas Vācija. Ādolfs Hitlers rakstīja 1924. gadā darbā "Mein Kampf" Vācijas valdības oficiālās iestādes vienaldzīgi ignorēja kāda Hjūstonas stjuarta Čemberlena zināšanas.

Machine Translated by Google

Šis fakts nespēja satricināt Čemberlenu vairāk nekā

Vācijas neveiksme pasaules karā. Līdz pat savai nāvei viņš palika pārliecināts par lielo misiju Reihs. Viņaprāt, tikai Reihā varētu patiesi parādīsies liels, efektīvs pretinieks pret pasaules ebrejību, un līdz ar to tiks uzsākta atlikušo tautu glābšana.

Machine Translated by Google

Brīvības zeme

Hjūstona Stjuarta Čemberlena

Pasaules kara laikā viens no nedaudzajiem brīvajiem angļiem, Hjūstonas Stjuarts Čemberlens rakstīja sekojošo ar nosaukumu "Vācu pasaules uzskats":

Vissvarīgākais ir tas, ka saprātīgs, pilnīgi Angļu anglis ar liberāliem uzskatiem, kuram tomēr bija milzīgas, dziļi pamatotas zināšanas - Džons Stjuarts Mills - apgalvoja ap 19. gadsimta vidu th gadsimts:

"Tikai Vācijā zina, kāda ir brīvība..." gars ir!" Es lūdzu jūs labi ievērot: "tikai Vācijā!" Tas bija godīgs gudrais! Viņš apstiprina to, ko visi labākie vācieši ir zinājuši un teikuši, bet ko daudzi no mums – politisko kaislību pavedināti, maldināti un garīgi kļuvuši daltoniķi - nezinu, nesaprotu un negribu atzīt: ka vienīgā Vācija uz zemes ir patvērums patiesa brīvība... Šo brīvību uz zemes atnes noteiktiem cilvēkiem kā dvēseles īpašumu. To nevar ne dāvināt, ne atņemt.

Cilvēks ir brīvs, viņš nekļūst brīvs – ja vien viņš nekļūst brīvs. uzskati par sēklas attīstības "kļūšanu" ziedēšanas virzienā, ko, iespējams, palēnina vai nomāc

Machine Translated by Google

ārēji šķēršļi. Neviens cilvēks nevar dot brīvību citam, bet viņš var parādīt viņam ceļu uz to.

Mūsu cienījamais Klopštoks pareizi runā vācu valodā. jēdziena definīciju, kad viņš saka: “Ikviens pats domā un reti atdarina, ir brīvs cilvēks." Nekļūdīgs Šīs vācu iekšējās, patiesās brīvības koncepcijas pazīme ir beznosacījumu cieņa pret ikviena cita brīvību cilvēks... Gēte saka: “Es varu priecāties tikai par to cilvēku, kurš zina, kas ir noderīgs viņam pašam un citiem, un kurš strādā, lai savaldītu savu kaprīzi.

Tas ir galvenais arguments! Jo, ja Džons Stjuarts Mills saka ka tikai Vācijā saprot, kas ir brīvība gara ir, tad mēs varam piebilst: ka tas ir tāpēc, ka tikai iekšā Vācija uzskata kaprīzi par pretējo brīvības un atzīst kaprīzes kā tās iznīcinātāju brīvība.

Turklāt ir ļoti nozīmīgi, ka Gēte saka: "darbojas", lai ierobežotu viņa kaprīzi... Tie ir pelnījuši būt saukti par brīviem, kuriem tika dota tieksme cīnīties pret viņu pašu kaprīzes: visai patiesai brīvībai - indivīda kā arī kopuma - balstās uz akmeņainas pašnovērtējuma nogāzes kontrole un pašvadība. ...Vācu brīvību nevar piešķirta, tā slēpjas kā dvēseles īpašība un tā ir jāiegūst, iekšēja cīņa un iekšēja nobriešana; tā ir darbība, noturīga ietekme... tas ir dzīvots pasaules uzskats. šīs vācu brīvības diferenciācija ir acīmredzama,

Machine Translated by Google

lai kur vien meklētu salīdzinājumu: piemēram , francūzis — tā kā viņš ir padzinis savus hugenotus un nogalinājis savu franku-ģermāņu muižniecību — nemaz nezina, ko nozīmē jēdziens “brīvība”; drīzāk viņš to uztver vienkārši kā indivīda kaprīzes neierobežotību, tātad tieši pretēju patiesai brīvībai.

Ikviens, kurš ir ceļojis pa Franciju, tur ir atradis visu, apgabalos, izplatot netiklību.

Turklāt: tas, kurš vēlas vienlīdzību – un tā ir franču dominējošā kaislība –, nevar vēlēties brīvību; jo vienlīdzība ir mēmās vairākuma izlīdzinošās gribas piespiedu vara, aizliedzot visu diferencējošo, īpašo...
esība.

Tomēr daudz interesantāks ir salīdzinājums
ar lielā mērā ar asinīm saistītajiem angļiem, kuri joprojām ir (1914) valdošajā apjukumā lielākajai daļai šķiet labs brīvu cilvēku piemērs, un arī viņi paši sevi par tādiem uzskata. Laba analīze pierāda, ka angļi krietni atpaliek no vāciešiem un patiesībā viņiem piemīt tikai maldinošs politiskās ietekmes iespaids.
brīvība. Tāpat kā visi jūrasbraucēji — piemēram, iedzīvotāji arī Vācijas piekrastes apgabalos — patiesi izveidojušos Angļiem lielā mērā piemīt pašpārliecinātība; tā ir "stāvēšana uz savām kājām" un pašpietiekamība. Galu galā tas sakņojas ikdienas cīņas pret destruktīvo ieradumā.

elementi. Tā tiek audzināta drosme, modrība un neatlaidība. Tikai muļķis var noliegt, ka šai tautai ir bijuši, ir bijuši un turpinās būt izcili vīri - jo dotie apstākļi viņus pastāvīgi attīstīs.

Skotijas dzejnieks no 14. gadsimta[th] gadsimtā dziedāja: “Brīvība ir lai tas tiek slavēts augstāk par visu zeltu virs zemes.” var redzēt, ka viscēlākais brīvības jēdziens varētu ir radušies no šādām dabiskām tieksmēm. Taču vēsture ir licis lietas citādi. Kamēr Vācija piedzīvoja vissarežģītāko pārbaudījumu skolu, ar kādu tauta jebkad ir saskārusies, un tai bija vairāk nekā pietiekami daudz iespēju iemācīties "ierobežot kaprīzes", Anglija, ko ieskauj... aizsargājošās jūras, piedzīvoja tieši pretējo: tiklīdz kļuva iekšēji mierīgs, visa pasaule bija atvērta laupīšanai un apspiešanai. Vadošais princips bija no tā brīža: angļi kā brīva tauta, visi pārējie ļaudis – Dieva dots laupījums – lai tā būtu šodiena, lai tā būtu rītdiena. Kopš tā brīža Anglijas politika būtībā bija laupīšana. Taču mēs esam redzējuši, ka — saskaņā ar vācu pasaules uzskatu — brīvība arī paredz priekšnoteikumu citu cilvēku brīvības respektēšana: jau no šī tiek pierādīts, ka šāda laupītāja var īsti nebūt brīvam.

Tās daudz slavētā parlamentārā valdība vienmēr ir kalpojusi minoritātes varai: parlamentam nekad nav ļauts vadīt ārlietas, kā arī tam nav...

Machine Translated by Google

izšķiroša balss attiecībā uz kara pieteikumiem vai miera līgumiem; mūsdienās despotiski valda ļoti neliela, vairāk vai mazāk tumšu kungu kliķe, vīri, kas ir cieši atkarīgi no naudas varām un pilnīgi sapuvušās, kriminālās preses.

Lai cik nepilnīgas lietas arī nebūtu Vācijas valstī (no 1914), tas paceļas kalnos augstu virs angļiem attiecībā uz cilvēka cieņu, cilvēka pašcieņu un cilvēka brīvību. Jau no paša sākuma anglis ar brīvību saprata pienākumu trūkumu pret valsti, neko vairāk. Jau lielās Anglijas revolūcijas uzplaukuma laikā šī galvenā darba "augstākā vara"

tautas sapulces" (Lilburne, 1643) paziņoja, ka piespiedu militāro dienestu nekad nevajadzētu ieviest, jo tas apturētu brīvību. Jebkura morāle tāpēc trūkst saiknes starp indivīdu un kopumu. Uz šī pamata ne indivīds, ne tauta nesasniedz patiesu brīvību. Tāpēc arī angļi labprāt ļauj savas cīņas izcīnīt ārzemniekiem - Eiropā parasti vāciešiem, Āzijā -

Indiāņi; anglis bija vienaldzīgs pret visu, tāpat kā kamēr vien viņš varēja atgūt savus neizmērojamos dārgumus aiz viļņu sienas ap savu salu drošībā. Anglijas impērijas paplašināšanās vēsture, iespējams, ir visnemorālākā, kāda jebkad zināma pasaules vēsturē. Visnepatīkamākā lieta ir liekulības pienākums, kas ir

Machine Translated by Google

ir paaugstināts līdz dzīvības likumam. Jo tāpat kā viļņi sargā tā zelta stieņus, tāpat ir pieaugusi vēlme izlaupīt šo valsti aizbarikadēja sevi aiz melu okeāna, līdz pat vairums godīgu cilvēku vairs nezina, kāda ir patiesība.

Ko mēs šajā karā (1914. gadā) piedzīvojam ar izbrīnu un šoku - melu kampaņu pret Vācija — tikai pēdējais gadsimtu saindētais auglis prakse. Par visu, ko esam dzirdējuši un dzirdam par Īriju, Indiju, Āfriku, Ķīnu un Ēģipti - viss ir meli. Kad visa valsts pastāvēšana balstās uz meliem, kur vai brīvībai vajadzētu būt — vai tā būtu indivīda, vai tautas — No kurienes nāk? Atsevišķs anglis joprojām ir pārāk gudrs pakāpe patiesību mīloša, cēla, laipna - bet tomēr pienākums melot. Tāpēc viņš ir kalps, kam atņemts viss patiesa gara brīvība, kurai vienmēr jāpaliek ar vadīto līniju visos reliģiskajos publiskajos jautājumos un valsts.

Cik gan liela ir vācu brīvība salīdzinājumā! Kā jau bieži minēts, to var raksturot kā brīvību, kā patiesību. Brīvība ir patiesums. Kas gan patiesi, tas nozīmē, ka pilnībā saskaņā ar savu būtību, ir pilnīgā saskaņā ar savu dabu, viņš ir brīvs.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Somijas lojalitāte

autors Irjo fon Grēnhāgens

Nav nejaušība, ka kāds piedēvē Ziemeļvalstu cilvēkam lojalitāte kā viņa īpašā īpašība. Tāpat kā vienkārša, nopietna daba, tādi ir arī tās vīrieši: vienkārši, skaidri, darbos orientēts, caur grūtu likteni, nedaudz grūts un apzināts, bet vienlaikus arī pilns ar humoru un galvenokārt: lojāls. Lojalitāte ir stabila un nekļūdīgi liktenīga dižam cilvēkam un dzimtenei.

Personīgajai pieredzei vajadzētu parādīt, cik dziļi tradīcijas un tēvu gars sakņojas Somijas zemnieki.

Mūsu klanam piederēja īpašums auglīgā, jaukā apvidū Somijas dienvidos. 1888. gadā mans vectēvs, būdams pēdējais no mums tika apglabāts pie viduslaiku baznīcas ciems. Cik daudz ir noticis kopš tā laika līdz mūsdienām. Smagas cīņas par dzimteni, ziema karš 1939./1940. gada ziemā — un pēc tam atjaunošana un jaunas valsts uzplaukums kļūst neatkarīga. Tā nu sanāca, ka es gandrīz vairs neatcerējos sava vectēva laiku un pasauli.

1942. gadā, militārā dienesta laikā, mans pulks bija izvietots netālu no manas senču saimniecības

Machine Translated by Google

senči. Tā nu vienā brīvā pēcpusdienā es pēkšņi uztaisīju lēmums doties turp. Divi biedri vēlējās pavada mani. Varbūt viņi vēl bija dzīvi zemnieki Kas pazina manu vectēvu? Es īpaši domāju par vecais Sāri, par kuru mans tēvs man bija rakstījis. Viņa klans bija kalpojis mūsu īpašumos daudzas paaudzes. Plkst. Ieejot ciematā, ieraudzīju vecu vīru sēžam uz tilts, smēķējot pīpi un domīgi lūkojoties attālums. Viņam jau bija 80 gadi, ja ne vairāk, bet viņš bija tikpat ciets kā koks, kas bija tā sakņojies dziļi zemē, lai nekāda vētra to nevarētu nogāzt. Es devos uz viņam un jautāja, vai zemnieks vārdā Saari joprojām ir klāt dzīvs, un, ja jā, kur viņu varētu satikt. Viņa dziļi iesakņojušies zem baltajām uzacīm cieši nostājušās acis met murminošu skatienu uz mani. Viņa seja kļuva skarba šo svešinieku priekšā, un viņš ar neuzticību skatījās uz mums visiem trim.

"Ko tad tu no viņa vēlies?"

"Mēs tikai vēlamies viņu apciemot un aprunāties ar viņu."

"Kas par?" norūca skarba balss.

"Nu, ja tev noteikti jāzina! Mani sauc Grēnhāgens un es vēlamies zināt, vai vēl ir zemnieki šeit, kas pazina manu vectēvu.

It kā no viņa sejas būtu nokritis tumšs priekškars, viņš pasmaidīja, jā staroja priekā.

“Ak, Dievs,” vārdi ātri izlauzās no viņa mutes. “Es, es...”

Machine Translated by Google

esmu Sāri — un tu — tu esi no Grīnhāgenas! Ka es tomēr vajadzētu kaut ko tādu piedzīvot! Mēs domājām, ka tev visi bija miruši, jo neviens no jums šeit neieradās. Kā Priecājos, ka mana sieva būs! Nāciet, nāciet!" Viņš mūs aizveda mājās, gandrīz lēkāja aiz prieka. Arī viņa sieva sāka raudāt prieka: jo ilgāk viņa uz mani skatījās, jo bagātīgāks tas kļuva tie plūda.

Mums vajadzēja apsēsties un parunāt ar veco vīru, kamēr sieva salika vietas "džentlmeņu istabā". Manuprāt pārsteigums, es redzēju pie galda tikai trīs vietas klātas - manējai biedri un es pats.

"Un tu? Vai tu arī neēdīsi?"

"Ak, nē. Mēs tikai vērosim un baudīsim sevi."
ja vien tas tev garšo."

Mēs negaidījām, kad mūs atkal uzaicinās, bet gan ēdām kopā ar laba apetīte. Vecie cilvēki sēdēja blakus viens otram, šūpojās šurpu turpu un laimīgi mūs vēroja.

Ziņas par mūsu ierašanos izplatījās kā meža ugunsgrēks ciems, pateicoties vecajai sievietei. Tas neaizņēma ilgu laiku pirms ieradās labs ducis vecu zemnieku, kuri pasniedza roku pazina manu vectēvu. Veco zemnieku cietās rokas stiepās man pretī ar laipnu sagaidīšanu un dzidrām prieka asarām tecēja pār godīgo, sirsnīgo veco cilvēku sejām cilvēki. Katrs bija līdzi paņēmis kādu piemiņas lietu manu senču piemiņa - arī rūpīgi saglabāta

Machine Translated by Google

fotogrāfijas un attēli no laikrakstiem un
žurnāli, kuros viņi ar lepnumu redzēja vienu no “savējiem”
Groenhagens.

Vecie cilvēki sēdēja man apkārt. Neskatoties uz maniem lūgumiem, es
nevarēja viņus pierunāt ieņemt vietu vienlaikus
galda. Saskaņā ar senu paražu viņi man piedāvāja ēdienu un
dzēriens, labākais, kas viņiem bija. Maltīte bija kā mielasts.
Viss man bija pieejams, jo tās pašas asinis
plūda manī kā vīrietī, kuru viņi bija mīlējuši un
cienīti jaunībā.

"Un tagad, jaunais cilvēk, mēs dosimies uz tava kapavietu."
vectēvs.”

Manā priekšā nebija aizmirsta cilvēka kaps.
Granīta akmens bija gluds kā jauns un spožs
Apkārt auga puķes. Es nevarēju slēpt, cik ļoti es biju aizkustināts.
bija.

"Bet, Sāri, kurš gan ir rūpējies par kapu?"

Vecais vīrs paskatījās uz mani, un bija redzams, ka viņš to dara.
nesapratu jautājumu. “Kam par to rūp? Mēs, mani
sieva un es, protams. Mana sieva mazgā un pulē
akmens katru pavasari, un katru svētdienu mēs atnesam jaunu
ziedi.”

Mans vectēvs nomira 1888. gadā. Kopš
gadsimta sākumā nevienam no ģimenes nebija

Machine Translated by Google

spējusi rūpēties par kapu. Bija pagājuši trīsdesmit gadi, es bija kauns.

Vai man viņam pateikties? Sāri nebūtu sapratis. to. Viņa rīcība viņam šķita tik pašsaprotama, ka tā bija bezjēdzīgi to apspriest. Es vienkārši klusībā pasniedzu roku vecajam vīram, viņam un viņa sievai un apsolīju atgriešanās.

Pēc dažiem gadiem uzticīgais kalps devās mājās pie tā lieliska armija. Blakus mana vectēva kapam stāv vienkāršs akmens ar uzrakstu:

Veikko Sāri

Machine Translated by Google

Eiropas stāvoklis nākamajā gadsimtā atkal būs tāds pats audziniet vīrišķīgos tikumus: jo dzīvos pastāvīgas briesmas. “Vispārējais militārais pienākums” jau ir šodien savdabīgais pretlīdzeklis pret sievišķību demokrātiskas idejas: izriet no cīņas nācijas.

- Frīdrihs Nīče

Machine Translated by Google

Somija 1918./1919.

Augstu tālākajos ziemeļaustrumos no toreiz mazākā Eiropa, somu mazā tauta, kas līdz tam bija zem Krievijas jūga, sacēlās 1917. gadā pēc tam, kad Boļševisma uzliesmojums Krievijā.

Tādējādi tā nepārprotami apliecināja Eiropu un kļuva par tās galveno ziemeļaustrumu bastions pret Āziju.

1918. gadā jau iegūtā brīvība, it īpaši Somijas dienvidrietumu piekrasti apdraud spēcīgi Boļševiku iebrukumi.

Šajā periodā vācu tauta cieta no starptautiskā ebreju bada blokāde cīnījās ļoti smagas kaujas Eiropas rietumos, austrumos un dienvidos kā arī Tuvajos Austrumos un Āfrikā.

Vācija nevarēja drosmīgi skatīties uz somu tautu apstiprinot Eiropu, atkal tiekot nodotai atjaunotajā verdzība.

Vācija jau nevarēja pieļaut boļševikus atgrūsts no Baltijas jūras dienvidaustrumiem, lai tagad iegūtu noturēties Baltijas jūras ziemeļu daļā.

Turklāt padomju armijas virzība ziemeļos Somija būtu izveidojusi savienojumu ar Angliju caur ziemeļiem Zviedrija un Norvēģijas ziemeļi — nākotnes laikiem un

Machine Translated by Google

citi politiski apstākļi — nonāk sfērā
iespējams.

Ko tas nozīmē, ir rūpīgi izpētījis
Waffen-SS vīri, kas izvietoti tālajos ziemeļos.
Neievērojot visus tā laika vācu trikus
Marksistu partijas un valdības iestādes, Augstākā
Vācijas armijas pavēlniecība nolēma palīdzēt Somijai.
Ģenerālis Ludendorfs apkopoja šī iemesla iemeslus — par
Eiropas nākotne ir tik izšķiroša – lēmums ar sekojošo
vārdi: "Esmu pieņēmis visus savus lēmumus ar galvu;
Lēmumu palīdzēt Somijai esmu pieņēmis ar galvu
un no visas sirds!

Machine Translated by Google

Vācu nama bruņinieki

Teitoņu bruņinieki ne tikai ieguva zemes gar Vislas upes lejtece, ieskaitot Austrumprūsiju; viņi pievienoja arī Baltijas provinces ziemeļaustrumos, Pomerānija un jaunā province rietumos līdz tām mantas.

Šie bruņinieki sākotnēji nodrošināja savu teritoriju militāri. Bet vīri, kas prata rīkoties ar zobenu, arī bija spējīgi administratori un, galvenais, eksperti lauksaimniecība. Viņi zināja, ka arklam jāseko laukam. zobenu, ja viņu valsts teritorija bija jāiekaro un jāsaglabā vācu valsts labā.

Ka Austrumprūsija varētu palikt vācu gadsimtiem pat vissarežģītākajos apstākļos, ka tas galvenokārt diktatoriskā Versaļas līguma laikā neko no savas etniskās piederības nav zaudējis, tam var pateikties to zemnieku kolonizācijas aktivitātes, kuri nodibināja savas saimniecības zemnieku aizsardzībā Teitoņu bruņinieki.

170 gadus pēc Vācijas austrumu daļas pirmās atklāšanas provincēs ordeņa zemē jau dzīvoja 750 000 cilvēki. Tas bija, salīdzinot ar transporta

Machine Translated by Google

un tā laika ekonomiskajiem priekšnosacījumiem, nepieredzēts sasniegums.

Jaunā dibināšanas un attīstības laikā ciematos ordenis izmantoja uzņēmīgus vīrus, kuri vadīja zemnieki kopā ar savām ģimenēm no Reiha teritorija.

Par saviem centieniem šie vīri saņēma lielas zemes dotācijas kā arī ciema mēra amatu, kas bija mantojuši viņu pēcnācēji.

Bieži vien viņi saņēma arī tā sauktās noderīgās privilēģijas, piemēram, apreibinošo vielu tirdzniecības licence vai ciema dzirnavas.

Zemnieki ieguva divu flāmu “hufenu” saimniecības, kas nozīmē 30 līdz 35 hektārus. Ciems parasti sastāvēja no desmit apmetnēm. Katrai no tām piederēja īpašnieks; saskaņā ar Vācijas likumiem tie bija mantojami.

Sākumā saimniecības bija atbrīvotas no nodokļiem. To īpašnieki nebija jāmaksā nauda vai dabīgi produkti pavēle. Zemniekiem bija jāveic militārais dienests milicijā un bija spiests dot ieguldījumu būvniecībā un nocietinājumu uzturēšanu. Atbildība par piegādes savlaicīga izpilde pēc termiņa beigām brīvajos gados par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, un profesionālai sagatavošanai un aprūpei lauki, atpūtās pie ciema mēra.

Machine Translated by Google

Lai cik vienkārši pamatā bija administratīvo attiecību noteikumi, tik nepieredzēti bija šķēršļi, ar kuriem vācu zemnieks saskārās tur augšā — bez tagadējiem noderīgiem līdzekļiem, tālu no...

dzimtenei un vienam pašam - bija jāpārvar. Viņam ne tikai bija jāiztīra meži, jāizžāvē purvi un jāattīra pļavas, bet arī jākļūst par kungu pār svešās zemes nedrošību, neuzticību un

tās iedzīvotāju naidīgumu.

Ja tomēr ekonomiskā un tautas konsolidācija šīs teritorijas attīstība noritēja tik strauji, un, ja kulminācijas brīdī desmit gados tika dibināti un apdzīvoti pieci ciemi dienas, tad tas liecina par uzņēmīgo garu visu vācu cilšu zemniekiem, kā arī Teitoņu bruņinieku ordeņa organizatoriskajiem un militārajiem sasniegumiem.

Machine Translated by Google

Cīņa par Annabergu

1921. gada 21. maijs

Augšsilēzija

Silēzija, kuru no divām pusēm apdraudēja Pīles un čehi, pēc pasaules kara izplatījās tālu austrumos.

Tā ir tīri vācu zeme; tās lauki ražīgi bagātīgi ražotas, tās cinka un ogļu raktuves pieder Eiropai lielākais.

Silēzija vācu rokās kavētu Polijas uzbrukumi Austrumprūsijai un Rietumprūsijai, kā arī uzbrukumi pret Saksiju, ko toreiz kontrolēja sabiedroto čehi.

Šis vācu ķīlis jau pēc savas pozīcijas bija izšķiroša nozīme līnijas aizsardzībai, kas darbojas no Štetinas līdz Berlīnei, Leipcigai un Minhenei.

Protams, poļi un čehi par to zināja. Silēzijas stratēģiskā nozīme.

Un tā, Vācijas lielākā izsīkuma laikā pēc pasaules kara — un aizsardzībā Tur izvietotie sabiedroto karaspēki — daļas Silēzijas tika saplosītas prom čehu un poļu vadībā vēl pirms tautas- plebiscīts. Pat Prūsijas Pozenes province — pateicoties tikumam par savu atrašanās vietu un ievērojami paplašinot nocietinājumu Vācu ķīlis slāvu plūdos - tika nozagts no Reihs un atdots Polijai bez plebiscīta.

Machine Translated by Google

Ienaidnieki bija vīlušies par rezultātu plebiscīts Augšsilēzijas austrumu pierobežas apgabalos. Neskatoties uz vissmagākajām terorām pirms plebiscīta, līdz šim Lielākā daļa iedzīvotāju izlēma par labu Vācijai.

Jaunie un vecie karavīri, kas bija atgriezušies no pasaules kara laikā viņi tikai sāka veidot jaunu dzīvi zemnieku pamats, rūpnīcās vai universitātes.

Tieši šī mierīgā darba vidū nāca ziņas, ka Polijas līderis Korfantijs - jau trešo reizi, bet šoreiz ar savas valdības un Polijas armija bija uzsākusi uzbrukumu pret - joprojām vācu — Silēzija. Viņa mērķis bija iekarot visu Silēzija Polijai, kas toreiz — bez jebkāda militāra spēka aizsardzība — šķita bezspēcīga pret poļiem kāre pēc laupīšanas.

Tas būtu bijis īstais brīdis tā sauktajam Vācijas reiha valdībai aicināt pie ieročiem. Bet sarkanie un reakcionārie valdnieki Berlīnē klabināja papēžus Francijas vēstnieka sarauktās pieres priekšā. Bez sākumā viņi ļāva lietām ritēt savu gaitu.

“Augšsilēzija, jā, visa Silēzija ir briesmās!” atskanēja kā sauciens cauri vācu zemēm, neskatoties uz klusumu sarkanreakcionārā prese.

Daudzi no mums vēl nebija redzējuši šo brīnišķīgo zemi.

Machine Translated by Google

Šīs Vācijas ekonomiskā un stratēģiskā nozīme roka, kas sniedzās uz austrumiem, tomēr jau bija instinktīvi skaidrs mums. Zemes lielās bagātības un no otras puses, tās ekonomiskā loma bija mazāk izšķiroša mums, jaunajiem karavīriem.

Tas bija goda jautājums.

Tā brīvprātīgie plūda no visām Vācijas malām, īpaši no Bavārijas, Hamburgas un pašas Silēzijas.

Tomēr tikmēr sabiedroto spiediens uz Berlīnes valdība bija tik ļoti palielinājusies, ka centās novērst brīvprātīgo vienību veidošanos.

Tikai ar vislielākajām grūtībām un izmantojot katru iespēju triks bija vienības un indivīdi, kas spēja sasniegt strīdīgā teritorija.

Viņu aprīkojums bija ārkārtīgi nepilnīgs. Galvenais, smagie kājnieku ieroči un artilērija bija gandrīz pilnībā trūkst. Veci, pieredzējuši karavīri no Otrā pasaules kara laikiem viņiem blakus bija jauni, gandrīz neapmācīti brīvprātīgie,

Bet visiem bija viena griba – daudz vairāk nekā tikai aizsardzība, lai iznīcinātu ienaidnieku, kurš jau bija tik dziļi iekļuvis vācu zemē.

Pretēji pārāk bailīgo stingrajiem norādījumiem Berlīnes sistēmas valdība, brīvprātīgo bataljoni naktī iegāja savās pieturvietās

No 20. maija līdz 21. maijam.

Machine Translated by Google

Annaberga tika ieņemta sīvā cīņā. No turienes vīri redzēja tālu zemē, dienvidos Koselas virzienā Oderas upe un austrumos plašās augšteces virzienā Silēzijas rūpniecības zonas.

Dominējošais augstums bija vācu rokās, vecais visas Silēzijas orientieris!

Ietekme uz poļiem bija graujoša. Laikposms, kurā Poļu reidi pret Reiha teritoriju beidzās.

Visā Vācijā, kas bija iepriekšējos gados piedzīvoja degradāciju pēc degradācijas - tomēr pirmais saldais saules stars iespīdēja cauri tumsai mākoņu klājs.

Machine Translated by Google

Ģermāņu dzīves griba

Katrs karš ir labāko asiņu izliešana. Daudzas ieroču uzvara vienlaikus bija graujoša sakāve no tautas dzīvības spēka un asinīm.

Šajā sakarā diemžēl neizbēgamā nāve Labākie vīrieši, lai cik nožēlojami tas nebūtu, nav sliktākie daļa.

Daudz sliktāk ir neaudzinātu bērnu prombūtne kara laikā izdzīvojušie un pēc kara miris.

Vislielākā dāvana kritušo atraitnei vienmēr ir vīrieša bērns, kuru viņa mīlēja.

Mēs nekad nevēlamies aizmirst zobena uzvaru un mūsu karavīru izlietajām asinīm nebūtu mērķis, ja bērna uzvara un kolonizācija jaunā zeme nesekoja.

No Reihsfīrera SS pavēles

1939. gada 28. oktobrī visai SS un policijai

Machine Translated by Google

Jamato

autors Kazuiči Miura

Jamato ir Japānas provinces nosaukums. Jo no šejienes ir nākuši izcili japāņu karavīri apgabalā vārds Yamato ir kļuvis par simbolu drosme un pienākuma izpilde. Nekas nevar vienkārši būt pārņemts no svešas tautas savējiem. Bet mēs var mācīties no japāņu piemēra, kā drosme un Drosme sakņojas reliģiskās jūtās.

Tas notika 1932. gadā pēc Rietumu laika, kad a Japāņu majors, ievainots kauju laikā par Šanhajā, zaudēja samaņu un tāpēc piedzīvoja nelaimi nonākt ienaidnieka rokās. Pēc tam viņš bija atbrīvoja tuvojošies japāņu karaspēks un ieņēma atpakaļ. Kādu dienu prese ziņoja, ka majors esot paziņojis par pašnāvību tieši tajā vietā, kur viņš bija sagūstīts.

Ko šis notikums mums vēsta? Vienkārši tāpēc, ka viņam bija bija ievainots un bezsamaņā, virsnieks bija saņemts gūstā; vai tas bija kauns karotājam? Kāpēc viņš beidza savu dzīvi, nevis turpināja cīnīties par savu tēvzemi, un kalpojot tam ar savām zināšanām, pieredzi un drosmi

Machine Translated by Google

un gars? Tikai no Jamato gara, šī japāņu cilvēka gara, var izskaidrot viņa uzvedību.

Rietumjapānas sāgās īpaši dzīva ir tradīcija par stipro bruņinieka garu; pamats
Sāgas bruņinieka garīgajai izglītībai var atrast grāmatu "Hagakure", darbu par bruņinieka kodeksu, kur rakstīts: "Ja jums jāizvēlas starp diviem ceļiem - dzīvību vai nāvi - izvēlieties pēdējo." Majors,

kurš šo mācību dziļi sevī nesa, devās
nāves ceļš. Bet kāpēc gan cilvēkam būtu jāmeklē nāve?

Mūsdienu japāņu karotāju bruņinieku kodeksā
"Senjinkum" jeb kara nometnes mācība, tā ir
rakstīts: "Dzīvojot, tev nekad nevajadzētu nest kaunu par ieslodzītais; pēc nāves tev nevajadzētu atstāt aiz sevis vainas un nelaimes slikto reputāciju." Kopš seniem laikiem Japānā dzīvot gūstā tiek uzskatīts par lielu kaunu;
vispirms vajadzētu nomirt.

Mūsdienu karā — izņemot senos laikus — noteikti apstākļi, kuros cilvēks tiek notverts, var būt neizbēgami. Noteikti var uzskatīt, ka
nav obligāti jāmirst pēc tam, kad cilvēks ir izdarījis savu darbu pienākums ar augsti attīstītiem moderniem ieročiem - jā, paveikts labāko - un ka cilvēks kalpo savai valstij daudz labāk, paliekot dzīvs un pildot savu aicinājumu - lai tas būtu
kara vai miera laikā. Šādam uzskatam ir zināms pamatojums;

Machine Translated by Google

bet japāņu karavīrs domā citādi: ja viņš dzīvo tālāk
gūsta kaunā tas nozīmē, ka viņš necīnījās, lai
nāve, ka viņam joprojām bija iespēja cīnīties tālāk, un viņu pārņem dziļa
nožēla, ka viņš to nedarīja
Cīnieties līdz nāvei par Tenno, tēvzemi un tautu.

"Lai tas notiek jūrā, kur jūras ūdens kristī manu ķermeni,
lai tas būtu uz sauszemes, kur kalnos sūnas klāj manus kaulus,
tikai ar lielo valdnieku es vēlos cīnīties
nedomājot par sevi."

Tāpat kā šī senā dziesma, ko mēs dziedam atkal un atkal,
atkal izsaka, tas ir pilnīgi neiedomājami
ka karavīrs atgriežas dzīvē. Lords Nelsons teica pie sava.
nāve: "Paldies Dievam, esmu izpildījis savu pienākumu"; japāņi tomēr
necīnās tikai pienākuma dēļ, bet gan
lai upurētu savu dzīvību. Ervins Belcs, viens no labākajiem
varas iestādes par Japānu ziņo par vienu no savām pieredzēm
no Krievijas-Japānas kara laika: japānis
paziņa viņu apciemoja kopā ar savu dēlu, kurš nākamais
no rīta bija paredzēts ziņot frontē. Pēc tam
jauneklis bija aizgājis, Dr. Baelcs sarunājās ar savu
paziņa par karu; vecais vīrs viņam to teica
viņš bija zaudējis savu vecāko dēlu četrus gadus iepriekš
Bokseru sacelšanās un tagad bija nosūtījis karā savu otro.
turpināja, sakot, ka viņa godātais ģimenes ģerbonis tagad

Machine Translated by Google

vairs nebija neviena, kas to nestu tālāk, jo viņam vairs nebija dēlu. Bēlcs viņu mierinoši teica: “Ne visi, kas dodas uz fronti, ir lemti krist; es ticu, ka tavs dēls atgriezīsies ar lielu militāru godu.” Vecais tēvs

papurināja galvu un atbildēja: “Nē, mans dēls dodas iekšā.”
cīņa, lai atrastu varoņa nāvi, nevis lai
atgriezīsies dzīvs.” Ervins Belcs atzīmēja: Tie bija mierīgi vārdi, piemēroti filozofam.

Šī attieksme ir patiesais iemesls, kāpēc Japāna ir
iepriekš nezaudēja nevienu karu un pašreizējā karā Lielajā
Arī Austrumāzija ir guvusi tik brīnišķīgus panākumus.
nav nekas cits kā apņēmīgs darbs - vismazākajā mērā iedomājamās zemūdenes — uzbrukt un nogremdēt visspēcīgākās ASV flotes karakuģi. Japāņu lidotāju pašiznīcināšanās mērķis ir uzskatīt sevi par daļu no bumbas kravas un ienirt ienaidnieka ķermenī.
lai izpildītu savu aicinājumu. 12. decembrī th pagājušā gada, Imperiālā štāba pārstāvji ziņoja, ka deviņas no desmit jūras spēku lidmašīnām ir veiksmīgi iznīcinājušas sevi.
Šis varonīgais gars ir tas, kas aizsargā Japānas impēriju;
šis varonīgais gars ļāva Japānas armijai jau
1274. un 1281. gadā — tikai ar 50 000 vīru pret
daudz pārākie mongoļi, kuru skaits bija aptuveni 150 000 vīru, lai
tos spēcīgi sakautu un cīnītos pret viņu
briesmīgs uzbrukums. 1894./1895. gada Ķīnas-Japānas karā

Machine Translated by Google

un 1904./1905. gada Krievijas-Japānas karā Japānas spožās uzvaras tika gūtas, pateicoties šim garam. Un arī tie karavīri, kas šodien cīnās bezgalīgajā Klusā okeāna plašumā uz sauszemes, jūrā un gaisā, visi ir sagatavoti
aizstāvēt savu tēvzemi līdz pēdējam brīdim un ieiet
dievu rindās.

Tie, kas šādu garu sauc par fatālismu un uzskata to par bezjēdzīgu dārgās cilvēka dzīvības nevērību, ir tālu no tā.
izprast japāņu karavīra garu. Drosme
Japāņu karavīru varoņdarbi ir šī spēcīgā gara izpausmes, kas darbojas Reiha pastāvēšanas un goda, taisnīguma un patiesa miera labā.

Tāpat būtu neattaisnojama kļūda redzēt, ka
mazākās primitīvas brutalitātes pazīmes šajā garā.
Japāņu vīrieša mīlestība pret ziediem ir labi zināma. Tomēr viņa estētika neļauj viņam meklēt ziedu.
vienatnē, drīzāk viņš vērtē lapu organisko savienību un
zarus; tāpēc viņš nekad nenogriež ziedu, bet
atstāj to uz zariņa. Japānas civilizācija ir ne tikai devusi saviem iedzīvotājiem augstu vēlmi upurēties, bet arī
jūtīga līdzjūtība. Šī līdzjūtība izpaužas
Japānas karavīra izturēšanās pret ienaidnieku
it īpaši sagūstīto. Šeit ir pārliecinošs piemērs no viduslaikiem: 1184. gadā, laikā
rūgts pilsoņu karš, kurā izcilais karotājs Kumagai tika uzvarēts

Machine Translated by Google

bruņinieku no ienaidnieka nometnes Atsumori un, saskaņā ar tā laika kara tradīcijām, noņēma viņam galvu. Atsumori bija tikko 20 gadu, un Kumagai, dziļi satraukts par viņa agrīno nāvi, nolika malā zobenu, atstāja bruņinieku kastu un kļuva par priesteri, lai savu dzīvi veltītu lūgšanām par dvēseles labklājību
kritušais.

Iepriekšējā pasaules kara laikā japāņu brīvprātīgie dienējot Kanādas armijā, dežūrā noslēdzās rietumu frontē; starp viņiem bija brīvprātīgais vārdā Isomura, kurš uzbrukuma laikā sastapa ievainotu vācieti. Ievainotais ar žestiem ļāva Isomurai
zināja, ka viņam bija briesmīgas slāpes, un bez vilcināšanās Isomura iedeva viņam padzerties no viņa paša dzeramās pudeles, kurā vēl bija neliels daudzums dārga ūdens. Tikmēr parādījās britu karavīrs, kurš uzbruka. ievainotais vācietis ar savu bajoneti. Isomura meta sevi starp viņiem un iesaucās: "Vai jūs neredzat, ka vīrietis ir nopietni ievainots?" — "Un kas tad?" atbildēja Brits, "ievainots vai nē, katrs nogalinātais ienaidnieks ir mūsu" ieguvums." — "Kur ir tava kristīgā labdarība?" — "Es to atstāju pie "Mājās, kad devos karā," atbildēja brits.

Tāpat Otrā pasaules kara laikā japāņu brīvprātīgais Morooka dzirdēja un ārkārtīgi jauno pretinieku
- kuru viņš bija uzbrukis ar bajoneti - kliedz

Machine Translated by Google

“Māt!”, dzirdot šo vārdu, viņš zināja, ka var

nedūra savu bajoneti pret šo ienaidnieku otro reizi, un tāpat rīkojās

arī puisis, lai arī ievainots,

tikt izglābtiem un vēlāk atgriezties dzimtenē.

Japāņi patiešām uzskata, ka sagūstīšana ir zem viņu cieņas, taču viņi tomēr jūt dziļu līdzjūtību pret gūstekņiem, kurus paši sagūsta. Krievijas-Japānas kara laikā daudzi krievu

Japāna sagūstīja gūstekņus, un neviens no viņiem to nedarīs

bez pateicības atcerieties dāsno attieksmi, kāda pret viņiem tika

izturēties Japānā. Šāda izturēšanās pret ievainoto ienaidnieku

vienmēr ir uzskatīta par tikumu.

Japānā. No viņu vēstures ir skaidrs, ka korejieši

Mongoļu iebrukuma dalībnieki, kas nonāca japāņu rokās, nebija

pelnījuši īpašu attieksmi, taču viņi tomēr tika uzņemti cilvēcīgi.

Imperators

Kora pat uzskatīja par vajadzīgu izteikt pateicību par tādu

vēstulē Japānas valdībai. Šeit jāatceras, ka mongoļu iebrukums bija

nāvējošs drauds Japānai un tās tautai. Krievu-japāņu karā

Karš pret Pirmo divīziju un Otro Japānas armiju

bija uzdevums rūpēties par pirmajiem krievu gūstekņiem. An

Tika norīkota pārbaude, lai iepazīstinātu japāņu karavīrus ar formas

tērpiem, emblēmām un

pretinieka pazīmes. Daudzi no iesauktajiem karavīriem

Machine Translated by Google

tomēr viens uzņēmums nepiedalījās pārbaude. Tika ņemts vērā šāds apsvērums: iemesls: Bija kauns tikt sagūstītam kā karavīram, un bija nepanesami nākties rādīt savu seju ienaidnieks kā ieslodzītais; samurajs saprot samuraju jūtas un saudzē viņu no šī pazemojuma. Tāpēc karavīri nepiedalījās. krievu gūstekņu apskate. Ienaidnieks virsnieki, kuri bija devuši pavēli nogalināt visus japāņus, pat ieslodzītie, iespējams, nesaprata šo uzvedību japāņu karavīri.

Vienā no pašreizējā kara teātriem Lielajā Austrumāzijā, Filipīnās janvāra sākumā vairākas ASV karaspēks slaktēja japāņu civiliedzīvotājus; Japānas vēsturē šādas zvērības nav sastopamas.

Japāņi šodien cīnās par tēvzemi un visiem Lielās Austrumāzijas ļaudis cīnās grūtu, upuriem bagātu ceļu, pārņemta cīņa, kurā viņi izvirza vissmagākās prasības pret sevi; tomēr viņiem ir dziļa līdzjūtība līdzcilvēku labā, un šīs situācijas dēļ, cīņu gaita, daudzi ievērojami un aizkustinoši notikumi parādīsies, kas ieies vēsturē karš un tur liecina par Japānas garu, Jamato Tamashii.

Machine Translated by Google

Un, ja mums ir lojalitāte,
un nekā cita pasaulē,
ar to pietiek, un neviens
stāv mūsu priekšā.

Neviens mūs nevar noniecināt,
neviens ienaidnieks nevar turēt līdzi,
nāve nevar novākt
ar savu cieto griezumu.

Tevī un manī, un ikvienā,
tas aug agri un vēlu,
un pa vidu, kur mēs krītam,
tur tas tiek iesēts.

Un, ja mums ir lojalitāte,
un nekā cita pasaulē,
ar to pietiek, un neviens
stāv mūsu priekšā.

- Hanss Baumans

Machine Translated by Google

Drīzāk pie Velna ellē...

Gerharts Šinke

Rudens diena izslīdēja miglainajā plašumā jūra. Pēdējā gaisma krita no kokiem, un tumsa jau sāka savu gājienu pāri zemei. Vakars pienāca mitrs un auksts. Uz plaši atvērtā loga viņa karaļa zālē stāvēja Ratbods. Kamīnā dega uguns
un apšvieta garo figūru. Nopietnas bija viņa stūrainās sejas vaibsti, kura skatiens pazuda bezpriecīgā vakara miglainajā pelēcībā.

Karalis savās domās atkārtoja veiksmi un pēdējo dienu ciešanas. Nasta bija smaga viņa pleciem pleciem. Vientuļais vīrs sprieda pār sevi un savām zemēm un bija spiests nest visu nastu.
nelaime viena cauri naktīm.

Kauja pie Wyk-de-Duerstede bija zaudēta. Nāk paaudzes par to runās kā par visām kaujām, vai Ņemiet vērā notikumu tāpat kā katru notikumu karos starp cilvēkiem. Bet viņi nekad neuzzinās, kādas domas dega prātā par vīru, kurš redzēja savas tautas ziedu mirstam, pirms tas laiks! Viņi nekad neuzzinās, kā tas salauza viņa sirdi, kad viņš vicināja savu mirdzošo zobenu pret blondo galvām karotāji, kas cīnījās ienaidnieka rindās.

Machine Translated by Google

Frīzu karalis pagrieza galvu un skatījās, meklēdams ilgi ugunī. Viņa roka tika pacelta pie pieres. No liesmu jūras iznira figūras, kas stāvēja viņa acu priekšā. Tas tiešām bija Aldgisla tēls. Mirušais karalis stāvēja viņa priekšā kā dzīvs. Saruna ar viņu sākās:

"Tu gribēji pārtraukt naidīgumu ar draudzību, kad..." jūs ielaidāt Vilibrordu, priesteri, zemē. Jūs cerēja, ka viņš turēs solījumu. svešās ticības vēstnesis tikai veicināja nemierus un sēja naidu. Viņš ir iznīcinājis Frīzu zemi. Tad es paņēmu ar zobenu un aicināts karā pret ienaidnieku, kurš apdraudēja zemes brīvību. Brīvai vajadzētu būt Frīzu zemei esi brīvs kā dzidri jūras viļņi, brīvs kā pērkons, kad tas rūc pār mežiem. Bet pārāk liels bija ienaidnieka skaits. Ienaidnieks ir uzvarējis, Dzirdi, mirušais, triumfējis!

No viņa vārdiem nāca izmisuma sajūta.

"Cilts asiņo! Spēks pret to mazinās." desmitkārt spēcīgāks, jo Romas kungs vienmēr velta jaunas armijas varas iekarošanai, ienaidnieks iekļūst mūsu zemē, lai iznīcinātu brīvību Ziemeļi!

Ilgu laiku istabā valdīja klusums.

Machine Translated by Google

Mirušā ķēniņa attēls parādījās skaidrāk priekšā no sāpošās acs.

"Man ir jāsaglabā brīvība zemei, jāglābj dzīvība" tautu no svešas varas. Jā, tai vajadzētu sēt un celt, iesēt sēklu auglīgā zemē un aizsargāt laukus no jūras plūdiem. Frīzu zemei vajadzētu palikt, dambjiem nevajadzētu nogrimt!

"Jā, karali, Frīzu zemei ir jādzīvo! Tavs mērķis bija..." tāpat kā manējais. Tu mēģināji samierināt ienaidnieku, kad tu redzēji, ka viņš ieradās lielākā skaitā. Es izaicinoši piedāvāju viņam savu zobenu. Vai mēs abi neesam jūras dēli, vienas zemes dzinumi? Kas parādīja dzimtenei tās oriģinālā daba? Vilibrords tev dzied dziesmu. priesteri mani nolād, jo es viņiem pretojos, kad viņi nāca apmānīt manus ļaudis. Tāpēc viņi satrauca Franku armija iebrūk zemē un tagad aprok ražu asinis, kas plūda caur mūsu zobeniem.

"Klausies, Aldgisl, es vēlos sekot tavam piemēram... ja vien varu." Sensas bīskapam vajadzētu ieiet Frīzu zemē. Es pats gribi pieņemt kristības! Jo Frīzu zemei ir jādzīvo!"

Karalis izvilka zobenu no maksts, uzkāpa liesmas gaismā un turēja asmeni gaisma. Zobens joprojām bija ass, bet tam nevajadzētu būt atkārtoja, ka neliela nepakļāvīgu karotāju grupa iebilst pret pārāks ienaidnieka spēks ar ieročiem. Dzīvības labad viņš

Machine Translated by Google

bija apņēmies piedāvāt mieru. Un riebums, ar kādu viņš nicināja krustā sisto dievu, šajā stundā izzuda izmisums.

***

Tā kļuva par krusta uzvaru, kad frīzu karalis, kurš bija nepaklausījis mācībām
baznīcā tik ilgi, saņēma kristību no rokas
bīskaps. Priesteru rokas – viltīgas un aprēķinošas – visu bija ļoti labi sagatavojušas. Tur bija vieta, ko bīskaps bija izvēlējies kristībām (bez lūgšanas
māja atradās Frīzu zemē, kurā varēja veikt svēto aktu
ir veikti); pār zemi uzausa skaidrs rīts.
Vīrieši un sievietes bija sanākuši kopā, lai izbaudītu baznīcas piedāvāto skatu. Koka krusts, pacelts baznīcas kalpu vadībā, stāvēja augstu. Vilibrords, Utrehtas bīskaps kopā ar savu sabiedroto Vulframu no Sensas un svītu šķērsoja teritoriju. Klusi triumfējot, Romas vēstnesis devās uz paaugstināto vietu.
kur bija jānotiek ķēniņa kristībām. Priekšā
no visām acīm tiktu izliets kristību ūdens
virs ķēniņa galvas, un ļaudis būtu liecinieki tam, kā pat visnepaklausīgākais ķēniņš pieņēma krusta ticību.

Machine Translated by Google

Zirgu zviegšana un nagu klabināšana paziņoja par savu ierašanos. Blakus viņam jāja Grimoalds, viņa meitas vīrs. Sekoja karotāji ar šķēpiem un vārdiem. Kad karalis nolēca no zirga
un devās pie bīskapiem, kuri jau bija ieņēmuši savas pozīcijas gar paceltā krusta malām, viņa acīs mirdzēja viss ziemeļu lepnums. An

nesalauzts karotājs gribēja noliekt galvu. Nelokāms bija viņa skatiens vērsts uz vīriešiem un sievietēm, kuri klusēdami stāvēja aplī, tuvojoties krustam.

Vulfrāms, Sensas bīskaps, tagad sāka runāt skaļi, lai to dzirdētu tālumā:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Redziet, tas ir a liels laiks, kas tuvojas caur Dieva pārstāvjiem uz zemes. Ķēniņi un varenie kungi sāk dzirdēt pestīšanas vēsti!"

Ar pārveidotāja entuziasmu viņš iesaucās vārdi:

"Frīzu zemes vīrieši un sievietes, kā jūsu karalis šodien pieņem glābēju un kļūst par kristieti caur kristības, tāpēc arī jums vajadzētu mesties pie kājām par visvareno Dievu, kurš sūtīja savu dēlu uz zemi, lai attīrīt arī savu vainas apziņu un glābt tevi no vainas apziņas un nolādēts!

Machine Translated by Google

Neviens no tur stāvošajiem nesaprata vārdu nozīmi. Priesteri, tērpušies matu kreklos, stāvēja aiz runājošā bīskapa, pazemīgi skatoties uz zeme. Bruņoti franku karavīri stāvēja sardzē labajā pusē un pa kreisi. Krusts slējās augstu kā briesmīgs drauds.

Ratboda skatiens klejoja bīskapa virzienā, apstājās pie krāsainās kleitas, tad pacēlās un sastapās ar neskaidro skatienu. Romas delegāts, atgriezās atpakaļ un tika apstiprināts viņam no jauna, cik atšķirīgs ir karalis no priestera. Aiz augstās pieres parādījās doma: nepārvarama barjera šķir Germānijas karaļus

no Romas priesteriem.

Bīskaps kristību runā iejauca latīņu teikumus. Ceremonijas vārdi lidoja pāri teritorijai kā apjukuši naktsputni un nekur neatrada

klausītāju sirdis. Tātad viņu ietekme bija zudusi tāpat kā vīraka dūmi. Ceremonijas kulminācija šķita pagājusi. Ratboda skatiens noteikti un stingri pārlaida aci pret aci savu ļaužu grupu, kurai trūka godbijības, tāpat kā viņam pats.

Priesteris attēloja kristīto svētumu un gleznoja nolādēto elles mokas, kuri nevēlējās dzirdēt Romas Augstā Priestera vārdu. Tagad Vulfrāms no Sensas vērsās pie paša Ratboda:

Machine Translated by Google

"Tad, Ķēniņ, ņem kristību ūdeni, lai tu, atbrīvots no visiem grēkiem, kādu dienu varētu ieiet debesīs kopā ar..." ticīgo pūļi sēdēs viszinošā labā rokā Dievs no mūžības uz mūžību, kamēr visi pārējie nonāk ellē, kas mirst nekristīti."

Tad Ratboda balss pārtrauca runājošo bīskapu.

Viņš jautāja savu senču valodā: "Tu teici, priesteri,

ka es nonākšu debesīs, ja es..." ļaut man kristīties? Tagad pasaki man, priesteri, kur ir mani vecāki, kuri ir miruši un nekad nav bijuši kristīts?!

Šausmas izplatījās priesteru grupas rindās, jo svētais akts bija tik negaidīts pārtrauca. Bīskaps, pilnīgā entuziasmā par konvertācija, izmeta vārdus:

"Viņi visi ir kopā ar velnu ellē, jo viņi nomira kā pagāni!

Tad Ratbods iesita māla pannā ar svētīto ūdeni tā ka tas nokrita zemē un saplīsa gabalos. Un Viņš iemeta priesterim sejā savus brīvos vārdus:

"Tad es gribu jums pateikt, priesteri, ka es labāk dotos uz mani vecāki un velns ellē nekā ar jums, priesteriem debesis!

Machine Translated by Google

Publicēšanas gads

1944. gadā

Machine Translated by Google

Eiropas fronte

Jo spēcīgāk šis karš ietekmēs eiropiešus, jo lielākas enerģijas, ko tas atmodina šajos cilvēkos, un iesāk kustību. Novecojušas valdības idejas šī kara ietekmē izzūd, it kā to nekad nebūtu bijis. Versaļas līguma valstu mākslīgais salikums ir saspiests, un ciešanu un asaru ietekmē dzimst jauna ēra. Mēs paši esam tikai vilnis plūdos, kas iekustina Eiropas tautas. Rases un sociālisma idejas satricina Eiropas tautas un mudina tās uz jaunām valstiskās dzīves formām.

boļševiku ekspansijas spēka ietekme un ienaidnieka bombardēšanas uzbrukumu ļaunums, ļaudis Eiropa neatvairāmi satuvinās, un rodas kopības sajūta, kādas nekad nav bijis pirms pagātnes vienīgās šķietamās labklājības laikiem Eiropa. Būtu nepareizi salīdzināt Eiropas stāvokli ar to, kādā tā atradās, kad franči Revolūcija un Napoleons satricināja gan valstis, gan tautas. Toreiz revolucionāru plūdu viļņi skāra novecojušo, idejas trūkušo Eiropu reakcionārā kanclera Meterniha vadībā un iznīcināja neizturamo un tukšo Eiropas valstu jucekļa sistēmu

Machine Translated by Google

Austrijas vadībā. Mūsdienu Eiropa neatrodas tikai pagātnes saglabāšanas un aizstāvēšanas stāvoklī. Jo tā ir apzinājusies savu
ģermāņu tradīcijas, tā lauž novecojušas valstu robežas un saved cilvēkus kopā. Veco pasauli pārstāv ienaidnieks rietumos un austrumos. Kapitālisms un marksisms ir tikai novecojušās dzīves jēgas un cilvēka vērtības izpratnes slimās izpausmes.
Jauno Eiropu nes enerģija
revolucionāra sociālisma un rases ideja. Tādējādi tā vienlaikus nonāk aizsardzības un uzbrukuma stāvoklī: uzbrukumā, jo tā iebilst pret slimu un novecojušu pasauli ar labāku. Sociālisms nav tikai iekšpolitisks risinājums.
Reiha programma, kas tiecas pēc uz sasniegumiem balstītas cilvēciskas kārtības, bet ietver arī - raugoties ārpus valsts - Jaunās kārtības programmu
Eiropas tautas, pamatojoties uz brīvas attīstības principiem uz viņu tautas vērtībām un pamatojoties uz viņu vēsturisko pieredzi sasniegums.

Reiha idejas spēks

Šodien Waffen-SS rindās cīnās holandieši,
Flāmi, valoņi, skandināvi, igauņi un
Latvieši un drīz arī citi ļaudis apģērbs savus pamodušos jaunieši vienā uniformā un tādējādi veido Eiropas

Machine Translated by Google

Priekšpusē zem SS simbola, kas ir dzimis no
šīs stundas vajadzību un veido pamatu a
gaidāmā kārtība Eiropā. Ikviens, kam, iespējams, bija šaubas par idejas
stiprajām pusēm, tiks labots, kad viņš
šodien satiekas ar holandiešiem vai igauņiem Waffen-SS rindās, kuri ir
fanātiskāki un apņēmīgāki aizstāvji
reiha ideja nekā daudziem vāciešiem reiha iekšienē. Tādējādi
mēs atzīstam šo vīru kalpošanu
Austrumi ir Reiha idejas tērauda vanna. Vīri, kas
ir tur cīnījušies kopā ar Reiha vācu SS pret boļševikiem, ir atmetuši visu
aizspriedumus, kas joprojām kavē viņu laikabiedrus, kuri

nav dalījušies unikālajā, sarežģītajā frontes pieredzē.
Cīņa pret mūsu vissarežģītāko pretinieku, Reiha ideja visā tās starojošajā
skaistumā atdzimst. Rodas Eiropas kopības sajūta, kas vairs nepazīst

politiķu vilcināšanās, kas iestrēguši vecajā valstī
teorijas. Šie Eiropas brīvprātīgie SS vadītāji un SS vīri ir Eiropas frontes
avangards. Viņi mīl
savu dzimteni, un tāpēc, ka viņi mīl šo dzimteni
un dziļi sirdī ir tam uzticīgi, viņi kā balvu vēlas
karš jauna pasaule, ko organizē spēcīgs reihs, kas
vienīgais spēj glābt savu dzimteni un aizsargāt savas tautas dzīvo
ķermeni. Protams, šie vīri zaķi
minoritātes savās tautās. Tomēr pasaules vēsture ir

Machine Translated by Google

vienmēr rada tie daži vīrieši, kuriem ir drosme uzdrīkstēties jaunajam. Vilcināšanās seko tikai vēlāk. Lai sajustu, cik spēcīga ietekme ir Reiha idejai, ir jāpārlapo viena šāda brīvprātīgā ģimenes vēsture.

šis jauneklis. Piemēram, ir kāds flāms. Viņš cīnās Waffen-SS rindās. Viņa tēvs ir augsta ranga Beļģijas koloniālais administrators un tagad dien Anglijas dienestā; viņa vectēvs bija Beļģijas armijas loceklis

parlaments, fanātisks franču kultūras pārstāvis

pret flāmu opozīciju savā dzimtenē. Mazdēls pieņem Reihu un Ādolfu Hitleru. Kāds laikmetu pārtraukums tas sevi apliecina! Cik spēcīga pievilkšanās ir

apsēsts ar fīrera personību! Cik gan

Cik spēcīgi runā asinis un Reiha idejas, ka šo ļaužu jaunie vīrieši pasludina sevi gatavus mirt par šo Reihu, no kura dzīvojuši viņu senči.

atsevišķi uz gadu desmitiem, jā, uz gadsimtiem!

SS Eiropas uzdevums

Tādējādi SS arvien vairāk ieņem savu vietu.

Eiropas uzdevums: Tas pulcē atmodušos Eiropas jaunatni cīņā pret boļševismu un ebreju plutokrātiju. Kurš gan domā, ka SS tāpēc...

zaudē savu sākotnējo raksturu vai novirzās no stingrā Reiha principiem nav izpratnes par

Machine Translated by Google

revolucionāra nacionālsociālisma ideja, kas izplatās pāri nacionālo valstu robežām. Neviens Eiropā mūsdienās netic mākslīgās Versaļas valsts sistēmas atgriešanās, neatkarīgi no tā, kā karš beigsies, kas

savu eksistenci ir parādā tikai Anglijas iejaukšanās dēļ Eiropas lietās. Ir saprotams, ka šī kara ietekmē tiek noslaucīta vēsturiskas attīstības maska, kas bieži vien ir ilgusi tikai dažas desmitgades.

un tagad Eiropas ģimenes kopīgās saknes atkal nāk gaismā ļaudis. Ģermāņu klejojumu un bijušās ģermāņu apmetnes fakts starp no Baltijas jūras un Melnās jūras līdz Atlantijas okeānam un Ziemeļāfrika ir izveidojusi Eiropas asins vienotību un radīja šos ļaudis, kas rodas uz šī paša pamata.

Amerikai un Anglijai nav īstas programmas Eiropas kontinenta politiskā Jaunā Kārtība. Viņi jau šodien uzskata Eiropu tikai par koloniju, kuru viņi plāno ekonomiski ekspluatēt. Boļševismam ir tikpat maz ko piedāvāt Eiropai ideju ziņā. Marksisms neatzīst īstus cilvēkus, tikpat maz kā tas var pieņemt asins jēdzienu savā vārdnīcā. Vienīgi nacionālsociālisms apstiprina katras īstenas tautas saknes. Tā zina, ka tikai tas, kurš ir lojāls savai dzimtenei var būt lojāls Reiham. Ādolfa Hitlera revolucionārais sociālisms nozīmē Eiropai ne tikai Eiropas attiecību regulējums

Machine Translated by Google

ļaudis viens otram, pamatojoties uz pašreizējo cīņu.
Vienīgi no šīs kustības pasaules uzskata izriet radošais spēks, kas piemīt Eiropas tautu un nāciju iespējamo saišu bagātīgajai pilnībai ar līderpozīciju.
stiprs Reihs. Ir skaidri jāsaprot, ka Eiropas iekšējā un ārējā kārtība var rasties tikai no nacionālsociālistiskā vēstures skatījuma dzīlēm. SS jau šodien veido to vīru dzelzs gredzenu, kuri ilgojas pēc
kaislīgas sirdis par Jauno Eiropas kārtību
spēcīgas ģermāņu vidusceļa vadība. Bez šo vīru līdzdalības jaunais nevar rasties. Ir tā, it kā mūsu kontinentu satricinātu augsts drudzis; tas ir
jaunas ēras dzemdību sāpes, kas vēlas rasties no Eiropas tautu ģimenes asins kopienas un viņu kopdzīves sociālistiskās kārtības pamats.

Lai kāds liktenis mūs aizvestu pretī šim mērķim, un lai kādas neveiksmes mūs vēl varētu sagaidīt, pats mērķis paliek nemainīgs. Tas ir vienīgais mērķis, kura dēļ vispār ir vērts dzīvot un cīnīties. SS zina, ka viss ir jāizmanto, lai biedri no
Eiropas Austrumi kopā ar to saaug
cīņas kopiena, tāpat kā no rietumiem.
Inteliģenta attieksme, lielam spēju līmenim jābūt ko izmanto šī mērķa sasniegšanai. SS paliek spēkā

Machine Translated by Google

bezkompromisa savos principos, radoša un dāsna savu praktisko uzdevumu veikšanā. Tai jābūt pietiekami elastīgai, lai izturētos pret katru tautu atbilstoši tās dabai un vēsturei. Mūsu uzdevumam jābūt veidot Eiropas
jaunatni apvienot stingrā un apņēmīgā frontē. Rietumu ienaidnieks nav gatavs mirt par augstāku pasauli, jo viņš to neatzīst. Ienaidnieks austrumos ir nesis tautai tikai apspiešanu un degradāciju.
Ja pastāv neatņemamas cilvēciskās vērtības, tad tās ir... aizstāvēja vācu armijas fronte. Mūsu pusē stāv jauna ideja. Mūsu pusē galu galā ir jānoliek likteņa svari, ja mēs paliekam stingri un apzinīgi
visa šīs cīņas vēsturiskā atbildība.

Machine Translated by Google

Kurš drīkst precēties ar jaunu?

J. Maierhofers

Kad jaunie SS vīri istabā sāka runāt

Runājot par meitenēm, tas parasti nebija īpaši pieklājīgi. Šodien tas bija citāda. Tā bija nopietna saruna, un tāda tā arī palika.

Tas bija tāpēc, ka vecākam istabas biedram bija dots grāmata Jūlijai, kurā bija ietvertas dažādas nopietnas dzīves tēmas gudrības, no kurām dažas viņš nodeva pārdomām jaunākajiem puišiem. Tā bija grāmata, kuras autors bija 80 gadus vecais Lower Saksu autors Gustavs Frensens ar nosaukumu "Vorland". The autors domāja vēl neiegūto zemi dambju priekšā, "jauno zemi", bet bez tās arī rasu un morālos aspektus.

mūsu tautas nākotne.

Hanss, vecākais biedrs, pieķēra jauniešus, kuri bieži vien vieglprātīgi runāja par sievietēm un mīlestību, labvēlīgā laikā. Tā bija svētdiena pēc pusdienām, "klusuma pirms vētras" laiks, pirms viņi devās uz pilsētu.

vispirms izlasiet viņiem šo:

"Jaunais T. gribēja precēties un teica draugam: "Es man ir brālēns ar 3000 markām. Tad viņš aizgāja un apprecēja viņu. Jaunais B. un viņa draugs ieraudzīja divas meitenes ejot viņiem pa priekšu pa ceļam uz dejām. Viņi nolēma, ka viņa draugs īsāko izvēlēsies dejošanai un vīnu, un viņš izvēlējās garāko, kuru vēlāk

Machine Translated by Google

precējies. Jaunais S. kāroja sievu. Kādu dienu viņš ieraudzīja atvēra logu un apprecēja meiteni, kura bija atstāja to vaļā. Jaunais R. sākotnēji ilgojās pēc kaimiņiene kreisajā pusē, bet, kad viņa no viņa aizbēga, viņš paņēma to labajā pusē. Kas sanāk kopā, šādā veidā katoļu aprindās to sauc par sakramentu baznīca — labā vācu valodā tas nozīmē Dieva noslēpums griba. Protestanti saka: "Ko Dievs ir salicis..." Es domāju, ka tās ir tikai sakritības - un puse no tām nelaimīgie - kas notiek ar jauniešiem, kuri netiek pienācīgi mācīti no vecāku, skolotāju vai valsts puses, un kuri paši, lai gan pieauguši, nav atvēra viņiem acis."

"Jūs visi katru svētdienu dodaties uz ciematu," Hanss pagriezās. un teica viņiem: "Un, ja seržanta nebūtu tur, jūs katru dienu bēgtu pie sievietēm, kuras jūs darāt pat ne īpaši cieņas, izņemot dažus izņēmumus. Vienkārši atcerieties apstākļus, kā jūs satikāties, un, ja līdz ko tu dari, tu vari iegūt no ciema iedzīvotājiem spriedums: "SS vīri zina, ko vēlas ar meitenēm." Viņi ne tikai vēlas..., bet arī ir selektīvi un tiem ir gaume un tīrības sajūta, kas ir puse rakstura.' — Šī vai tā īpašība, pretējā gadījumā — 'Nē' Paldies.

Hanss tos bija sagriezis līdz vajadzīgajam izmēram. Bet viņš arī bija vienlaikus nobriedināja tos iekšēji. Tad viņi

Machine Translated by Google

izteica kritiku, pamatojoties uz to, ko viņi viens par otru zināja. Tie, kas vairāk vai mazāk izturēja pārbaudījumu, ar prieku ļāva "pieķertajiem" jokojot pajokot. "Pārkāpēji" bez pretestības ļāva sajaukt savus svētdienas matus vai no kauna vēl vairāk noberzt ausis. Hanss bija priecīgs par jauniešu labo sirdi, kuru varēja ietekmēt ar enerģiskiem vārdiem.

"Tagad paklausieties šo fragmentu," viņš teica un lasīja. vēl viena sadaļa:

"Jauneklis, pat dziļākais un nopietnākais viens, ir vecumā no 24 līdz 28 gadiem — kad viņš izvēlas savu partneri uz visu atlikušo mūžu — joprojām neesot nobriedis, joprojām neapzinoties savu būtību, un joprojām to dara nepazīst dzīvi un pasauli. Ikviens, kas zina visa cilvēka dzīve zina, ka 37 gadus vecs vīrietis ir pilnīgi citādāks nekā 27 gadus vecs vīrietis."

"Tā kā tas tā ir — saskaņā ar Frensena teikto —, 27 gadus vecais pieņem vissvarīgākos lēmumus savā dzīvē — vissvarīgāko lēmumu savā dzīvē... vai tu zini, kas tas ir?
- un parasti neatzīst patiesi vērtīgo jaunās sievietes, tās, kas tur stāv vienkāršās krāsās, skaists, spēcīgs, kluss un dziļš, dabas radīts un rase īpaši, lai būtu mūsu rases mātes un vaislinieces; drīzāk viņas daudz vairāk tiecas, atbilstoši savām nenobriedusi daba, pret tiem, kas krāsaini mirdz

Machine Translated by Google

ar maziem talantiem un trikiem, kas tiem tuvojas ar mazi virspusēji piekariņi.

"Kad šie visvērtīgākie vīrieši apprecējās, nobrieduši gadu gaitā, viņi vairāk atzīst skaidrs, ka gadu no gada tādas sievietes, kuras ir vērtīgi, ilgojas pēc tiem un tos vēlas, vai drīz būs slepenas mīlas dēkas. Un šīs vērtīgās meitenes no otras puses no otras puses, jo viņi piedzīvo, ka netiek izvēlēti jaunie vīrieši, un paši nevar un nedara vēlas dzīvot bez mīlestības un ir saskaņā ar savu savu vērtīgo dabu, ko piesaista šīs vērtīgās, nobrieduši vīrieši, sekojiet savai mīlestības vēlmei. Un tā, šādā veidā, no vienas puses, rīkojieties šie vērtīgie vīrieši dzīvo izpostītās laulībās, kas viņus ļoti sāpina produktivitāti un, no otras puses, šīs vērtīgās sievietes vai nu dzīvo bez mīlestības pastāvīgā neapmierinātībā, vai paliek (lielākā daļa no tiem) visa ziedēšanas laikā un auglīgajā dzīves periodā bezbērnu mīļotais cilvēks. Tas stāvoklis ir pilns ar problēmām no cilvēciskā viedokļa, un no tautas — lielu ļaunumu."

"Pilns ar problēmām no cilvēciskā viedokļa, un no tautas, kas nodara lielu ļaunumu," Hanss atkārtoja ar uzsvars.

Pēc tam, kad viņš bija beidzis, kādu brīdi valdīja klusums. Bet tad viens ierunājās: "Bet mēs nevaram tik ilgi gaidīt?" Cik tev gadu, Hans? Gandrīz trīsdesmit? Tas ir gandrīz.

Machine Translated by Google

pusmūžs! Reihsfīrers SS tomēr vēlas, lai mēs apprecētos jauni!

"Es gaidīju šo iebildumu," atbildēja Hanss. "Autors Frensens nedomāja, ka nevajadzētu precēties pirms 37 gadu vecuma, drīzāk viņš vēlas, lai jauneklis pēc iespējas agrāk pieliktu visas pūles, lai apzinātos patiesās cilvēciskās vērtības, kas, protams, iet roku rokā ar darbu pie sevis. "Vīriet, kļūsti būtisks!" teica kāds...
svarīgs vīrs reiz teica.

"Vai jūs domājat, ka reihsfīrers vēlējās, lai jūs apprecētos jauni, lai varētu apprecēties muļķīgi? Un lai jūs atvērtu acis tikai pēc tam? Vai jūs domājat, ka reihsfīrers jums deva atļauju vieglprātībai? Jūs maldinātu paši sevi. Tā ir uzticības vēstule! Reihsfīrers domā, ka jūs kā SS vīri esat pietiekami cienīgi un nobrieduši, lai cīnītos par Vāciju un, ja nepieciešams, mirtu. Bet, ja to no jums var pieprasīt, tad jums var uzticēties arī dot Vācijai jaunu dzīvību. Reihsfīrers nevēlas atbalstīt katru primitīvu mīlas dēku. Viņš domā, kad vēlas jums drīzu laulību,"

par Vāciju, par bērniem, bet viņš domā arī augstāk viss par šo bērnu vērtību! Ja mums šodien ir simtiem Ozollapu saņēmēju, tūkstošiem Bruņinieku Savstarpējie saņēmēji un simtiem tūkstošu citu apbalvoti karavīri — papildus neapstrādātajam materiālam, kas mums arī ir — tad vienkārši padomā, kur tas viss ir

Machine Translated by Google

no kurienes nāk! Tu šodien esi tāds, kādu tevi radīja tavi vecāki, un tas nozīmē, ka tādi, kādi bija tavi vecāki. Nākotnes zēni un meitenes, vīrieši un sievietes, būs tādas, kādas tu viņas audzināsi, tas nozīmē, tādas esi tu un tādas ir arī tavas meitenes.

"Un tā kā karavīra laiks karā to neļauj"

atkritumi, tāpēc nedrīkst izmest arī savu laiku. - Vai vari nopietni parunā ar savu meiteni par šādām lietām, kā es tagad ar tevi runāt? Ja nē, ja viņi ir pārāk dumji vai mīkstsirdīgi, tad labprāt atlaid viņus. - Bet, ja viņi kļūst nopietni un kluss, kad tu viņiem to saki, un, ja viņi ieskatās tavā acīm, tad kaut kas tur ir, bet nekad nepārtrauciet testēšanu. viņiem un līdz ar to arī jums pašiem atkal un atkal.”

Viens no jaunajiem puišiem teica: “Man ir ļoti grūti pareizi atrisināt šo svarīgāko dzīves lēmumu pareiza sievas izvēle. Un tāpēc es uzskatu, ka Frensensa ideja ir tikai "precēties vēlu ir ļoti labi." Tad tika atnestas caurlaides istabā.

“Gatavojieties, puiši!” iesaucās Hanss. “Mums ir tas pats.” ceļš uz ceļiem, lai mēs varētu pabeigt sarunu.

Viņi izgāja no kazarmām brīvā dabā.

Bija uzsnidzis svaigs sniegs, un zeme smaržoja ļoti tīri. Viņi kopā devās lejup pa kalnu, uz kura atradās viņu mītne atradās, tā priekšā bagātīgi integrēta ainava kura nemirstīgā dzīvība bija aizsargāta zem kristāla sniega sega.

Machine Translated by Google

"Nav šaubu, ka tieši Ziemeļvalstu cilvēks nobriest vēlāk nekā austrumu vai dienvidu cilvēks, it īpaši, ja ar briedumu tiek domāts arī rakstura, gara un noturības briedums. Ķermenis un dvēsele, pēc mūsu uzskatiem, būtībā ir viens un tāpēc pieder kopā. Vēlāka laulība pati par sevi ir dabiska vērtīgam ziemeļvalstu cilvēkam. Bet man nav jāstāsta, ka mēs šodien atrodamies vissmagākajā cīņā par savas rases eksistenci kopš mūsu tautas vēstures sākuma. Mūsu vecākiem un vecvecākiem parasti bija pārāk maz bērniem, naidīgi noskaņotiem cilvēkiem, no otras puses, bija četri vai pieci Reizēm tik daudz! Un tagad pusgadsimta laikā otrais karš jau prasa upurus no mūsu asinsrites. Tāpēc mums ir jāsaīsina laika posms starp paaudzēm. Mēs nav izvēles un nav citādi tik saprotami apsvērumiem vajadzētu to novērst. Gluži pretēji, mums jācenšas panākt, lai jauneklis jau agri zinātu un uztver savu pienākumu nopietni. Un mēs to paveicam ar savstarpēju palīdzību šajā uzdevumā. Līdzīga rakstura cilvēki gan veciem, gan jauniem jāstāv vienam pret otru ar padomu un rīcību. Pirmais, protams, ir par viskaislīgākā interese jums pašiem, proti, atzīšana, ka sievas izvēles uzdevums ir vienīgais, kas tas ir patiešām svarīgi, lai viss pārējais noritētu kā nākas pats par sevi. Tomēr sievas izvēles pamatā ir dzimšanas vienlīdzība, tas nozīmē piederību vienai šķirnei,

Machine Translated by Google

un vienas šķirnes vai rases ietvaros arī saderība svarīgākajās rakstura un gara iezīmēs.”

"Jaunieši šodien 20 gadu vecumā, bet arī laika trūkuma dēļ-" noteiktu iemeslu dēļ ir tik neskaidrs un neizlēmīgs "Mīlestības un laulības jautājumi," Hanss turpināja. "Bet kā tas var būt citādi, ja vien plašsaziņas līdzekļi tik ilgi ir pārpludināti ar tik daudziem vieglprātīgiem priekšstatiem par šīm lietām, lai apmierinātu bezdomīgo masu ziņkāri un iekāri? Vai var būt citādi, ja mūsu meitenes krāsojas un izliekas pēc filmu zvaigznīšu piemēra? Vai var būt citādi, ja vien vācu puisis domā, ka viņa meitenei jāizskatās tieši tāpat kā šai vai tai filmu zvaigznei, un otrādi, ja vācu meitene izvēlas savu "tipu" no filmu zvaigznēm? Vai jaunatne var saprast, kāda ir ziemeļnieciska sajūta starp puisi un meiteni, starp vīrieti un sievieti, ja visu dienu tā tikai pļāpā un svilpo muļķīgas hitu dziesmas, dungo un guļ, nevis dzied vācu mīlestības un tautasdziesmas, dejo vāciski un kopj dzīvīgu, vācu sabiedrisko dzīvi? Tikai tad, kad mums atkal būs kopīga, dabiska tautas kultūra un dabiska kopienas dzīve - attīrīta no svešā - iekš..."

klani, ciemati un pilsētas, kad viss darbojas
kopā, lai veicinātu un uzraudzītu pareizu mīlestību pret
tautas jaunatne, kad atkal svin kāzas
kļūs par jēgpilniem tautas svētkiem, tad pat
jaunieši 20 gadu vecumā droši vien diezgan labi zina, ko viņi

Machine Translated by Google

jāmīl un no kā jāizvairās, un viņi arī zinās, kāda ir atbildība pret senčiem, dzimšanas un audzināšanas vienlīdzība. Un viņi atradīs tādas pašas idejas savu radinieku un paziņu vidū, tāpat kā tas bija ar mūsu senčiem pirms gadu tūkstošiem. Lasiet sāgās, tur jums ir "labāku laiku tēli", par kuriem dzied mūsu uzticības dziesma! Jūs esat aicināti atkal pamodināt šos nogrimušos tēlus jaunai dzīvei, radot tik vērtīgus bērnus, ar kuriem tikai ar viņiem var rasties

šādas Ziemeļvalstīs veidotas kultūras var panākt. Un dariet to

neaizmirstiet, ka tam ir nepieciešamas mātes, kurām izdodas audzināt bērnus šādas kultūras garā un saglabāt dzīvo folkloru, kas tai pieder."

Hanss bija pabeidzis savu svētdienas sprediķi. Viņš apklusa, un grupa apklusa kopā ar viņu. Viņi ieskatījās tālumā un pamanīja tuvumā sniegu. Viņu siltās rokas satvēra to, un drīz vien sniega bumbas bija...

lidošana.

Pēc spraigas sniega cīņas viņi atvadījās un devās katrs savu ceļu. Viens no jaunajiem puišiem palika pie Hansa, un viņi abi droši vien pieskārās viens otram.

uz daudziem citiem jautājumiem.

Machine Translated by Google

Tava dzīve pieder taviem cilvēkiem!

autors H. Kl.

SS vīrieša, kurš nogalināja, dienasgrāmatā un mantās pats bieži atkārto šādu teikumu: “Mana dzīve vairs nav vērtības!” Ko viņš ar to domāja, un ko viņš darīja? viņam ir tiesības tā runāt?

SS karavīram bija 21 gads. Viņa mīlestība, kurai bija saistīja viņu ar divām dažādām meitenēm, vienu pēc otras, nebija vieglprātīgs. Viņš bija meklējis vērtīgu savienība, līdzvērtīga sieva, kas viņam dotu veselību bērni ilgstošā laulībā. Viņš atteicās no pirmās meitenes kad medicīniskās pārbaudes skaidri parādīja meitenei paliktu neauglīga. Bet tad, kad jauna mīļa mīlestība bija saistījis viņu ar citu meiteni, viņš uzzināja slimnīcā ka viņš pats savas vainas dēļ bija kļuvis neauglīgs. Kopš tā laika teikums par viņa bezmērķīgumu dzīve viņa rakstos bieži tika atkārtota, un ka viņam bija zaudēja visu, ko bija dzīvojis, mīlējis un par ko cīnījies: iemūžināšana viņa bērnos.

Ko šis SS vīrs vēlas panākt ar savu pašnāvību? Vai viņš gribēja labot savu paša nodarīto neauglība vai arī viņš vēlējās izvairīties no bezbērnu eksistences, kas viņam šķita nabadzīga un tukša?

Machine Translated by Google

Šo jautājumu izskatīšanu mēs labprāt atstāsim psihiatriem. Mums, SS vīriem, šajā gadījumā, tāpat kā visos pašnāvības gadījumos, ir nepieciešams un svarīgs tikai viens jautājums: vai šī rīcība palīdzēja vai kaitēja tautai?

Neviens nevar noliegt, ka šeit pieminētā SS vīra rīcība nodarīja nopietnu kaitējumu tautai. Jo ar to nekas netika izpirkts vai labots. Gluži pretēji: SS vīrs ne tikai atņēma savai tautai

pēcnācējus, bet ar savu nāvi viņš to arī atņēma sevi un savu darba spēku un cīņas spēku. Tādējādi viņš vēl vairāk palielināja savu vainu.

Var būt gadījumi, kad lielu vainu var tikai izpirkts caur nāvi. Tad ir gadījums, kad Vainīgās personas turpmākā dzīvība var nozīmēt nepanesamu slogu sabiedrībai. Visos citos gadījumos ir tikai viena izpirkšana un izlīgums, proti kopējās dzīves pūles kopienas labā.

Savā 1939. gada 19. marta pavēlē reihsfīrers SS nepārprotami ieņēma nostāju par pašnāvību. Tajā teikts:

"Ne vairāk kā 15% pašnāvību tiek izdarītas tādu iemeslu dēļ, ko var pieņemt, piemēram, dzīves beigas pēc nozieguma, kas nodara kaitējumu sabiedrībai un aptraipī gods. Tomēr 85% pašnāvību tiek izdarītas iemesli, kurus nekad nevar pieņemt, piemēram, bailes no sods, bailes no pārbaudes, pēc aizrādījuma no kāda priekšnieks, pēc strīda ar vecākiem, pēc tam, kad

Machine Translated by Google

saderināšanās šķiršana greizsirdības dēļ pēc neveiksmīga mīlas dēka utt.

"Šāda veida pašnāvībām nav nekāda sakara ar varonību" vai varonīgu garu. Mēs, SS vīri, viņus uzskatām par bēgšana kā pamešana no cīņas un no pašas dzīves.

"SS nekad nebija izjutuši sapratni pret cilvēkiem, kuri izvairieties no cīņas. Tāpēc es nolemju, ka visos gadījumos kur un priekšnieka ierosināta izmeklēšana skaidri nosaka pašnāvības iemeslu nevar pieņemt, ka par nāvi netiek paziņots vīrieša, un ka SS nepiedalās apbedīšana."

Tava dzīvība nepieder tev, bet gan taviem ļaudīm.

Machine Translated by Google

Tas, par ko mēs cīnāmies, ir aizsardzība
mūsu rases un tautas pastāvēšanu un vairošanos, tās
bērnu barošanu un tīrības saglabāšanu
asinis, brīvība un neatkarība
tēvzemi, lai mūsu tauta varētu nobriest pretī
arī mērķa piepildījums, ko tam devis radītājs
Visums.

- Ādolfs Hitlers

Machine Translated by Google

Jāpārvar “streikpunkts”

Šādas uzņēmuma vēstules saturs vadītājs ir jāsaprot diezgan burtiski. Tas attiecas uz tu un es, un mēs visi ļoti personiski.

...Neskatoties uz šīm grūtajām dienām, mēs raugāmies uz nākotni ar pārliecību. Taču mani bieži nomoka viena nemierīga doma, proti, ka pārāk maz eiropiešu ir pilnīgi skaidri par visu, galīgajā nozīmē šī kara absolūti beznosacījumu raksturs. Noteikti tas ir tiek arvien vairāk izplatīts. Taču visa kara nežēlība aptver tikai pārāk nedaudzus.

Boļševists vēlas nākt uz rietumiem, un ar to viņš jāj nāvē - par mums visiem, bez izņēmuma. Mēs cīnāmies par eksistence vai neesamība - mēs visi, mēs Reihā un visās Eiropas zemēs. Tas, kas mūs apdraud no austrumiem, ir pilnīga iznīcināšana; boļševisms ir absolūtais vēsturiska visa, kas mēs esam, noliegšana, lai kā to sauktu. Un krievs ir stiprs, it īpaši vienā lietā, kas iepriekš vienmēr ir izšķīrusi konfliktus: garā. Viņš ir tik fantastiski vesels; pat boļševiku inde viņam nevar kaitēt. Tā vietā viņam ir baktērijas iedarbība, kas nosaka iepriekš

Machine Translated by Google

kustībā snaudoši spēki, kas tad akli, bet neatvairāmi seko iekšējam likumam.

Boļševisms ir patiešām liels notikums iepriekš nabadzīgajā vidē Krievijas vēsture, kas vēsturiski ir mainījusies - un joprojām kustina - šīs milzu tautas plašo masu. Krievi netraucēti dodas šajā karā. Mēs nesam sev līdzi bagātu mantojumu, kas mūs apgrūtina.

Tas ir kā fīrers reiz teica: pēdējais bataljons triumfē; citiem vārdiem sakot, tas, kurš izšauj pēdējo šāvienu uzvar neatkarīgi no mača iznākuma vai no kurienes tiek izšauts pēdējais šāviens. Ikviens, kurš piecas minūtes pēc tam tur savu ieroci šaušanas gatavībā un tēmē uz pretinieku, divpadsmit, ir uzvarējis, pat ja viņš stāv viens pret tūkstoš.

Aiz muguras bija ļoti rūgtas nedēļas, nedēļas, kas bija pilnas ar briesmīgiem pārdzīvojumiem. Bet mēs, karavīri, šeit, austrumos, piedzīvojam... milzīga pašapziņa un skaidrība par mēs paši. Mēs kļūstam tīrāki, labāki, izturīgāki un šeit veselīgāki. Karavīri, kas jau vairāk nekā divus gadus ir izturējuši Krievijā, ir mūsu tautas labākie vīri, nepārprotami labākais. Tā ir taisnība: vairs nevajadzētu trenēt rekrūši vācu kazarmās ar dušas telpām, gultām, skapīši utt., bet gan krievu vai poļu netīrajās ligzdās. Vairs nevajadzētu pulcēt divīzijas Rietumu Eiropā, bet arī Padomju Krievijā un Polijā.

Machine Translated by Google

Nesen es savācu divus karavīrus, kuri bija atdalījušies no savām vienībām. Desmit dienas iepriekš viņi bija Hāgā. Šeit ir pilnīgi skaidrs, ka sākumā no šādiem cilvēkiem nevar daudz gaidīt, lai kā arī nebūtu
cik labi viņi varētu būt aprīkoti. Bet kauns par to ir
kas viss tiek zaudēts pirmajās kaujās. Šis uzskats tiek apspriests
par arvien vairāk un vairāk. Pat vienības, kas ir bijušas
dzimtenē uz ilgāku laiku atpūtai vai pārkvalifikācijai ir
vairs nav tik labi, kā būtu, ja nekad nebūtu
ir bijis tur. Vispirms ir jāpārvar "struppunkts": jāatsakās no atskatīšanās, jāiemācās, ka ceļš uz īstu un patiesu dzīvi ved tikai pa apkārtceļu
ienaidnieka sakāve, ka atgriešanās vairs nav.

Dzimtene mums ir pārāk skaista; tā mūs padara slimus,
vaļīgs un vājš. Tam nav nekāda sakara ar morāli mājās. Bet gan ar drošības un pieklājības ietekmi uz
visa mūsu dzīve un mūsu būtība; tas mūs padara tik
slimi, kad atskatāmies uz krievu ciešanām, uz
vientulība un nežēlīgas prasības posts,
kas — tik absolūts — droši vien ir izdarīts tikai uz
Atēnieši cīņā pret Spartu vai Cēzaru viņa laikā
Cīņa ar Vercingetorixu.

Jāsaprot, ka pat pilnīgi emocionāli, citādi pakļaujas milzīgajam spiedienam
kas uz cilvēku krīt garīgi. Ja cilvēks to saprot,

Machine Translated by Google

tad spiediens nekavējoties pazūd. Tā vietā nāk ledusauksta, aktīva griba cīnīties ar ienaidnieku un sakaut viņu par katru cenu. Savu uzdevumu laikā esmu iepazīties ar ļoti dažādām nodaļām, kas bez pārtraukuma atrodas Krievijā kopš 1940. gada, tās, kas tika izveidotas Vācijā kara laikā, un Francijā saliktās. Pēdējiem ir visgrūtākais laiks pierast pie Krievijas zemes beznosacījuma daba, lai gūt skaidru priekšstatu par šo telpu gigantiskajām iespējām, kas tur gaida Eiropas radošumu.

Viņu galvā dūc: "Toreiz Francijā!", tā vietā lai teiktu: "Te es esmu, te es palieku — un, ja tas nav jauki šeit, tad tas kļūs jauki, tāpēc es esmu, kas es esmu!" Diemžēl pārāk maz cilvēku saka pēdējo. Ja mēs varētu stingri iekost Krievijas zemē... padomju vara to darītu nekad mūs nedzen prom. Bet diemžēl pārāk maz kož stingri šeit; viņi sapņo par kara beigām mājās, bet ne par kara beigām kā brīvam cilvēkam austrumos. Un tas ir liels kauns. Pie tā jānonāk. Plkst. Tajā brīdī krievs var sākt darīt jebko, ko vēlas patīk; viņš ne soli nespers soli uz priekšu...

Machine Translated by Google

Ja mēs redzam, kā vecā pasaule sabrūk, tad nedarīsim to, pārāk daudz jautā, vai daudz kas ir vērtīgs, daudz kas no tā ir neaizvietojams, arī tiek iznīcināts! Tas apbēdina un vājina pretestības spēku. Tā vietā ļaujiet mums pajautājiet sev, vai mēs joprojām jūtam dzirksti no spēku sevī, kas ļauj mums atjaunoties Reihs no mūsu miesas un asinīm. Ja tā ir, — un Es zinu, ka labākajiem no mums piemīt šī stingrā ticība - tad mums būs arī spēks atjaunot lielo darbojas tur, kur mums vairs netraucē neviena veca siena — iekšā austrumu plašumos un pāri rietumu drupām. katedrāles sabruka; to svētais mērs dzīvo tālāk neiznīcināms mūsu asinīs. Tāpēc mēs esam brīvi cīņai un vēlāk būs brīvi, saskaņā ar mūžīgo mēru, lai celtu jauna laika jaunās citadeles.

***

Lai būtu vienkārši un dabiski

ir augstākais un galīgais mērķis.

- Nīče

Machine Translated by Google

Cilvēks ir pārāks par materiālu, ja viņš tam pretojas ar liels gultnis un nav masas vai lielas ārējās masas ir iedomājams spēks, ko nevar pārspēt ar garīgu spēks. Un no tā ikviens, kurš to spēj, var izdarīt secinājumu, ka vīriešos, īstos vīriešos, vērtības ir dzīvs, ko nevar iznīcināt ar čaulām vai sprāgstvielu kalni.

- Ernsts Jūngers

Machine Translated by Google

Mūžīgā sirds

Ceļš atpakaļ — to mēs saucām par ceļu atpakaļ. mātes un tēvi, vecāki, kuri zaudējuši dēlu, bieži vien viņu vienīgais; ceļš, kam vajadzētu viņus izvest no izmisuma un vientulības atpakaļ dzīvē. Marianne Harmitz kundze no Zetinas apraksta tikšanos ar frontes karavīrs, kurš ziņo par šādas mātes atgriešanos:

Tas bija vilcienā. Starp ceļotājiem sēž jauns karavīrs. Viņa mati bija kļuvuši sirmi. Viņam sejā ir rētainas brūces un grumbas, kas rodas tikai no liela šoka. Viņš, kā pats teica, bija sešu nedēļu atvaļinājumā, un Tā kā kāds viņam jautāja, kā tik ilga atvaļinājuma ir iespējama, viņš pamazām sāka runāt.

Smagi ievainotais puisis bija ieradies no Staļingradas... kur viņš bija piedalījies grūtajā cīņā gandrīz līdz pašās beigās - ar lidmašīnu uz dzimteni un slimnīcā Vīne. Uzņemšana, kas pat mūs, nocietinātus vīrus, aizkustināja līdz asarām. Neticama mīlestība, rūpes, ziedi, līdzjūtība. blakus gultā ir mans draugs un biedrs. Viņam blakus, kluss un varonīgi sēž viņa māte, kura redz savu vienīgo bērnu sākam pa taku uz to plašo, nezināmo zemi. Pāri no manis ir biedrs H., kurš bija zaudējis gan roku, gan abus pēdas.

Machine Translated by Google

Viņš ir viens. Nekad neredz radiniekus pie viņa gultas. Ar nemieru un klusu līdzjūtību viņa skatiens apstājas pie mātes seja. Viņa to jūt, un neredzama josla sapratne apvij viņas sirdi.

"Kas ir šis jauneklis?" viņa pēkšņi man jautā.

“Nevainojams vīrs un biedrs,” es atbildu.

"Viens pats?"

"Diemžēl, jā, un nabadzīgi."

Viņa apklust. Es pārdomāju, ko šie jautājumi nozīmē - plkst. šajā stundā - droši vien ļauni. Es zinu, ka viņai pieder liels ferma, ka viņas vīrs ir miris un ka tur, blakus viņa, dēls, mantinieks, vārda nesējs, gatavojas aiziet savā pēdējā ceļojumā. Viņa dzīvība arvien vairāk un vairāk pazūd. Viņa tur viņa roku, kas kļūst arvien smagāka. Un jūt, ka viņas sirds asinis atkāpjas, ka viņa jūt, ka viņas dzīve izgaist līdz ar viņas dēla, kurš bija, dzīvi viņas dzīves saturs un pirmais un pēdējais piepildījums. Klusi viņa joprojām tur roku, kad tā jau ir auksta; mēs klusībā gulam un neuzdrošināmies elpot.

Tad viņa pieceļas un pieiet pie mūsu biedra, kurš mūs vēro ar platām acīm. Viņi izstiepj rokas. Viņa jūt ko siltajam spiedienam vajadzētu nozīmēt: viņa iekšējo līdzjūtība.

"Tagad man ir lūgums jums, mans dārgais draugs." Tu biji mana dēla draugs; vai drīkstu tevi pieņemt par savu?

Machine Translated by Google

Dēls? Viss piederēs tev, viss...!” Tā ir kā šņukstēšana.

Neveikli viņš mēģina noskūpstīt viņas roku. Un stostīties viņa pateicību. “Tas,” tā beidzas karavīra ziņojums, “ir tas, ko es pieredzējis, un es zinu, kāpēc atgriežos frontē kad mans atvaļinājums beigsies."

Viņš bija redzējis Vācijas mūžīgo sirdi: vācu māte. Viņš redzēja viņu pārvarot nāvi savā lielākajā dzīvē brīdis.

Machine Translated by Google

Salauztās rokas

Meistars Rīmenšneiders bija viens savā darbnīcā. Krēsla maigi krita pār figūrām, kas šķita maigi piepildās ar dzīvību pēdējā dienasgaismā. Tilmans saglabāja savu nemierīgas rokas joprojām, un viņa acis atkal aptvēra darbs pēdējā laikā. Viņš piecēlās un devās smagā solī uz Madonnas statuja un — kā jau tik bieži iepriekš — tā viņam atkal parādījās, ka viņš nesaskaras ar mirušo koka izstrādājumi, bet noslēpumaini sitoša būtne. Viņš reiz atkal sajuta maigi krītošās apģērba drapērijas, pamanīja, kā viņa ķermenī pāriet pazīstama, īpatnēja drebuļaina drebuļi, kas viņu vienmēr pārņēma, kad viņš sāka grebt mīloša un intīma seja no mīksta, smaržīga koka no vietējiem mežiem. Darbā viņam vienmēr patika būt viens pats, un viņš nebija saistīts ne ar laiku, ne stundu. Visu, ko viņš redzēja un mīlēja vai ienīda savā dzīvē, viņš tikai paņēma rokās, lai ļautu tam kļūt par jaunu būt no akmens vai koka un atbrīvotam no ikdienas dzīvot. Viņa sievām nav bijis viegli dzīvot viņam blakus. Viņš bija precējies trīs reizes, bet nāve bija... parasts viesis un bija turpinājis turēt to, kam ticēja pilnībā piederēt. Reizēm viņam šķita, ka viņš ir vainīgs, it kā viņš būtu ļāvis savu sievu dzīvībām, kas bija tik ļoti

Machine Translated by Google

īpašs viņam, pārāk daudz caur viņa rokām ieplūst viņa darbs. Tie viņam vienmēr bija bijuši kā avoti, sākot no kurā viņš varēja gūt spēku un prieku, un reizēm arī nedaudz miera. Bet viņi īsti nebija prom, un šis bija laba un mierinoša pārliecība saimniekam. Skaistums un aristokrātija radās no materiāla. Viņam bija izpildīja nerakstītu likumu; dzimis no nekā, viņš bija padarīja radīšanu un ticību dzīvei redzamu mēmās radībās. Tas ir bijis tāls ceļš no grūtā laika mācekļa lomā līdz sava darba virsotnei. Viņš bija redzējis daudz cilvēku un valstis. Ak, pasaule bija plaša un ilgas bija jo vairāk viņš to dzēra, jo vairāk viņš to dzēra. Bet pamazām miers pat pārgāja viņam virsū. Vircburga ielenca viņa asiņu nemiers. Šeit viņš bija patvēries.

Meistars mierīgi pārdomāja visu notikušo un tad viņš saprata, ka aizgājušais zemnieku laiks-atmoda bija kā liela upe, kurā ieplūda viņa ilgas varētu plūst.

Viņa domas atkal aplūkoja dārgumu baznīcas uzraugu zāles, caur augsto katedrāļu topošās pīlāru sienas - visās no tām bija viņa skulptūras, pieminekļi, altāri, apustuļu statujas. Stāvot šajos varenajos akmens mežos, viņš vienmēr bija laimīgs, un viņš apbrīnoja meistarus celtniekus valsts, kas izaicinoši sakrāva šādas struktūras

Machine Translated by Google

debesis. Viņam patika arī zvani, kas skanēja pār plašo zemi ar saviem smagajiem toņiem.

Bet kaut kas dīvains neviļus bija dzīvojis iekšā viņu un tagad izlauzās cauri. Kāpēc priesteri pakāra klausuli? Tur bija holandiešu zelts un krāsainas dāvaniņas? Kāpēc viņi dziedāja Dievam svešās lūgšanās? Kāpēc naudas žvadzēšana vitrīnās šķita vissvarīgākā?
baznīcas? Tad Rīmenšneideru pārņēma mežonīgas ciešanas.
Viņš savilka savas svētītās rokas spēcīgās dūrēs. Kā bieži vien garīdznieki piespieda viņu veidot lietas, ko viņa rokas negribēja darīt. Tomēr es gāju, kā gribēju, viņi nevarēja man palīdzēt; un, kamēr viņš domāja, a
Viņa acīs parādījās auksts dzirksts. Viņš bija izmantojis cilvēki, kas viņu dienu no dienas ieskauj kā paraugi viņa darbam. Lauku sievietes, bērni no pilsētas, vīrieši no darbnīcām un lauksaimniecības zemēm — viņš bija novietojis tos altāros, un Baznīca tiem bija devusi
svešvārdi.

Vircburgas bīskapa prinča prelāts atveda meistars jaunu pasūtījumu. Rīmenšneiders ir kašķīgs atbilde saslēja ausis. Tad tā uzsprāga nepacietīgi un nevaldāmi no viņa: "Pilsētā klīst baumas
izplatījās, bet es negribu ticēt... Rīmenšneidera kungs! Visos laikos elles spēki ir bijuši

Machine Translated by Google

bija sava vieta tevī. Kā gan citādi tu varētu to novietot iemiesots Antikrists svētajos altāros?"

Nospiests un ļoti pārsteigts, meistars jautāja: "Kur... kur ir Antikrists, godājamais kungs?"

Viņš iebāza bālās rokas platajās piedurknēs. sutāns un auksti, mazliet nicīgi teica:

"Jūsu altāru stūros tupē zemnieki ar vulgāras sejas, un jūs esat izveidojis diezgan izcilu Jūdas vaigs Heiligenblutatārā Rotenburgā, lai tā varētu būt Svētā Jāņa. Un uz visiem laikiem krusti, kuru zagļi ir pazuduši, un", viņa acis pacēlās augšup meistars, un viņš noliecās uz priekšu: "un visas Dievmātes tu greb, nes savas jaunās sievas Elīzas seju.

Meistars viegli un vēsi uzsmaidīja mācītājam, atteicoši pacēla slaidās rokas un teica: "Jā, jā, es zini, ko vēlies pateikt: ...Un joprojām šodien zīmols negoda, pirmie kaili cilvēki stāv jautrs un nevainīgs pie Marienkirche vārtiem. Es zini, ko tu domā par manu darbu, tu saki, ka es nepieturējos pie Svētajiem Rakstiem. Tagad esmu nonācis pie ziniet, ka iegremdēties ir ārkārtīgi riskanti dziļi iedziļinājies Svētajos Rakstos. Es tikko noslīdēju nost viltus drēbes, ar kurām esi aptījis cilvēkus un tagad tas tevi kaitina, jo tu redzi, ka patiesība."

Machine Translated by Google

"Uzmanies, Meistars padomdevēj, svētās un vienīgās Baznīcas kokgriezēj, viņai pieder Kunga sakraments, viņa stāv neskarta pāri visiem cilvēkiem. Paliec viņas kalps!" Nekļūsti par velna un viņa sulaiņu rokaspuisi!

Mācītājs neko neatbildēja, bet ilgi un nicīgi skatījās uz prelātu. Kad smagās ozolkoka durvis aizcirtās aizejošā baznīcas kalpa, Rīmenšneiders zināja, ka pirmais lielais sijas stars

Tilts, pa kuru viņš bija šķērsojis gadu desmitiem, bija saplīsis.

Tilmans Rīmenšneiders jau dažas dienas bija uzturējies valstī. Viņš apciemoja draugus un biedrus, par kuriem viņš zināja, ka tie ir saistīti ar slepeno grupu. zemnieku pretošanās organizācija. Klusā sacelšanās izplatījās kā uguns. Zemnieku vajadzība pieauga. Bet Tilmans Rīmenšneiders nostājās viņu pusē.

Vircburgas pilsētas mūra virsotnē zemnieks-Virsnieki stundām ilgi stāvēja, gaidot zemnieku armijas, kurām bija jāierodas pilsētā. Līdz sacelšanās sākumam viņi bija paslēpušies. Kad atskanēja trauksmes zvani viņi iznāca pēkšņi un klusībā sakārtoja savus vīri. Viņu lietas tagad bija kārtībā. Arhibīskaps bija bēgot, viņam noteikti bija jāsaprot, ka viņa spēle ir beigusies. Drīz vien zemnieki gatavojās nākt. Vējš iesita viņu sejās kā ledaina dūre. Nakts kļuva vēsa un gara. Bermeters

Machine Translated by Google

pārgāja pie Rīmenšneidera: "Tas prasa sasodīti ilgu laiku" laiks, armijas gājiens uz Vircburgu."

Tumsa, aukstums un gaidīšana nepārtraukti pieauga kopā nomācošāki, milzīgāki.

Caur melno tumsu atskanēja kliedziens. Nagu klaboņa. Steidzīgs jātnieks. Tas bija Mergentheimas kurjers. Ārpus viņa elsojot, viņi izvilka vārdus, sākumā tikai divus, kas neprātīgi griezās apkārt:

"Viss ir beidzies... Viss ir beidzies!... Nekas vairs nav palicis pāri" zemnieku armiju." Stostošais ziņojums par pēdējās zemnieku armijas krišana iedzēra viņu bailēm.

Nekas nekustējās. Ap vīrus pieauga šausmas. it kā viņus ieskautu necaurredzama siena liesmas. Viņi domāja, ka aizrīsies. Tas bija nepanesami. Tad kāds mežonīgi iekaucās, it kā tikai piekauts dzīvnieks spēj raudāt.

Bet tad tas izlauzās vaļā ar dusmām. Zemnieku vadoņa sauciens asi kliedza cauri turbulencei sabrukšana:

"Riemenschneider! Riemenschneider!... Lūk, ātri, a zirgu, mums jāatstāj Vircburga! Kad bīskaps atgriežas, uzvarētāji iesoļos pilsētā, un tad mūsu dzīves beigsies. Mēs esam dubļi uz viņu kurpēm! Mēs... pēdējie!

Machine Translated by Google

Un pārsteigts par viņa stingrību: "Kas notiek, Rīmenšneiders? Nāc!" Ļoti vāji, tomēr tikpat cieti kā stikls, atskanēja viņa atbilde:

"Esmu padarījis Vircburgu lielisku... es palikšu. Es negriezīšos atpakaļ." aste, un... un... kur... es... dotos?"

Klusums!

Tikai nakts melnā vētra plosījās. Nebija nevienas zvaigznes spīdēdams, nekāda cerības gaisma nesildīja.

Zemnieku līderi par to pārdomāja. Viņi saprata, ka jebkāda bēgšana būtu bijusi lieka. Agrāk vai vēlāk vēlāk tie būtu atklāti vai arī tie būtu ir nācies slēpties mežos, bet tad viņi, iespējams, varētu nomirt badā.

Pēdējiem zemnieku līderiem izdevās paslēpties trīs dienas, tad tos atklāja un sagūstīja bīskapa asinssuņi.

Viņi tupēja pieķēdēti dziļākajos pazemes cietumos Marienburgas cietoksni, viņu degošās acis pievēršoties smagā tumsa. Neviens no viņiem nezināja par citiem. Gaiss pagrabā bija netīrs un mitrs.

Tilmans Rīmenšneiders gandrīz nosmaka cietuma tumsa. Diena pagāja, soli pa solim solis, un daudzas naktis pagāja. Rītdiena bija klāt pagājusi, un pagātne sabruka.

Machine Translated by Google

Pēkšņi viņa akmens pazemes cietuma priekšā atskanēja soļi, vai arī tās varētu būt važas. Dienasgaisma žilbināja Rīmenšneiders. Viņu rupji pagrūda uz priekšu.
bendes dubletu koši sarkanais spīdums dega viņa mugurā acis. Viņš iegāja tiesas zālē.

Virs viņa pazemības atradās tribunāla tronis.
Melns, tāls un piederīgs citai pasaulei. Tajā brīdī reizi, kad viņš zināja: Tagad pienāk mana raža... sarkanais raža.

Apsūdzību nolasīja pilsētas tiesu izpildītājs.
garīdznieki bija nodevuši saimnieku laicīgajai tiesai; viņa saglabāja tīras rokas, jo kā gan tas bija iespējams asinīm notraipītās rokas apskauj Vissvētāko?
Baznīca bija nevainojama. Tā stāvēja pāri laicīgajai.
valsts, kurai bija jākalpo viņai, un laicīgajai valstij bija jākalpo izrunāt sodu:

"Tilmans Rīmenšneiders, tēlnieks, kokgriezējs, pilsētas padomnieks un bijušais Vircburgas pilsētas mērs ir apsūdzēts ļaunprātīgā nodevībā pret savu suverēnu un feodālo kungs, dižciltīgais Vircburgas bīskaps-princis. Tāpēc, ka nepaklausību un tāpēc, ka viņš bija iecerējis atvērt pilsētu bailīgie zemnieku ķeceri, viņam tiek piespriests sods nāve... Bet Baznīca..."

Rīmenšneiders tik tikko klausījās. Viņš skatījās cauri viss, un ārā viņš dzirdēja putniņa dziedāšanu. Mazs putniņš,

Machine Translated by Google

viņš nodomāja, man vakar noderētu tava dziesma un visas dienas cietumā, bet apsūdzība un spriedums turpinājās vārds pa vārdam, tuvojās viņam, pieskārās viņam, satvēra viņa sirdi kā dzelzs pirksti un salauza to.

"Baznīca ir žēlsirdīga Kunga vārdā, Rīmenšneiders tikai tad, ja tiks atņemta daļa no viņa īpašumi tiks atsavināti, un ar spīdzināšana... viņa rokas... tiks... salauztas!”

Vai varēja spīdēt saule... vējš pūta? Vai koki ir tiesības čaukstēt un putniem tiesības dziedāt kad tika nodarītas šīs mokošās sāpes? Nedrīkst viss sastingst bezvārda šausmās?

Un tas bija izdarīts!

Cilvēki izpildīja cilvēku sodu. Kad mocītāji sāka savu briesmīgo rīcību, saimnieks izraka savu zobus lūpās. Viņš neizdeva ne skaņas. Tad viņš nokrita kvēlojošu sarkanu apļu virpulī.

Lai nekad vairs tā nebūtu kā viduslaikos mūsu radoši cilvēki tiek spīdzināti — par to mēs cīnāmies.

Machine Translated by Google

Dvēsele un ķermenis

LE

Vēlā klasiskā, kristīgā koncepcija uzskata, ka pastāv dziļa būtības atšķirība starp ķermeni un dvēseli. Abi ir dažādas izcelsmes: ķermenis ir no zemes-materiālistiska avota, dvēsele - no dievišķi garīgas izcelsmes.

Abiem ir atšķirīgs liktenis: ķermenis mirst un satrūd, dvēsele ir mūžīga un dzīvo tālāk pēc nāves. Abi stāv

Lielākā vērtību pretruna: ķermenis ir avots zemiskās, antivērtību un ļaunuma dziņas; dvēsele ir augstā un labā nesējs un līdz ar to neierobežotas vērtības nesējs.

Starp abām aizām un nepārvaramu aizu tie stāv viens otram pretēji. Nešķīstais ķermenis ir ķēde dvēseles brīvais, dievišķi garīgais augstais lidojums; tas ir tā netīrs, zemes cietums.

Mūsu dzīves sajūta un mūsu šķirnes dabiskā sajūta nesakrīt. piekrītu šiem mirstošas un sabrūkošas pasaules principiem:

Mēs zinām, ka abas – gan dvēsele, gan miesa – ir uzticētas mums tieši no radītāja puses. Abi ir vienlīdz mūžīgi radošā un brīnišķīgi iemiesojošā strādājoša dievbijīga daba.

Mēs zinām, ka esam mantojuši abus no sava senči, un abi dzīvo mūsu bērnos. Mēs zinām ka abu lēmums par turpmāko dzīvību vai nāvi ir

Machine Translated by Google

nodots mūsu rokās ar pašatbildību. Mēs dzīvojam godbijībā, ka esam aicināti palīdzēt saglabāt radītāja darbu un vairot to cauri laikmetiem.

Mēs zinām, ka mūsu ķermeņa cēlsirdība un tīrība ir vienlaikus arī mūsu dvēseli un otrādi. Mēs zinām, ka tas, kurš sabojā savu ķermeni, sabojā arī savu dvēseli, ka tas, kurš sagrauj savu dvēseli, iezīmē arī savu ķermeni. Mēs zinām, ka mēs varam izglītot un veidot savu dvēseli tikai kopā ar mūsu ķermeni un otrādi.

Mēs zinām, ka būtībā mēs esam viens un tas pats ar mūsu ķermeni un dvēseli, un ka svētdarīšana viens ir arī otra svētdarīšana.

Machine Translated by Google

Māte Zeme - Tēvzeme

Tajā atradās cerība un ticība, upuris un neskaitāmu paaudžu uzticība, darbi un darbs. Tas ir mantojums, iesvētīts un svētīts caur mūsu senču dzīvība un nāve, kas mums dota kā stiprs un skaistu mantojumu. Cik daudz cilvēku roku ir radījušas, drosmīgi un uzticīgi, uz lielās dzimtenes mājas mūsu sirds — Eiropa. Cik daudzi ir upurējušies, rūpējušies par mums, strādāja, badoja, domāja un cieta! Katra roka- mūsu zemes garums ir nenogurstoši iekarots un nāvi izaicinoši aizstāvēts atkal un atkal. Tāpat arī ģermāņu cilvēks gadsimtu gaitā lēnām veidoja skaidru ciematu, pilsētu, citadeļu, katedrāļu, piļu, tiltu, ielu un rosīgo darbnīcu iezīmes ainavā.
Tas parādās mūsu acu priekšā, kad mēs sakām: Māte Zeme - Tēvzeme. No šīs zemes mēs esam izauguši, tā mūs apņem, dzimtene dod dzīvības spēku.
Bieži vien ģermāņu vīrieši to neatzina un nebija apzinoties tās vērtību. Bet, kad viņus ieskauj ārzemniekam, viņiem sāpīgi kļuva skaidrs, ka Dzimtene ir laba un nemainīga kā māte, nekad īslaicīgi, vienmēr gatavi tos uzņemt un pabarot ar spēku un ticību.

Machine Translated by Google

Tas bija grūts ceļš, līdz viens vīrietis piecēlās un teica: ar skaidru balsi, ka mums jāaug pāri mīlestībai mūsu tiešās dzimtenes augsne; tas bija cilvēks, kurš iemācīja mums saprast, ka tieši brīnišķīgajā cilšu raksturu un ainavu daudzveidība Ģermāņu zemes ir vieta, kur slēpjas mūsu dzīves bagātība, un ka tikai visu ar asinīm un kultūru saistīto cilvēku izpratnē, novērtēšanā, novērtēšanā un mīlestībā Vai mēs Eiropā sniedzam visaugstāko pakalpojumu savējiem? dzimtene. Mums, ģermāņiem, tā ir liela, svēta dzimtenes māja, un katra ainava tajā ir stūrakmens, neviena nedrīkst iztrūkt, un tikai visas kopā tās iederas kopā mūsu lielisko Ziemeļvalstu mūžīgajā skaistumā- noteikta dzīvojamā platība.

Machine Translated by Google

Tāda paša veida

Dzelzceļš aiz Tronheimas tika iznīcināts, tāpēc rotai bija jāiet soļot.

"Soļojot Norvēģijā," domāja strēlnieki, kamēr lamājās un uzmeta mugursomas uz muguras, "ir kā smeļot ūdeni no jūras: šķiet, ka tas nekad nebeidzas."

Bet valsts bija skaista, skaistāka par jebkuru citu citu reģionu, ko viņi līdz šim bija redzējuši, un viņi bija ieguvuši šī kara laikā Eiropā daudz kur apkārt. Iela gāja kalnā augšup, nevis pēkšņi, bet gan tik viegli un burvīgā veidā, ka soļojot to gandrīz nepamanīja. Starp kalniem atradās mazi, tumši ezeri, un lauki un pļavas bija tik zaļi - kā zālē kā mājās Lieldienu laikā, lai gan Vasarsvētkos bija sen pagājis.

Rota atkal devās rītausmā, un Pēc īsas atpūtas pēcpusdienā viņi devās tālu iekšā nakts. Beidzot uz priekšu soļojošais rags ieraudzīja pilsētu; Šīs dienas gājiena mērķis tika saukts par Ogendalu. Bet Šajā brīdī uzņēmums piedzīvoja rūgtu vilšanos, jo visa pilsēta, kas atradās tik skaisti ieleja bija tik pamatīgi iznīcināta, ka varēja saskatīt tikai drupas redzēt. Vairs nebija nevienas mājas, tikai

Machine Translated by Google

ik pa laikam pa sienai, atsevišķi skursteņi un sienas. Visur starp paliekām dūmoja un gruzdēdams. Kad kompānija apstājās uz pļavā aiz pilsētas viens no strēlniekiem, kas bija kas šeit, šajā reģionā, kempingoja, vakar teica, ka Šeit bija notikušas sīvas kaujas. Norvēģi bija drosmīgi pretojās; to darot, pilsēta bija gājusi bojā liesmās.

Bet strēlnieki bija noguruši no garā gājiena, un Kapteinis īsi pateica. Viņš ar roku norādīja uz augšu. augstienes, kur atradās viensētas: “Katrs vads viena saimniecība!

Jaunais gaišmatainais leitnants, kurš vadīja pirmo vadu ātri aplūkoja apkārtni: “Man jau ir savējais,” viņš teica un pagriezās atpakaļ pret saviem strēlniekiem: “Pirmais vads uz "Ferma ir tieši tie trīs koki!" Strēlnieki pagriezās. viņu galvas. Tieši augstākā ferma! Bet viņi redzēja ka šī ferma bija skaistāka un lielāka nekā citi. Kā pils tā stāvēja kalnā. Tumši sarkanā sijas skaisti piestāvēja baltajiem logu rāmjiem un visapkārt pletās neskarta pļavu, lauku un mežs. Noteikti bija labi uzturēties tur augšā.

Leitnants sapulcināja savu vadu. Strēlnieki atkal pacēla mugursomas un tad kāpa augšup pa taku. Caur bērzu mežu tas veda augšup. Kad

Machine Translated by Google

pavērās koku svaigais zaļums, lauku māja
jau gulēja viņu priekšā. Pļavas bija izpletušās
visapkārt ēkai. Lauki bija tikko saspaidīti.
Viss šķita tik tīrs un kārtīgs. Tiešām, zemnieks
kas šeit dzīvoja, bija savas impērijas karalis. “Mēs esam
"Otrās rotas strēlnieki," leitnants svilpoja.
par laimi, tā bija viņa mīļākā marša dziesma “mēs cīnāmies un
"Uzvaram, bet mēs nekad neatkāpjamies!" Tad viņš ļāva savam vadam apstāties
un lēnām devās uz fermu.

Tā bija plaša un majestātiska māja. Pāri masīvajai
ieeja izvirzījās pa šauru jumtu, ko nesa divi
koka pīlāri. Pīlāriem bija smalks kokgriezums,
gandrīz pārāk trausli smagajiem vārtiem. Tieši tajā brīdī
leitnants grasījās pielikt roku pie durvīm
roktura, no nojumes apakšas izkāpa vecs vīrs.
Viņa augums bija liels, tik liels, ka viņš bija krietni garāks
nekā leitnants, kurš patiesībā bija diezgan liels
pats.

Vecais vīrs ieraudzīja karavīru un satvēra viņu ar abiem.
dūres durvju rāmi, stāvēja tur uz platām kājām un
dusmīgi papurināja galvu. “Sveiki!” teica leitnants.

Vecais vīrs pāris reizes norijis siekalas un īsi
teica: “Nē.” Tam droši vien bija jābūt vienīgajam vārdam, ko viņš varēja pateikt
vāciski: “Nē, nē!” Un viņa slaidā, kvadrātveida seja izskatījās
nedraudzīgs, un viņa pelēkajās acīs mirdzēja kvēlojošas dusmas.

Machine Translated by Google

Leitnants atkal pasmaidīja un viegli teica: "Jums noteikti izmitiniet šeit manu vadu uz nakti, četrdesmit vīrus; tie, Atrodi vietu mājā, šeit, pārējie šķūnī!

Vecais vīrs iebāza pirkstus kokā durvju stabu un iedūra kājas zemē, it kā viņš vienam pašam nācās atteikt ielaišanu visam vadam, kas rindā mājas priekšā. Dusmīgi viņš teica: "Nē!"

Leitnants pasauca seržantu un lika viņam pieskatīt šķūni un sagatavot salmus nometnei. Viņš viens pats tiktu galā ar veco vīru šeit.

Tieši tajā brīdī, kad leitnants to pateica, vecais Vīrietis paspēra dažus soļus uz priekšu un iegāja mājā leitnanta priekšā, it kā viņš būtu pārdomājis.

Leitnants uz brīdi apstājās pie sliekšņa. Viņš sev priekšā ieraudzīja plašu, zemu zāli, sienas bija apšūts ar koka paneļiem, virs tā bija smagas, melnas sijas. Istaba ieguva gaismu tikai no durvīm un gulēja daļēji tumsā. Tikai pakāpeniski leitnants varēja saskatīja, ka šeit stāvēja vīri, desmit, divpadsmit vīri, visi tik gari ka viņi ar galvām gandrīz sasniedza zemos griestus. Visiem viņiem bija tāda pati nelaipna seja kā vecajam vīram.

Pēkšņi leitnants ieraudzīja, ka vīri stāv ap nestuvēm. Uz nestuvēm gulēja miris karavīrs. Leitnants noņēma cepuri.

Machine Translated by Google

Vīrieši aplī vairs nepievērsa uzmanību
viņam un klusībā skatījās lejup uz mirušo vīru. Viņi nelūdzās, viņi pat
nekustināja lūpas. Un vīru sejas atkal kļuva stīvas, it kā viņi būtu tikai

kopā, bet ne lai izrādītu viens otram savas sēras.

Leitnants ieraudzīja mirušā slaido seju,
kas bija bāla kā vasks. Acis bija aizvērtas. Pāri pierei stiepās plata, smaga
rēta. Bet sejas izteiksme
mierīgas atpūtas sajūta gulēja uz sejas. Kāda cilvēka jaka
Norvēģu karavīrs bija izklāts uz krūtīm, un cepure gulēja tai virsū. Bet
nestuvju kājgalī stāvēja arkls. Tad vecais vīrs piegāja pie viena no vīriem

un klusībā uzlika roku viņam uz pleca. Uz brīdi
vīrietis pacēla galvu un pacēla acis kā zīmi, ka ir
saprata viņu. Tad viņš pagriezās pret leitnantu. "The
"Zemnieks ir miris," viņš teica labā vācu valodā.

Leitnants īsi piekrītoši pamāja ar galvu:
"Mēs paliksim šķūnī," viņš teica. Vīrietis atkārtoja atbildi, ka tā ir norvēģu
valoda. Vecais vīrs klausījās un klusībā
pamāja ar galvu.

Leitnants devās un izmitināja savu vadu iekšā
šķūnis. "Neviens neieies mājā," viņš
paskaidroja strēlniekiem. "Zemnieks ir kritis kaujā, iespējams, vakar no
rīta notikušās kaujas laikā."

Machine Translated by Google

Kad pēc brīža leitnants atkal iegāja mājā, viņu pavadīja divi karavīri, kas nesa tērauda ķiveri un ieroci. Vecais vīrs bija

sākumā izbijās, un vīri pacēla galvas un pagriezās pret leitnants. Uz brīdi istabā iestājās pilnīgs klusums. Bet abi karavīri piegāja pie mirušā vīra, salutēja, nostājās uzmanības pozīcijā un ar stingru satvērienu nolika ieročus sev priekšā un nostājās sardzē.

Sākumā vīri bija atkāpušies pret sienu. Ne jau līdz šim brīdim viņi nebija sapratuši, ko tam vajadzēja nozīmēt. Leitnants pagriezās pret vīrieti, kurš bija apelējis viņam un teica: "Zemnieks ir kritis kā karavīrs. Es "Uzdodiet viņam sargu!" Lēnām vīrietis tulkoja vārdu. ar vārdu. Visi apkārtējie vīri nolieca galvas klusums, un leitnantam šķita, ka viņu sejas nebija tik skarbi un nedraudzīgi kā iepriekš. Bet tagad jauna sieviete, kas bija sēdējusi līdz vidum pie galda piecēlās. Viņai bija gara, slaida figūra un brīva daba. Leitnantam šķita, ka viņš nekad nebija ieraudzījis skaistāku un cēlāku seju.

Sieviete parādījās durvīs un meklēja mirkli pie mirušā vīrieša. Tad viņa ieraudzīja vācieti karavīri, kuri nekustīgi stāvēja pie nestuvēm, ar ieročiem sev priekšā, vienu kreisajā pusē, otru viens arkla labajā pusē. Viņi nestāvēja iekšā

Machine Translated by Google

jebkādā citādā veidā mirušā priekšā, ka
citi vīrieši to darīja, un viņu sejās bija tāda pati nopietna un
barga izteiksme kā pārējo vīriešu sejās. Bijība pret
nāve bija pāri visam.

Sieviete to pamanīja un atgriezās istabā.
Kad viņa atkal ienāca zālē, viņa turēja rokās koka
tranšeju racējs abās rokās, uz kura gulēja viens no plānajiem
Norvēģu plācenīšus un pasniedza tos vācietim
virsnieks: Leitnants zināja paražu, pārtrauca
maizes gabaliņu un lēnām to ēda. Viņš zināja, ka
ar šo viņš bija kļuvis par viesi šajā lauku mājā.

Nākamajā rītā, kad vads devās ceļā
atkal vecais vīrs piegāja pie leitnanta.

“Paldies,” viņš teica, un leitnants atpazina
ka viņš šo vācu vārdu bija iemācījies tikai tāpēc vien
mērķis. Tad viņš pasauca vīrieti, kurš prata runāt
Vāciešu un iedrošinoši pamāja viņam.

“Vācieši nošāva zemnieku,” vīrietis bargi teica,
uzsverot katru vārdu un izskatoties skumji.

"Tas ir karš," teica leitnants. "Tas ir karš," vīrietis
atkārtoja. Un vecais vīrs, kuram šķita, ka
saprata vārdu un piekrītoši pamāja. “Varbūt
"Man bija jānonāk līdz šim brīdim," vīrietis atkārtoja, un viņa seja
uzmundrinājās, “bet es gribu teikt sekojošo: nekāds naids to nedarīs”
palieciet!

Machine Translated by Google

Leitnants bez vārdiem pamāja ar galvu. Viņš patiesībā gribēja kaut ko teikt, bet lieli vārdi viņam neko daudz neizteica. Uz brīdi viņš meklēja

piemērota atbilde.

Beidzot viņš atrada vārdus, ko gribēja pateikt. “Mēs esam tāda paša veida,” viņš teica.

“Tieši tā,” vīrietis atkārtoja, un tagad arī vecais vīrs pasniedza roku virsniekam. “Mēs esam no...”

tāda paša veida.”

Machine Translated by Google

Mūsdienās mēs pazīstam kopības sajūtu, kas ir tālu no... spēcīgāka nekā to spēj politiskās vai ekonomiskās intereses paskaidrojiet. Tā ir kopienas sajūta, kas ir nosaka asinis.

- Ādolfs Hitlers

Machine Translated by Google

Zelta medaļa par drosmi

Kad pēc (Pirmā) pasaules kara Austrijas karogi - kas bija izvērtīts vējā visos virzienos visā Eiropā neskaitāmās vecās un jaunās dienās uzvara impērijai - bija jānolaiž godā, neviens kadets tos nest augstu un vicinot kopīgā cienīgas atmiņas templis. Tāpat kā lielā tauta bija sadalījās sešās vai septiņās daļās, tā viņi atrada savu atpūtas vietu te un tur, kur tie čaukstēja imperatora balsī kā tiklīdz vējš pūš no kaujas lauka uz Kālenbergs (kauja pret turkiem), vairāki arī Ungārija, dažas pilsētās, kas pēkšņi piederēja valstīm, kurām agrāk bija privilēģija redzēt satīna, ložu cauršautos karogus tikai pēc tam, kad tās bija padojušās viņiem. Savādi, vai standarti karājās dažādās zāles, un kad kādā tālā brīdī klusā naktī pēdējā krāsainā pūka no stabiem kā naktstauriņš nokrīt putekļos, viņu slava joprojām būs lieliski.

Tāpat kā karogi, kas bija novietoti tumsā, tāpat arī neviens no tiem, kas bija soļojuši savās armijas lauka pelēkajā uniformā četrus gadus bija atļauts izrādīt savus apbalvojumus par drosmi, ja viņu dzīvesvieta

Machine Translated by Google

atradās vienā no jaunajām valstīm. Atgriezušies karavīri ieslidināja savas medaļas, krustus un lentes lādēs vai aiz veļas. Jā, apbalvojumus par drosmi viņi varēja glabāt tikai tumsā; un tā

dažreiz kāds vecs karotājs izstiepa roku virzienā uz tām, kad viņš nejauši uzmeta tām skatienu, lai tās sajustu, impērijas dāvanas, pirms ieslidināja sašutušās žvadzošās lietas atpakaļ iekšā tumšs.

Tas pats notika arī ar seržantu, kurš bija nopelnījis zelta medaļu par drosmi San kaujā. Karpati — vispirms mazie un drīz vien lielie medaļa par drosmi sudrabā un vēlāk Tirolē bronzā medaļu un turklāt nomirst ar "Kārļa Trupena krustu". Viņš bija vīrs, kuram sajūsma sagādāja ieroči, kuru nekas nevarēja iepriecināt vairāk kā palikt kopā ar kompāniju. līdz nāvei, Galisijā vai Trientā, Bosnijā vai "Šmelcs", viņam nebūtu rūpējis, kur. Bet kā Vācietis, kura dzimtā zeme atradās citas ēnā nācijas straujās, tālejošās alkatības dēļ viņš vienkārši uzkāpa kā karogi un medaļas tumsā un kļuva par zemnieks, un patiesībā nemaz tik slikts... tikai to, ka viņš sasniedza biežāk nekā citi aiz veļas skapī, lai izvilktu piecas medaļas, lai tās varētu tālāk šķindināt viņa plauksta.

Machine Translated by Google

Viņš apprecēja sievu, apstrādāja laukus, dzemdēja bērnu, un, kad tā piedzima un viņš redzēja, cik izmisīgi viņa sieva cīnās ar dzemdību sāpēm, kā vecmāte iejaucās sievietes vārdā, kura kliedza "māte", it kā
tik daudzus viņš bija redzējis mirstam kaujas laukā, tad, to neapzinoties, viņš sasita papēžus kopā,
viņa sirds dauzījās skaļi, un piere nosvīda;
viņš juta, ka šeit neko citu nevar darīt, kā vien stāvēt uzmanību... citādi viņam būtu bijis jāpietupjas stūrī un žēli raudāt.

Bet, kad bērns šūpulī ieķērcās un sieviete smaidīja neizsakāmi priecīgs, pateicīgi atvieglotajam vīrietim bija ziņkārīga iedvesma, iedvesma, kādu viņš nekad nedziedātu būtu bijis, ja viņa armija joprojām soļotu zem karogiem un bungām, jo nevienam seržantam nekad nav bijušas tiesības piešķirt medaļas un apbalvojumus kādam cilvēkam; bet tagad, kad armija un medaļas bija pazudušas, un tumsā viņam bija ideja rīkoties kā augstākajam komandierim un apbalvot nāvi izaicinošo cīņu. Viņš saviebās ūsas, piegāja pie skapja, izņēma piecas medaļas un
ilgi uz tiem skatījās. Jo viņa ceļgali joprojām bija saspringti. trīcot, viņš bija noskaņots dot savu augstāko un svarīgāko krāšņo rotājumu, bet tad viņš apsvēra domu, ka bērns ir tikai meitene; viņš papurināja galvu un izvēlējās liela sudraba medaļa, kas mirdzēja uz baltā un sarkanā krāsā

Machine Translated by Google

svītrainu lentīti un piestiprināja to pie mātes naktskrekla. Lai smejošā māte atsakās, lai vecmāte ar zemisku rēcienu spiež rokas uz vēdera, medaļa
tagad tika piešķirta un gulēja dienu no dienas, līdz sieviete bērnu gultā bija atguvies, uz naktsgaldiņa, un visi, kas ieradās ciemos, varēja redzēt, ka seržants godināja savu sievu tāpat kā viņš pats
pagātnē godināts. Vēlāk viņš medaļu vairs nenolika atpakaļ skapī. Tas vairs nepiederēja viņam, kādam
karavīrs stāvēja ēnā, un tā viņš pats par sevi domāja; tagad tas bija viņa sievas īpašums, un viņš gandrīz vai nožēloja viņai medaļu. Viņai tas īsti nebija pa prātam.
saprotu, tomēr viņai bija jārūpējas par
goda apbalvojums no šī brīža pati, nevis tumsā
no kursa, no kura tas bija izvirzījies priekšplānā, apaļš un mirdzēja kā zvaigzne jaunās dzīvības dēļ. Viņa to ielika slīpēta stikla šķīvis uz bufetes, un tur tas varētu būt mirdzošs.

Drīz piedzima otrs bērns, un tēvs viņu apbalvoja viņa sieva ar mazo sudraba medaļu, un gadu vēlāk ar bronzas medaļu, jo atkal abas bija meitenes. Pat ceturtajā gadā tas nemainījās, lai gan māte
gandrīz nomira dzemdību laikā; bet seržants - tagad jau kā īsts ģenerālis, kurš arī bieži to nedara
saskatīt patieso nopelnu - nekad viņai to nedeva

Machine Translated by Google

par to saņēma zelta medaļu, bet mazākais apbalvojums — Kārļa Trupena krustu.

Kad pēc tam piedzima piektā un sestā meitene, viņa sievas drosme, šķiet, bija kļuvusi par kaut ko īpašu.
ikdienišķa šim vīrietim, nav novērtējuma vērta, tāpat kā, kā viņš domāja, daži no viņa paša varonīgajiem varoņdarbiem arī palika nepamanīti, un tāpēc taisnīgums prasīja, lai viņš neceltu lielu traci par šādu sieviešu svētību
pēcnācēji vairs, un viņam pat bija atļauts krabēt
un žēlojās par to, līdz beidzot astoņu gadu vecumā piedzima zēns, tik viegli un bez piepūles, tik ātri un gandrīz bez sāpēm mātei, ka taisnīgums to prasīja
viņai vajadzēja atņemt kādu apbalvojumu, nevis
iedot jaunu; bet tas bija zēns, un tur stāvēja tēvs blakus gultai ar asarām acīs un nolika zelta medaļu, Austrijas augstāko pakāpi, uz gultas
sievietes krūtīs grūtniecības gultā, un viņa, kura vienmēr bija smējās par šiem apbalvojumiem, kļuva nopietns un raudāja aiz prieka par bērnu un arī mazliet par
medaļa.

Stingri sakot, viņa bija pelnījusi šo apbalvojumu
jau sen. Bet ņemot vērā, ka tas bija prasījis lielāko daļu izciliem varonīgiem darbiem, lai iegūtu šo medaļu, un, paturot prātā, ka karogi bija tik daudzu aculiecinieki
kontinentu veidojošās stundas vēsturē, bija tikai pareizi, ka

Machine Translated by Google

visizsmalcinātākā atlīdzība par drosmi bija iznesta no tumsas un uzlikta

uz mātes gaišā piena un nākotni dodošās krūts tikai zēnam... jo pārejoša

cilvēka spēle būtu slava un karogi, medaļas un

impērijas, vai ne vienmēr jaunas zīdīšanas zēnu lūpas

atrast savu pirmo varonīgo barību pie tik pilnām krūtīm.

Machine Translated by Google

Saglabāt tīrību un kļūt nobriedušam

jauns SS karavīrs Austrumu frontē

Nebija jau sen, kad mēs domājām par tīrību un briedumu kā kaut ko dīvainu; mēs pat mēdzām smieties par šiem priekšstatiem. Vai kaujas skarbums nebija mūsu pirmā pavēle un tīrība kaut kas jaunām meitenēm? Bet mēs kopš tā laika ir mainījušies. Tagad mēs redzam ar citām acīm un vairs nesmelties spēku saviem darbiem tikai no jaunības vētrām. Ilgais karš mums ir devis dziļāku izturības un stingrības spēku. Tagad

mēs radām spēku no lietām, kurām agrāk piekritām, nekad pat neaizdomāties. Šodien mēs varam skatīt savas mājas, lauka puķes skaistumu un bērna smaidu, kura acis ir gudrākas zaudējuma sāpju un briesmu apziņa.

Īsāk sakot, mēs esam pieauguši. Vidū iznīcība visapkārt mums, šķiet vienīgais mērķis kā mūsu tīrāko ilgu un upuru būtība: Reihs. Un ceļš uz šo mērķi ved caur karotāju vīrišķība.

Jo grūtāk ir cīnīties par savu mērķi, jo nepiekāpīgāka ir prasība pēc mūsu gribas tīrības, rakstura integritātes un mūsu rīcības nepārprotamības. uzvedība. Augstākajam vīrišķīgajam ideālam ir jābūt iemiesotam, ja

Machine Translated by Google

Reihs ir jāsasniedz, jo Reihs pārstāv
Jaunā cilvēku kārtība; ģimeņu, klanu un
indivīdiem. Un par šo Jauno Kārtību tiek izcīnīta karadarbība.

Pirmo reizi pilnīgas izzušanas pavedienu mēs uztvērām šis karš pret augstāko cilvēcisko saucēju kauju laikā austrumos. Rases saglabāšanas prasības noteikti ir tikai zooloģiska lieta, ja tajā nav iekļauta āriešu garīguma un kultūras saglabāšana.
Pat ja tā, mūsu atbilde uz cilvēka iznīcināšanu
pasaule nav tikai karadarbība un pretošanās, bet arī mūsu pašu pārveidotā dzīve, un vīrišķība un šķīstība ir spēcīgākie ieroči šajā karā. Jā, šķīstība
Augstākā sajūta bija bojāgājušajiem, kas nogrima Langemarkā flāmu zemē; tīri bija kritušie, kas joprojām guļ neiezīmētos kapos austrumos; un tīri bija arī visi tie, kas Vācijas lielākās vajadzības brīdī
uzklausīja šī kara pirmo gadu aicinājumu.

Tāpat arī mūsu nacionālā himna “Vācija, Vācija pār visu” ir jāsaprot nevis kā uzvaras sauciens, bet gan kā dziļākais pienākums veidot augstāku cilvēces kārtību.
un kā lepnuma mentalitāte, aicinājuma varenība
būt par šīs Jaunās Kārtības karotājiem pasaulē. Šis
mentalitāte atbrīvo mūs no dekadences izpausmēm, kuras mēs redzam ik uz soļa: savtīgums,
peļņas gūšana un politiska darbošanās. Tas nav jautājums par

Machine Translated by Google

tikai uzturēt savu dzīvi tīru izskata labad – pilnīgi buržuāziska apsvēruma dēļ –, bet tas ir apzinātas jebkādas virspusējības noraidīšanas jautājums kā pazemības, divkosības un neticības pazīmes kā necienīgas laulība, kāda tā ir starp biedriem, un visa neķītrība un izlaidība kā izklaide. Kāpēc?
Jo tas viss paver ceļu ienaidniekam ienākt un iegūt atbalsta punktu. Saglabāt tīrību nozīmē arī būt apzinīgam un gādīgam, un praktizēt laipnību un biedriskums.

Tādējādi no katra tiek pieprasīta neatsaucama atbilde mūs attiecībā uz katru mūsu būtības aspektu. Jo vairāk mēs apzināmies, ka mēs strādājam pie sociālas un politiskas Jaunā Kārtība, un jo vairāk mēs iemiesosim apziņu, ka mūsu cēlsirdība slēpjas tikai Reiha kalpošanā, tik lielā mērā mums kļūs skaidrs, ka tikai viņi var īstenot un saglabāt varu šajā pasaulē, kuri ir saglabāja sevi šķīstus — pat kļūdu un negoda priekšā.

Mēs esam redzējuši biedrus krītam tieši blakus mums, kuri bija jauns un diezgan nepabeigts. Tas piepildīja mūsu sirdis ar bēdas un vilšanās. Tomēr tieši tad mēs pieredzēja patiesību, ka dzīves piepildījums nav atkarīgs no gadu daudzuma, bet gan no to kvalitātes, kas mums ir dots. Tas tā ir, jo katrs

Machine Translated by Google

dzīvs vīrietis, sieviete un bērns var iegūt kroni
dzīve: mirt par tēvzemi.

Dzīve bez tīras vēlmes ir bezjēdzīga. Tāpēc mēs dziļi pieņemam Gētes teicienu: "Dzīvot prieka pēc ir..."
zemisks; dižciltīgie dzīvo likuma un kārtības vārdā." Mēs nevaram precīzi zināt, kurp mēs kāpjam šajā cīņā un kāds veids un apstākļi mūs sagaida kalna virsotnē
iepriekš, bet Reihs ir tūlītēja misija, kuru mēs var pašlaik atpazīt un piepildīt. Un būt iekšēji
Lai veiktu šo uzdevumu, nepieciešama tīrība un vīrišķība.

Ievērojiet buržuāzisko karavīru, kurš tronī ieceļ katru viltus un nešķīstu dievu. Varbūt šāds nezinīgs cilvēks nicina tīrība un vīrišķība, jo viss, kas viņš jebkad ir bijis atklātas ir šo tikumu tukšās formas un nekad to rasiski garīgais saturs. Jebkurā gadījumā tikai tas ir patiess cilvēks, kurš savas dvēseles pavedienus sakņo tajā
pamats; galējībā, kas vienīgā rada mīlestību ģimenes un tēvzemes, ticībā dievišķajam likumam, kas darbojas viņa rases dzīvē, un vēlmē
turpini mierīgi soļot pretī savai nāvei, jo viņš zina šīs nāves nozīmi kā augstāko upuri
Dievs.

Būt meistaram nozīmē būt nobriedušam, ar garīgu ieskatu, skatīties pāri ārienei, darīt nepieciešamo,
un nezaudēt ticību šim procesam. Ne tāpēc, ka mēs

Machine Translated by Google

vai mūsu rokās ir vara un ieroči, vai mēs baudām noteiktu rangu šajā pasaulē, bet tāpēc, ka mēs esam īsti karotāji reiham. Tas nozīmē, ka mēs esam izvēlējušies: atbildība, disciplīna, pārskatatbildība, godbijība un laipnība – t.i., kļūt par stiprāku cilvēku un jaunu radību un neļaut pasaulei noteikt savu "likumu" mūs. Mēs esam saimnieki, jo mēs stāvam attiecībā pret pasaule kā instrumenti augstākas kārtības kalpošanā. Šī atzīšana padara mūs nobriedušus neatkarīgi no vecuma. Tādā veidā un kara skarbajā gaitā astoņpadsmitgadnieki ir kļuvuši par vīriešiem. Pārbaudījuma stunda viņiem nebija ne pieticīga, bet gan liecina, ka viņi tiešām ir kļuvuši nobrieduši.

Machine Translated by Google

Tas bija diezgan labs biedrs

Heinrihs fon Kleins

Manā ceļojumā uz Frankfurti, krodzinieks ciematā netālu no Jēnas man pastāstīja, kā - vairākas stundas pēc kaujas kad Hohenlohes prinča armija pilsētu jau bija pilnībā pametusi un ielenkusi franči, kuri domāja, ka tā ir okupēta — a pilsētā parādījās viens prūšu kareivis. Krodzinieks man apliecināja, ka, ja visi karavīri, kas piedalījušies kaujā, būtu bijuši tikpat drosmīgi kā šis puisis, Franči būtu sakautēti pat tad, ja viņi to darītu ir bijuši trīs reizes spēcīgāki nekā patiesībā. Lūk, krodzinieka stāsts...

Pilnībā putekļos klāts, šis puisis nolec no sava zirgu manas viesnīcas priekšā un iesaucas: “Krodzinis!”

Kad es jautāju: “Kas par lietu?”, viņš atbild: “Viena glāze…” brendiju!” un, iemetot zobenu makstī, viņš piebilst: “Man slāpst.”

“Dievs debesīs!”, es saku, “Vai tu, draugs, nebēgsi?! Franči ir tuvu pilsētai!

“Nu, nu!” viņš saka un, uzliekot iemauktus zirgam ap kaklu, paskaidro: “Es visu dienu neko neesmu ēdis!”

“Es ticu, ka tevi ir apsēdis Sātans!” es viņam saku.

Machine Translated by Google

“Sveika, Līze!” es saucu, un viņa pasniedz viņam pudeli. "Dancigers".

“Lūk!”, un es gribu viņam iedot visu pudeli, lai ka viņš brauks tālāk.

“Tut, tut!”, viņš saka, noslaukot sviedrus no sava pieres: “Jo man nav laika!”

“Tu esi Nāves bērns!” es iesaucos.

Un atkal es saku: “Lūk!”, ielejot viņam dzērienu, un es mēģiniet vēlreiz iedot viņam visu pudeli, lai viņš brauc ieslēgts. “Dzer un brauc tālāk! Uz veselību!”

“Vēl vienu!”, saka šis puisis, kad šāvieni jau skan no visām pusēm pilsētā.

"Vēl viens? Vai tu neuztraucies?", es jautāju.

“Vēl vienu!”, viņš uzstāj, slaukot bārdu un šņauc degunu, sēžot zirga mugurā: “Jo tā būs” maksāts skaidrā naudā!

No visas sirds es vēlējos, lai viņš...

“Lūk!” es saku, ielejot viņam otru dzērienu, kamēr viņš vēlmes. Un pēc tam, kad viņš to ir pabeidzis, es ieleju viņam trešo dzērienu un pajautā: "Vai tagad esi apmierināts?"

“Ak!”, puisis purina sevi, “Brendijs ir labs!”

“Nu!”, viņš saka, uzliekot cepuri galvā, “ko es esmu parādā?” tu?

“Nekas! Nekas!”, es atbildu. “Aizvācieties, vārdā...” Velns parāvis, francūži jau ienāk pilsētā!

Machine Translated by Google

“Nu,” viņš saka, sniedzoties pēc zābaka, “tātad Dievs apbalvos viņu.” un viņš izņem īsu pīpi no sava zābaka un saka: “Iededzini man uguni!”

“Ugunsgrēks?” es jautāju. “Vai jūs neuztraucaties?”

“Uguns, jā!”, viņš saka, “Jo es gribu aizdedzināt pīpi” tabaka.”

“Tevi ir apsēduši leģioni!” es iesaucos.

“Sveika, Līze!” es saucu meiteni, un, kamēr puisis ir aizbāžot pīpi, meitene iegūst uguni.

“Nu!” viņš saka, turot rokās tikko aizdedzināto pīpi. mute: “Tagad francūžiem būs nepatikšanas!” Un vienlaikus uzbāžot cepuri pār acīm un satverot iemauktus, viņš pagriež zirgu un izvelk zobenu.

“Tu esi īsts velns!”, es iesaucos, “Sasodīts,” apburtais blēdis! Vai tu bendes vārdā prom, kur tev jābūt? Trīs karavīri — vai ne? redzi viņus? - jau apstājas pie vārtiem!

“Iedomājies!”, viņš komentē, spļaujot un skatoties trīs karavīri ar mirdzošām acīm. “Ja viņiem būtu desmit, es joprojām no viņiem nebaidītos.” Un šajā brīdī trīs Franči jau iejāj pilsētā.

"Basso Manelka!", puisis iesaucas, uzvelkot piešus. pie zirga un steidzas tiem pretī; viņš uzlec tiem virsū, tikpat patiess kā Dievs ir dzīvs, un uzbrūk viņiem tā, it kā viņam būtu viss Hohenlohes korpuss aiz viņa tādā veidā

Machine Translated by Google

ka karavīri, nezinot, vai pilsētā varētu būt vēl vācieši, pretēji savam

ieradumam ir pārsteigti. Un

pirms kāds varēja pagriezt roku, viņš izsita trīs no

viņu seglus un sagrābj viņu zirgus, un kopā ar viņiem

Tad viņš paslīd man garām un iesaucas: "Bassa Teremtemtem! Nu,

tagad redzat, krodzinieka kungs! Adieus! Uz redzēšanos! Hoho!"

Hoho! Hoho!”

Krodzinieks brīnās: "Es nekad tādu neesmu redzējis..."

biedrs visā manā dzīvē!

Machine Translated by Google

Publicēšanas gads

NEZINĀMS

Machine Translated by Google

Citāti

Kas indivīdam dots no dabas, tam viņam jābūt nodot tālāk kā ziedojumu savai tautai. Var tikai būt vienam no pareizajiem šajā kopienā; tā aug no sava, uzticētā, augstākā pienākuma izpilde.

- Ādolfs Hitlers

***

Visas valstis, kas cīnījās pasaules karā, godina "Nezināmais kareivis". Parīzē viņš atdusas zem “Triumfa arka”. Londonā viņš guļ savu pēdējo miegu. zem Vestminsteras abatijas melnā marmora. Berlīnē viņš dzīvo Reiha kanclera pilī. Vācija ir vienīgā zeme, kurā "nezināmais kareivis" nav miris, bet dzīvo.

- Frederiks Buks

Zviedrijas akadēmija, Stokholma

Machine Translated by Google

Kad karš būs beidzies, mēs piedzīvosim dīvainus notikumus lietas. Eiropā tiks radīta jauna kārtība, un darbs ieņems vietu, ko tā pamatoti ir pelnījusi. Viens no īpatnējiem izpausmes būs tādas, ka vairs neredzēs Amerika kā jaunā pasaule, drīzāk Eiropa kā jaunā pasaule un Amerika kā vecā.

Saskaņā ar Dānijas laikraksta Faedrelandet 22. jūnija numuru, 1941. gads, 170. numurs, šie vārdi nesen tika teikti amerikāņu žurnālists no Hearst Press, ko vadīja Vindzoras hercogs, bijušais Anglijas karalis.

***

Nacionālsociālisms veido tautas kopienu, kas sākas ar bērnu un beidzas ar vecu cilvēku. Nē var apklusināt šo gigantisko vācu dzīves simfoniju.

- Ādolfs Hitlers

Machine Translated by Google

Nesaprasta biedriskums

Biedriskums ir tikpat polimorfs kā dzīve. Tūkstoškārtīgs. ir piemēri, kas to parāda. Tā ir saite, kas satur kopā īstus biedrus. Bez patiesas biedriskuma patiesa karavīrība nav iedomājama. Taču tā vienmēr kalpo augstākam mērķim – kopumam, kopienai. Tās morāle Spēks rodas no stipras sirds, no atbildības, no nelokāmās sajūtas, ka esi liktenīgi saistīts ar kādu tauta un dzimtene. Kur tā novirzās no šīs morāles koncepcija, tā iegūst egoistisku aizsegu, tā ir morāli kļūdaina un kaitīga sabiedrībai.

Noteikti SS-Obersturmführer, kas kalpoja par depo. komandieris padevās šādai pārpratumam biedriskums. Kad tika atklāts, ka viņa iekšienē pavēlēja kasierim nokaut vairākas cūkas bez atļaujas un netaisnīgi izplatīts vai nosūtīts lielu gaļas daudzumu, viņš nepārbaudīja kļūdu, bet gan centās ietekmēt izmeklēšanu amatpersonām atturēties no turpmākas izmeklēšanas. Turklāt viņš pamudināja iesaistītos SS vīrus sniegt zvērētas liecības ka viņi nebija saņēmuši nekādu gaļu.

Kasierim tika piespriests cietumsods un depo. komandieris — par neziņošanu par noziedzīgām darbībām, kas veiktas

Machine Translated by Google

padotie un izdomāti nepatiesi ziņojumi — cietumam teikums.

Kasiera rīcība bija nopietns kaitējums vācu tautai. Depo komandieris - ārpus pārprasta biedriskums - bija centies slēpt pārkāpumus, nevis nodrošināt kārtību. Tas, kurš kaut ko piesedz, kaitē visai tautai un grauj savu autoritāti.

Machine Translated by Google

SS karavīra pēdējā griba

SS kaprālis Leo R., civilā dzīvē, palīgs skolotājs lielā Silēzijas pilsētā, gāja bojā militārajā kaujā slimnīcā Austrumu pussalā gūto ievainojumu rezultātā Priekšpusē. Viņš atstāja sava veida "pēdējo testamentu", vēstuli savai ģimenei, ko viņš bija uzrakstījis dienā, kad pievienojās Waffen SS. Šī vēstule sniedz dziļu ieskatu priekšzīmīga nacionālsociālista, pedagoga dzīves uzskatos un karavīrs. Tas pieder pie mūžīgajām ticības liecībām mūsu laika, kam būs priekšzīmīga ietekme uz nākamajām paaudzēm un parādīt un izskaidrot tām viņu tēvu darbus.

Ja es paliktu kaujas laukā vai atgrieztos stāvoklī, kurā es nespēju spriest, tad vai tas var būt pēdējā testamenta daļa kalpo kā kopsavilkums manai ģimenei un klanam.

Es nevēlos, lai materiālu iemeslu dēļ rastos konflikti. lietas. Vēlāk būs ģermāņu tiesības, kurās arī sirds rīkojas pareizi. Tā jau ir vadlīnija. Es vēlos, lai visos pasaules uzskata vai ideoloģijas jautājumos viss notiktu tā, kā mēs ar sievu vienojāmies. Es

īpaši nevēlas nekādu iejaukšanos ideoloģiskajos procesos bērnu izglītība. Mēs visi esam lielās rokās

Machine Translated by Google

ticības, kas mums ir un ko mēs turpināsim veidot. Mūsu tautas dzīve mums ir svēta. Mēs vēlamies sekot brīnišķīgajam noteikumam, būt vienai tautai, kas ir reliģija mūsu laiks.

Es vēlos, lai maniem radiniekiem būtu kāda piemiņas zīme mani. Mūsu klanā sirds ir tik stipra, ka taisnīgs mērs tiks atrasts dabiski.

Es no visas sirds vēlos, lai mana sieva apprecētos atkārtoti, ja Viņa uzskata, ka ir atradusi jaunu dzīvesbiedru. Pazīstot viņu, es zinu, ka arī bērniem būs labs liktenis.

Es lūdzu mūsu klana draugus būt par bērnu krustvecākiem un ģimenes draugiem... lai viņi pilda patiesas draudzības likumu, kas dara cilvēku laimīgu. un dodot.

Es vēlos, lai mani bērni atpazītu savu māti kā savu visdārgāko dārgumu, kas tiem deva dzīvību. Bez tam, tautai jābūt likumam un vadlīnijai. Tai vienmēr jābūt vienkāršai, uzticīgai un patiesai.

Es pateicos savai sievai. Vārdi ir pārāk mazi. Lai viņa zina, ka mana sirds ir aizkustināta, kad domāju par brīnišķīgo dziļumu, ko viņa ir devusi manai dzīvei. Es arī ceru, ka liktenis to darīs. ļauj viņai iegūt to, kas man ir liegts. Maijs raizes un sāpes ātri pāriet. Lai viņa domā par mani ar priecīgu lepnumu. Viņa deva vairāk.

Machine Translated by Google

Mīļā sieva! Pārdomā mūsu kopā pavadīto laiku un ej pilnā sparā. spēku nākotnē. Ja ir svēta pestīšana, tad tā ir apgādāta ar manas sirds asinīm.

Godājiet senčus. Esiet uzticīgi tautai. Lai mūsu tautai nākotne ir laimīga.

Es pateicos arī saviem vecākiem, kuriem bieži nācās ciest manis dēļ. Lai viņi zina, ka tas viss notika, kamēr es cīnījās, lai noskaidrotu savas dziļākās būtības aspektus eksistenci. Mana mīlestība vienmēr piederēs viņiem.

Lai jūs visi justu, kā es jums sniedzu savu roku, lai jūsu Spēks augs, un tu būsi laimīgs. Tici man, mans Sirds vēlēšanās vienmēr ir redzēt tevi laimīgu, lai tā būtu.

Ceļojuma priekšvakarā, kuram man ir atļauts pievienoties to cilvēku garās kolonnas, kuriem svarīgs ir tikai akts.

Leo R.

Machine Translated by Google

Kāds stāv viens pats naktī,
apkrauts ar smagiem pienākumiem,
viņš atceras pulksteni,
no mirušajiem biedriem.

Viņš jūt, ka kāds pie viņa nāk,
karavīrs no citām dienām,
kas jau ir piedzīvojis vissāpīgāko likteni,
un klusi viņš dzird viņu sakām:

Biedr!

Un tikai šis viens vārds.
Viņi klusē un skatās.
Otrais aiziet, ēna, prom,
tikai agrā rītausmā.

- Ceļojums
autors Heriberts Menzels

Machine Translated by Google

Attiecībā uz

Karavīra uzvedība

Pret ārzemju sievietēm

Tu esi SS karavīrs. Tas nozīmē, ka tu neesi algotnis, kurš tiek savervēts, lai cīnītos par kaut ko vienkārši par algu, pat ja tas jums citādi nav svarīgi. KĀ SS vīrs, tu pārstāvi SS, kopienu, ordeni jūsu tautā, kuras īpašie uzdevumi ir uzturēt asiņu tīrību, paaugstināt rases vērtību.

Kad stāvat svešā zemē ar ieroci rokā, jums ir divkāršs pienākums: jums jāpārstāv tavi cilvēki, un tev jābūt SS cienīgiem.

Tomēr tu uzvedies necienīgi, kad tu - valkā Fīrera formas tērps ar ieroču bruņojuma nozīmītēm SS - skraidīt apkārt krodziņos un restorānos ar tiem meitenes un sievietes, kuras nedalās savas tautas sāpēs un raizēs, kuras nepamana savas tautas sāpes vienkārši tāpēc, ka viņām trūkst jebkādu jūtu. Tās nav šo svešzemju tautu pieklājīgās sievietes un meitenes.

To var uzskatīt par pašsaprotamu. Tām meitenēm kuru brāļi un tās sievietes, kuru vīri ir tevi un tavi biedri noteikti būtu sakāvuši nevēlas mesties jums rokās. Jūs arī zināt, kāda veida ļaunums var notikt šādas neuzmanības dēļ asociācija.

Machine Translated by Google

Kā vari pretendēt uz neizbēgamas grūtības tiesībām, ja ļaujies vaļu? Kā vari saglabāt skaidru skatījumu? un pareizu stāju, ja zaudējat pašcieņu? Daudzi jums šajā karā bija iespēja uzņemties vairāk atbildību, nekā jūs jebkad būtu spējis miera laikā. Jums visiem jāpierāda, ka esat tā vērti par šo atbildību. Mēs zinām, ka jūs esat drosmīgi karā. Bet tev arī jāiemācās būt mierīgam, disciplinētam un... mērens, pat ja nestāvat formācijā. To mēs ceram mūsu tautas nākotnes vārdā.

Kas jums jādara pēc šo rindu izlasīšanas? Es tev pateikšu. Tev jābūt skaidrām acīm un godīgam. sirds. Tu zini, ko es domāju. Tu zini, kā es to domāju. Varbūt jūs pazīstat arī šo vai to biedru, kurš to nav darījis. uzvedies tā, kā viņam vajadzēja. Līdz šim tu vienkārši izskatījies prom un saprati, ka tas tevi neskar. Tici man, tas tas attiecas uz tevi. Tas attiecas uz mums visiem. Vispirms pamēģini ceļu par patiesu biedriskumu: paņemiet savu draugu malā un Runājiet ar viņu skaidri un saprātīgi. Pasakiet viņam, kas tas ir. nozīmē. Pastāstiet viņam par liktenīgo stundu, ko mūsu ļaudis piedzīvos sevi iekšā. Iespiediet viņam, ka fīrers nevar atlaist ne vienu cilvēku.

Vienmēr atcerieties, ka mēneši un gadi, ko valkājat formas tērps ar SS rūnām paliks neaizmirstams uz visu atlikušo mūžu. Vācietim šie ir visvairāk izšķiroši dzīves gadi. Ne tikai tāpēc, ka jaunais SS

Machine Translated by Google

brīvprātīgais nobriest par vīrieti, vai tāpēc, ka viņa krūtis kļūst platāks, viņa soļi — drošāki vai redze — asāka. Arī viņa gars veidojas. Un SS kopienā viņš iemācās kaut ko tādu, kas viņam vienmēr paliks: kārtību, disciplīnu, apzinīgumu, punktualitāti, upurēšanos un pienākuma apziņu pret kopienu. Dari
nesabojājiet šīs atmiņas, nepildot savus pienākumus tā, kā jūsu cilvēki no jums sagaida. Ja jūs to ignorējat, jūs savainot sevi vairāk nekā jebkuru citu.

Reiz bija laiks, kad tika pasludināta "tiesība uz savu ķermeni.” Tas bija periods, kas deva savu svētību, ja melnādains vīrietis apprecēja baltādainu sievieti vai ja Vācietis apprecēja ebreju - laiks, kas arī aizsargāja tie, kas nogalināja nedzimušo bērnu tā mātes ķermenī, ja tā ierašanās sagādātu neērtības vecākiem.
Tā laika čempioni, kurus mēs jau esam uzvarējuši ar fīrera cīņu Vācijā, tagad spītīgi stāv pret mums visās frontēs.

Ja tu tici, ka vari ar savu ķermeni un asinīm darīt visu, ko vien vēlies, tad tu...
palīdziet mūsu tautas un mūsu pasaules uzskata ienaidniekiem.
Patiesībā tu esi pats sev saimnieks tikai tad, kad
var izaudzināt pietiekami daudz spēka un lepnuma, lai dzīvotu saskaņā ar likumiem, saskaņā ar kuriem jūsu tauta, jūsu SS un jūs pats ir salikti.

Machine Translated by Google

Kas sabojā savas asinis,

sagrauj savu tautu.

Machine Translated by Google

Indivīda privātākās lietas ir visprivātākās sabiedrības publiskās lietas. Vissvarīgākajam viņos tiek izlemts kaut kas: fiziskā eksistence un mūsu tautas nākotne.

Vilhelms Plejers

Machine Translated by Google

Bērna

Vai ir dziļāks prieks par prieku par bērna piedzimšanu? Vai jūs tādu pazīstat? Es nezinu! Tas ir prieks acīm. Prieks ausīm. Prieks tavām glāstošajām rokām. Tas ir laipns sitiens... tava sirds. Jā, tā virza visu tavu eksistenci tā, lai tev nav vārdu, kas to aprakstītu. Noteikti nav dziļākas bažas.

Rūpes ir daudzas.

Bērns, kas tev piedzimst un attīstās un aug, kā to vēlas viņa iekšējais gars, ir daļa no tevis. Bet tas joprojām iet savu ceļu. Tu jūties atbildīgs un joprojām vari to darīt. nekas. Ne lai palīdzētu, ne lai kaitētu. Tu turpini sevi bērnā, bet tas joprojām rīkojas saskaņā ar savu griba. Kādas gan bažas varētu būt lielākas?

Un tas nekad neapstājas. Jūs uztrauc tā būtība un tas, vai tas būs labs. Jūs uztrauc tā veselība. Jūs uztrauc tās kļūdas. Jūs esat uztraucas par tā sasniegumiem. Jūs uztraucaties par tās izvēlēm. Jūs vairāk uztrauc tās dzīve nekā tavējās. Tu pat uztraucies par tās raizēm. Tik dziļas, tik bezgalīgas, tik visaptverošas ir tavas rūpes par jūsu bērns.

Machine Translated by Google

Bet arī tu pats kļūsti daudz dziļāks caur savu bērnu. Tava uzticība un rūpes par bērnu ir tava slepenā dzīves vērtība. Šī vērtība ir tavs vārdā nenosauktais prieks.

Šis prieks ir jūsu vārdā nenosauktais prieks. Un, ja jūsu bažas tiek mazinātas tādā mērā, ka tās izrādās nevajadzīgas, kad tās ir apklusināts, jo tas, ko dedzīgi vēlamies, nonāk pie caurlaide: Ja tas dzīvo, tad uzdīgst tūkstoš mazu asniņu kā pavasara eglītei, tās labā daba ir kā labas dienas ausma. Tavs bezvārda prieks vainagojas ar prieku, ko vari sajust savā ķermenī. Tavs prieks paceļas jūsu bērna vērtības apziņas skaidrajā gaismā. Un tas pāriet godības valstībā lepnums — vai gan prieks var būt dziļāks par to?

Jūs dzirdat citas lietas par bērnu. Jūs dzirdat, ka tas ir apgrūtinājums. Jūs dzirdat, ka tā ir atbildība. Jūs arī dzirdēt lietas, kas ir veselīgākas un taisnīgākas. Jūs dzirdat, ka tas ir pārliecības jautājums. Un, kas noteikti ir neapstrīdamākais no tā, ko dzirdat, - tas ir pienākums pret tautu, tā ir atbildības izpausme un uzticības apliecinājums.

Bet es tev saku, ka tev ir gudri dzemdēt bērnu bez iemesla. cita iemesla dēļ, nevis mīlestības dēļ. Un ka tu mīli savu bērnu ne cita iemesla dēļ kā vien prieka dēļ.

Machine Translated by Google

Darbs godina sievieti tāpat kā vīrieti. Bērns,

tomēr padara māti cildenāku.

- Ādolfs Hitlers

Machine Translated by Google

Dievs dzīvo tikai lepnās sirdīs

Mūsu laika rakstnieks, kura darbi ir guvuši lielu atzinību tautas slavēts, rakstīja par savu pārliecību par nežēlīgo vārdi: "Tikai cilvēki, kuriem ir vajadzīgs Dievs, meklē Dievu. Ikviens, kam Viņam Viņš nav vajadzīgs, Viņam netiecas. Pat tie kas domā par Dievu, tiem Viņš ir vajadzīgs." Tikai cilvēki, kuriem Viņš ir vajadzīgs Dievs seko Dievam... vai tā ir taisnība? Vai Dievs ir neatkarīgi no tā, uz ko skatās Viņu, apgrūtināto un pilno Dievu tumsa dzīvē, malds? Kaut kas, ko mēs viltīgi izdomājām, lai tiktu galā ar pasauli, kas mūs neapmierina tās patiesajā veidolā, kāda tā patiesībā ir? Vai lūgšana vienmēr lūgums, mūsu bezspēcības mierinājuma akts? Daudzi lūdzas, lai lūgtu, un daudzi lūdzas, lai dotu paši mierina - bet mierinājuma Dievs nav mūsu Dievs.

Kad mēs atzīstam principu: "Dievs dzīvo tikai lepnās sirdīs", tad mēs domājam citu Dievu nekā to, kurš mierina, vai vismaz citu mierinājuma veidu. attiecībā uz viņu. Jo mēs ticam, ka Dievs un drosme un spēks patiesi pieder kopā un ka šie vīrieši arī tiem, kam Viņš nav vajadzīgs, meklējiet Dievu, vismaz ārpus tā bailes.

Machine Translated by Google

Iespējams, ka jauns vīrietis pēc palīdzības sniegšanas cilvēku grupai biedri varonīgi pretojas ienaidnieka spēkiem un ciešanām rūgtas stundas, kas karājās uz pavediena starp dzīvību un nāvi, ka šāds cilvēks pēc briesmu pāriešanas izteikt savas jūtas kliedzienā, pat ja viņš nolādētu! Tomēr ticamāk, ka viņš lūgtos, un tiešām, ļoti dedzīgā un aizrautīgā veidā. Mēs esam aizkustināti ne tik daudz tas, vai un ko persona, kurai ir ir bijis tik ļoti aizkustināts saka - mēs esam aizkustināti, ka vīrietis visnopietnākie dzīves mirkļi joprojām tiek uztverti ar bijību kaut kas lielāks, uz neaptverama veseluma, un apstiprina visvareno ticību. Cilvēks paceļas pāri tādiem redzamas, saprotamas, noderīgas lietas. Viņš paceļ sevi pāri visām individuālajām lietām un sasniedz apziņu par pasauli, par noslēpumainajām zināšanām par neaptverama pieredze, kurā mēs piedzimstam un no kuras mēs tiekam izrautīgi no nāves noteiktajā brīdī stundu bez lūguma. Spēks un diženums cilvēks tomēr ir tas, ka viņš ir dzimis bez gribas savējais, un joprojām nedzīvo patvaļīgā eksistencē. Pat agrīnā vecumā viņš kļūst arvien drosmīgāks, jo viņš uz šo eksistenci raugās kā meklētājs, jautājot 30, 60 vai 90 dzīves gadi patiesībā nozīmē. Un tas ir: lojalitāte, mīlestība, biedriskums un drosme.

Tā ir cilvēces žēlastība un lāsts, kas tam dienā neviens nav atradis vienkāršu atbildi uz jautājumu vai

Machine Translated by Google

šādām domām. Un lai neviens tās nevarētu atrast. Dievs nav "x", ko var aprēķināt ar precīzu pārliecību, izmantojot jebkāda veida aprēķinus. Viņš nav vienkāršs fakts mums, tikai cilvēkiem, bet gan jautājums. Un spēt atkal un atkal uzdot šo jautājumu, apzināties savas eksistences pārliecību, mūsu apstākļus
eksistenci, nesalaužot to ar šīm domām,
un, tiem mūs neizsmeļot... tā mums šķiet visskaistākā un auglīgākā gara drosme, kādu vien varam iedomāties.

Dzīvot vien nenozīmē daudz. Viss, kas piedzimst, piedzīvo īsu laika sprīdi līdz nāvei un cīnās par barību, pajumti un dzērienu. Tāds solis ārpus šī apļa...
dzīvi, to brīvi apliecināt vai noliegt, tas ir lepnums un mūsu cilvēcības spējas. Mēs kļūstam par īstiem cilvēkiem caur šī cēlsirdība un caur šo lepnumu. Nav tāda punkta, kurā doma beigtos. Ikviens, kam pietiek drosmes savā sirdī just tik veselīgu un priecīgu sajūtu pret pasauli un Dievu, patiesi ir brīnišķīgi askētisks un modrs. Kā gan lai viņš kļūst par buržuāziju,
mazs vai zems? Ir lietu līmenis, kuram viņam ir jāsasniedz atkal un atkal ceļas kājās un cīnās savu ceļu augšup: Tas nav viņu, bet visa radība tikpat plaša un dziļa kā tā
izskatās vīriešiem.

Mums ir nepieciešama šāda gavilēšana un atklāti atzīstam, ka mums tā ir nepieciešama, proti, pacēlums no pārāk-

Machine Translated by Google

neatlaidīgi un pārāk bailīgi. Mēs vēlamies būt neērti un neapmierināti, it kā mēs galu galā atklāj mākoņus un jūras, atklāj noslēpumu dzīve ar simtiem tūkstošu un miljoniem izpausmes. Mēs jautājam zvaigznēm, kas tās ir licis šajā brīnišķīgajā celšanās un krišanas spēlē? Un mēs jautājam ūdens, kura tālumos un dziļumos tas vēlas plūsma? Mēs esam pietiekami stipras sirds, lai nebēgtu no mūžīgā "no kurienes" un "uz kurieni", un mēs Nepieņemiet pat visprecīzāko dabas aprakstu kā pilnībā izsmeļošu tās iemeslu skaidrojumu.

Mūsu bijību pret pasaules dziļumu nedrīkst atņemt fakts, pat ne cīņa par kailumu.
eksistenci. Mēs nevēlamies kļūt ne meditatīvi, dabu, ne dalītus cilvēkus, drīzāk mēs vēlamies uzņemties dzīvi ar brīvu prātu, ikdienas un bieži vien tik rūgto, kā arī to, kas izgaismo un piešķir jēgu. Dievs, kuram mēs paļaujamies, ir saskaņā ar mūsu sirdīm.

Viņš ir mūsu pašu sirds un pazīst mūsējās, kad tās ir atvērtas un apstiprinoši pasaulē.

Dievs dzīvo mūsos, jo mēs nepārtraukti Viņu pētām viņa pasaules spēku gars un censties tos padarīt mūsu pašu. Vai nav nepieciešams brīnišķīgs lepnums un godājama drosme, lai uzņemtos šādu pasaules un Dieva iekarošanu? Vai nav nepieciešama arī cēla stāja

Machine Translated by Google

ātrums un apziņa, lai apliecinātu sevi kā vīriešus

varenā Dieva priekšā?

Mēs uzticīgāk slavējam Dievu un Viņa pasaulīgo radību jo lepnāki un pārliecinātāki mēs tajā izskatāmies. Smejoša acs, veikls solis, gars, kas patiesi spēj priecāties un pacelties, patiesa jaunība, patiesums vīrišķība, nelokāmība, mīlestība, biedriskums, tie ir Dieva karognesēji. Un šeit mēs atkal pievienojamies autora garam, kuru pieminējām sākumā un kurš savas poētiskās pārliecības apliecinājumu noslēdza ar šiem vārdiem, kas ir pienākums mums visiem: "Dievu pasaulē ienes cilvēks."

Machine Translated by Google

Visvarenais būs taisnīgs tiesnesis.

Tomēr mūsu uzdevums ir pildīt savu pienākumu,

Lai mēs varētu stāvēt Viņa priekšā

kā visu pasauļu radītājs

saskaņā ar viņa doto likumu,

cīņas par eksistenci likums.

- Ādolfs Hitlers

Machine Translated by Google

Dzīvības koks un Pasaules koks

Āriešu simbola transformācija

Vācijā joprojām ir apgabali, kur joprojām var redzēt kapakmeņi no 17. gadsimta th gadsimtā, kurā nāve Persona tiek attēlota ļoti īpašā, bet spilgtā veidā.

Piemēram, uz kapakmeņa reljefā var redzēt ziedu pušķi, biezu un augošu otu skaistas rozes. Nāve skeleta izskatā sēž blakus tam un ar sarkastisku izteiksmi pārtrauc skaistākais zieds. Neviens nevar nesaprast Šī attēla nozīme: tāpat kā zieds tiek nicīgi pārrauts un atņemts dzīvības plūsmai, kas pārvalda gan to, gan krūmu, tieši tādā pašā veidā nomira arī šī persona, kurai šis kapakmens stāv.

Dažreiz tā ir maiga melanholija, smalka un gandrīz samiernieciska vienošanās, kas ir pārstāvēta šajā attēls. Uz citiem kapakmeņiem tas ir mežonīgs, gandrīz nikns satricinājums. Nāve vienmēr tiek attēlota kā neglīts skelets, kas nocērt koku. No koka jau ir izcirsts dziļš gabals. Destruktīvais rezultāts ir skaidrs.

Citos attēlos koks jau ir nogāzies. Tad zibens triecas no mākoņiem. Katrā gadījumā

Machine Translated by Google

dzirdams skaidrs vēstījums: "Tāpat kā koks krita, tā kritīsi arī tu, bērns, kas dzimis no miesas!" Nav šaubu, ka koks šeit ir domāts, lai attēlotu mirušā dzīvības koku un ka šī simbola dzīvība pārstāv cilvēka dzīvību, un ka tā iznīcināšana nozīmē tā cilvēka nāvi, kuram tas pieder.

Cilvēks un koks šeit ir attēloti dziļā gaismā.
savstarpējās attiecības ar dziļu iekšēju saikni. Koks nav realitātes attēls, nav dabas attēlojums vai kultūras darbs estētiskai apsvēršanai. Tam ir nozīme, kas, iespējams, vairāk vai mazāk apzināti tiek saprasta prātā.
no 17 th gadsimta kokgriezējs - patiesībā sniedzas atpakaļ uz mūsu uzskatu pirmatnējās dzīles. Plašais izplatījums
Šo "dzīvības koka" ideju šeit var tikai minēt.
Mitoloģija sniedzas atpakaļ līdz pat senākajiem pirmsākumiem Indoāriešu tradīcijas, atgriežoties pie Igdrasila pasaules oša. Koks turpina dzīvot sāgās par mājas koku, sargeņģeli un koku, kas tiek iestādīts jaundzimušajam. To var nojaust pat pasakās, piemēram, patīkamajā pasakā par kadiķi vai dzīves āboliem.

Tas ir atrodams dziesmās un paražās, sākot no maija koka līdz pat Ziemassvētku koks, kas ir pienaglots pie mājas jumta un turēts gada laikā. Katrā gadījumā ģimenes locekļa dzīve ir noslēpumaini saistīta ar šāda koka uzplaukumu. Tāpēc tas patiesībā ir "dzīvības koks".

Machine Translated by Google

Varētu šķist, ka skumjais, bēdīgais 17th gadsimts, kas tik bieži un tik sāpīgi piedzīvoja blēdību nāves akti, iespējams, varētu būt izcelsmes punkts stāsti par šādiem kritušiem kokiem. Bet tā nav. Koncepcija nāves, nocērtot dzīvības koku, vēsture sniedzas tālu pagātnē. agrāk. Kokgriezums Sebastiana Branta dziesmās, ražots neilgi pēc 1500. gada, jau parādīja šādu attēls. Interesanti, ka šis koks nepārstāv vienu cilvēku, bet gan daudzus cilvēkus, kas sēž kokā un kurš no tā nokrīt grāvī pirms jau nocirstais koks nokrīt.

Niklausa Manuela nāves dejas pēdējais attēls ir vēl skaidrāk. Daudzi cilvēki sēž aplenktajā kokā. Nāve viņus nošauj ar bultām. Šeit, kā jau minēts, trīs neatspoguļo dzīvi vienas personas, bet gan visas klana koks. Tas ir pat skaidrāk meistara nospiedumā no ruļļiem no ap 1470. gadu. Šeit dzīvības koks patiesi ir pasaules koks, tajā sēž cilvēki, rūpīgi izvietoti trīs līmeņu secībā, kas pati par sevi ir labi sakārtotas pasaules attēlojums.

Augšpusē mēs redzam priesterību, tad zem tās pasaulīgie kungi, imperatori un karaļi, kungi un grāfi. Zem tiem ir pilsoņi un zemnieki. vēlajos viduslaikos mēs redzam seno dalījumu cilvēku pasaule trīs klasēs, kuras, kā zināms, tiek izmantotas no indoģermāņu tautas dzejoļi un filozofijas.

Machine Translated by Google

Tomēr koks netiek nocirsts. To dienu un nakti grauž divi dzīvnieki, un tas stāv kuģī, kas peld pāri viļņiem, simbolizējot mūžīgo plūdumu.

laiks. Nāve paceļ savu loku un nošauj vīrus lejā no koks ar bultām.

Šis koks ir daudz vairāk nekā dzīvības koks, un tas ir arī daudz vairāk nekā tikai “klases koks”, kā tas ir bijis neprecīzi nosaukts. Patiesībā tas ir pasaules koks, kas uztver visus cilvēkus skaidrā secībā. Netālu no tā ir doma par Ziemeļvalstu pasaules ošu, kura zaros dzīvo dievi un cilvēki, un citiem indoģermāņu pasaules kokiem. Tie nodrošināja ne tikai dzīvojamās telpas, bet arī deva veiksmi un svētību. Mūsdienās, protams, mēs

var tikai miglaini nojaust krāšņo mītu, kas iet atpakaļ mūsu rases pirmatnējās dzīlēs, tālu atpakaļ iekšā tālā pagātnē. Tās pārvērtības var skaidri redzēt sekoja dažām relikvijām, kas mums šeit ir.

Vēlajos viduslaikos joprojām bija jūtamas Ziemeļvalstu diženuma pēdas, svētā koka attēlojumā joprojām bija jūtama mītiskā pasaules uztvere. Vienkāršāk, ārējāki, rupjāki... bet tomēr jēgpilni ir vēlākie attēlojumi Sebastiana Branta grāmatā un Bernera nāves deja. Tad nozīme ievērojami mainās. Dzīvības spēks mazinās. Priekšplānā izvirzās indivīds, kas viduslaiku dzīvības koka attēlojumos ir redzams tikai reti, un līdz ar to

Machine Translated by Google

Individualisms izpaužas vienkāršākos, vieglāk saprotamos attēlos: tie kļūst emocionāli vai pat sentimentāli; tie modina līdzjūtību, skumjas un žēlumu.

Visbeidzot, nozīme pilnībā izzūd. Skatītājs vērtē šādus attēlojumus vienkārši kā alegorijas, kuru skaistums un estētisko efektu viņš apbrīno. Ar to šī vecā pasaules koka simbola pārveidošana un dzīvības koks beidzas. Viss, kas mums atliek, ir sajust mūsu ceļš atpakaļ tālā pagātnē, izmantojot esošos artefaktus, un sajust to diženumu.

Machine Translated by Google

Mēs kā indivīdi neesam nekas cits kā lapas
uz koka. Šodien tie ir zaļi. Viena lapa ir lielāka,
cits ir mazāks. Tad viens novīst, un tad vēl viens.
Bet tam nav nozīmes, ja vien koks paliek vesels!

- Ādolfs Hitlers

Machine Translated by Google

Drosme dzīvespriekam

Kas gan pastaigājas pa izpostītajām ielām, bombardētās pilsētās, ikviens, kurš uz to skatās un nodreb, piļu un baznīcu drupas, kurās valda dzīves sajūta lielie periodi tiek atspoguļoti, ikviens, kurš ieskatās bezdibenī sirdis, kuras nāve ir saplosījusi... viņš varbūt uzskata par pārdrošu runāt par dzīvesprieku kā viens no cilvēka dvēseles neuzvaramajiem spēkiem. Varbūt lodātājam ir vislielākās tiesības tieši to darīt: ne tikai komforta labad, bet arī no dzīvās realitātes sajūtas, no kuras dzīvesprieks stāv pretstatā

neaprēķināmais un tumsa, jā, kas vienīgā rada padarīt tos panesamus. Jaunā gada nedēļās varētu dzirdēt karnevāla burzmas skaņas svinības visās mūsu skaistajās pilsētās. Ielas, kas kādreiz bija pilnas ar priecīgiem pūļiem, tagad ir klātas ar sagrauto māju pelniem. Dekorāciju vietā redzamas drupas, kas paceļas virs mūsu galvām.
Vīri, kas reiz dzēra no dzīves kausa, tagad guļ zem zeme vai cīņa ar savu pelēko un tagad nopietno sejas vientulībā cīņā par eksistenci Eiropas kultūra. Sievietes ir aizbēgušas tālu prom uz

Machine Translated by Google

lauku sētas un ciemati. Kur paliek gaisma, doma, kas var mūs atgriezt pie dzīvesprieka?

Varbūt mums vajadzētu pārrunāt, kas īsti ir dzīvesprieks. Kas to meklē tikai ārējā izpausmē, diez vai atradīs to karā. Kas rūpējas tikai par nedaudz neapstrādāto materiālistiskas baudas būs vīlušās retas paliekas... un apgalvot, ka tur gandrīz nekas nav saglabājies ir vērts dzīvot, vai slavēt šo dzīvi, vai mīlēt. Tomēr dziļākais dzīves prieks nav atkarīgs no laika un likteņa, ne no vajadzībām un rūgtuma. Tas ir viens no tiem klusajiem brīnumiem, ko Dievs dāvā tiem, kas apzinās Viņa eksistenci. To nevar uzmest

mūs no ārpuses. Tas dzīvo mūsu būtībā un mūsu būtībā; tas dzīvo mūsos. Cilvēks, kuram tas ir, ir bagāts, pat ja viņš staigā apkārt lupatās un dzīvo zemes alās. Kas dzīvo dzīvojot pilī un lepojoties ar visām dzīves dārgajām greznībām, viņš tomēr ir nabadzīgākais viesis uz šīs zemes, ja viņam nav šī patiesā dzīvesprieka.

Tas sākas ar vienkāršu eksistences apziņu. Ir vīrieši, kuri pēc labas naktsmiera skatās uz jauna diena un sūdzas, jo viņi stāv darba priekšā un uzdevumi. Citi rodas pēc dažām stundām nemierīga miega ar tik tikko izprotamu apmierinātības sajūtu, priecājas par savas dzīves realitāti, un varbūt vienkārši tāpēc, ka tā dod viņiem elpu, redzi, sajūtas, dzirdi un domāšanu. Karš mums ir parādījis pārsteidzošā veidā

Machine Translated by Google

ka mūsu prieks par vienkāršām lietām dzīvē var būt daudz dziļāks un jēgpilnāks nekā kādreiz tik ļoti slavētie “prieki”. Un tas parāda patiesu pieticību un spēju just spēcīgas jūtas. Kurš gan būtu varējis karavīram izskaidrot, ka nekas vairāk kā

tīra gulta, plāni klāts galds, jā, īsa snauda, glāze vīna, skaista bilde vai garām ejoša pievilcīga meitene varēja viņu piepildīt ar tādu prieku? Un, kad mēs bijām mājās, nedaudz garlaikoti un stāvējām pilna grāmatu plaukta priekšā, meklējot vienu grāmatu klusai stundai... kurš gan mums būtu varējis pateikt, ka kādu dienu mēs varēsim aizmirst pasauli un sevi, karu, netīrību, ciešanas un pat nāve... jo patīkama sakritība pamesta māja austrumos mums sniedza sliktu Saplēsts Elhendorfa grāmatas eksemplārs? Kurš gan to būtu varējis lika mums noticēt, ka kādu dienu, tumšā bunkurā, mitrā aukstumā un kukaiņu mocīti, mēs vājā gaismā varēsim klausīties Mocarta "Burvju flautas" melodiju un iegrimt sapnī par mūžīgu pasaules skaistumu un aizmirst visas šausmas mums apkārt?

Šādos brīžos apkārt iedegas dzīvesprieks, it kā zibens... vai kā vasaras saulrieta maigā gaisma. Ja kādreiz mēs devāmies pa labi apgaismotajām pilsētas ielām, meklējot baudu, tagad mēs gandrīz aizraujamies, vērojot zvaigžņotās nakts starojošo skaistumu, kas dīvaini atspīd pret mēnesi, un tas dod...

Machine Translated by Google

iekšēju piederības sajūtu Visumam. Neviens nevar būt kaislīgāks dzīvesprieka māceklis par vienkāršu karavīru, kuru dzen cauri mūžīgajai cīņas ugunij, kurš ir izgājis cauri nāves un šausmu sienai un kurš pēkšņi zaudē valodu, stāvot vakara klusuma priekšā un ieraugot ražu.

maigi glāstīts maiga vēja. Šādos brīžos viņš jūtas viņa paša sirds pukstos viņam dotā krāšņā un brīnišķīgā dzīve. Tad caur viņu plūst prieks, ko nevar salīdzināt ne ar vienu citu šīs zemes prieku. Un tāpēc mēs šķietam diezgan pieticīgi, bet tikai ārēji, jo šāda pieticība vienlaikus ir augstākā prasība, ko mēs varam pieprasīt no

dzīve.Pie šajā stundā, kad kara liktenis bija vissmagāk pārbauda mūsu sirdis gan mājās, gan frontē, tas Šķiet, ka runa par dzīvesprieku ir bezcerīgs mēģinājums. Taču drosme priekam piestāv tikpat daudz kā cīņai un nāvei. Pārvarēt nāvi nozīmē iegūt prieku.

Bez tā mūsu dvēseles jau sen būtu sabrukušas zem viņu grūtību lielo nastu. Bez tā sievietes mājās jau sen būtu iedzītas tumšākā, neizbēgamākā depresija. Šis dzīvesprieks kā mirdzošs “tomēr” stāv pāri mūsu grūtībās nonākušajiem cilvēkiem, pret kuriem bumbas un fosfors ir bezspēcīgi. Tajā mīt daļiņa bērnības. Pašapmierinātība un aklums

Machine Translated by Google

Ambīcijas tai ir svešas. Mīlestība pret dabu un cilvēkiem, pret dzīvniekiem un ziediem, pret mūziku un dzeja, gleznas un māksla akmenī un metālā – tas viss ir tā sastāvdaļa. Tas mums māca, ka ikreiz, kad kaut ko pazaudējam, mums jāskatās uz to, kas paliek pāri. Tas mums māca Atpazīt katra testa nozīmi.

Kurš gan noliegtu prieku, ko atrod vīrs un sieva kopīgās atvaļinājuma dienās. Kurš gan var apgalvot, ka miera pilnajās dienās ar ikdienas priekiem viņš spēja tik dziļi izjust sievas mīlestību, bērnu prieku un drošības sajūtu? Un pat ja liktenis mums atņem to, kas ir

mīļā, vēlme atkal palīdzēt mūs ved atpakaļ dzīvības rokās.

Machine Translated by Google

Karaļa Olafa dīvainā tikšanās

autors Vils Vespers

Kādu dienu karalis Olafs Trigvasons un viņa vīri kuģoja uz dienvidiem gar Norvēģijas krastu ar kuģi “Long Pūķis". Kad viņi nonāca Nidarosas fjordā, vīriem bija jāķeras pie airiem, jo vējš bija pārāk spēcīgs vājš, lai piepildītu buras. Bet karalis nesteidzās. Viņš bija labā noskaņojumā un rādīja visādus trikus savam vīri. Viņš izcīnīja fiktīvu dueli ar savu karognesēju Ulfu. sarkanie. Vispirms viņi cīnījās ierastajā veidā ar zobenu labajā rokā. Tad ar zobenu kreisajā roku. Un visbeidzot ar zobeniem katrā rokā. Katru reizi karalis devās līdz pat vairogam. Tās bija ievērojamas spēles. Pēc tam karalis Olafs uzkāpa uz kuģa margām un gāja gar tām, žonglējot

trīs neizvilkti dunči. Neviens nekad neredzēja karali netrāpīja vai duncis iekrita jūrā. Vīri airēja ar lielāku entuziasmu un smējās.

Karalis Olafs sēdēja savu vīru vidū uz pakaļgala klāja un runāja par šo un to. Tur sēdēja Kolbjerns Maršals un Toršteins Ošenfusi, Arns Šetze no Jēmtlande un Bersls Stiprais: vīri no visas Norvēģijas, no Islandes un no salām rietumos, izraudzīta komanda, izskatīgi puiši, pilni spēka un drosmes. Viens

Machine Translated by Google

to redzēja. Neviens nebija vecāks par sešdesmit gadiem, izņemot bīskapu Sigurdu, un neviens nebija jaunāks par divdesmit, izņemot Eineru Bogenšūtleru, kuram bija tikko astoņpadsmit, bet kurš bija labākais šāvējs. visā zemē.

"Tagad es turu visu Norvēģiju savās rokās," sacīja karalis, un viņš ar labo roku pastiepās debesīs, it kā satverot kaut ko tādu, ko citi neredzēja. "Jo "Tu to esi saņēmis no Dieva rokas," komentēja Bīskaps Sigurds nopietnībā.

"Jā," piekrita karalis, "no Dieva rokas, nevis no jūsu, bīskap. Es piespiežu visus paklanīties Kristum, visu provinču tautas: Stravangeru un Hardangeru, Viku un Sogni," Vēre un Ramsdālene, provinces pie jūras un iekšā kalni, un tagad arī Helgelande un Augšzeme. Tos bija visgrūtāk uzlauzt.

"Bet tev ir arī visasākie zobi," iejaucās islandietis Sklade Halfreds. "Daudziem ir juta tos."

"Tas varētu būt taisnība," atbildēja Olafs, "bet tagad Norvēģija ir viens reihs, un (baznīcu) zvani skan visā valstī" Reihs."

"Es to atzīstu," piekrita Halfreds. Viņš viegli iesmējās. un piebilda: "Es arī atzīstu, ka man ir grūti pierast pie šiem zvaniem. Un daudzi citi jūtas tāpat, pat ja viņi to nesaka."

Machine Translated by Google

“Tev ir jutīgas ausis, būdams skjalds,” atcirta Kings.
Olafs.

Bet Halfreds norādīja uz savu sirdi un teica: “Šeit, ķēniņ Olaf,
sēž kāds, kurš nevēlas to dzirdēt. Kristus.”
pagāja pārāk ilgs laiks, pirms nonāca pie mums. Mēs visi
no savām mātēm iemācījāmies vēl kaut ko.”

Karalis Olafs ilgi uz viņu skatījās. Tad viņš teica:
"Tur, kur zvana zvani..., ir vieta, kur atrodas Reiha un Karaļa
valdīšana.”

“Ko jūs saņēmāt no Dieva,” iejaucās bīskaps.
atkal. “Viens ir saimnieks. Tas, kurš ir debesīs.”

“Un viens ir karalis Norvēģijā, bīskap,” atcirta Olafs.
"Jābūt kungam un jābūt karalim, ja vien..."
zeme kļūs par svešzemju ķēniņu laupījumu. Vienmēr
atceries to.”

Norvēģijā vajadzētu būt tikai vienam karalim, un
"salas," sacīja Halfreds. "Un tikai vienam vajadzētu būt saimniekam
debesis. Bet man joprojām žēl visu to, kam tas bija jādara
atstāj visu,” un viņš lēnām pamāja ar roku
pret kalniem, tad pāri debesīm un visbeidzot
lejup pret jūru. Visi zināja, ko viņš ar to domāja.

Bīskaps Sigurds dusmīgi uz viņu paskatījās. “Tie zobi...”
joprojām nākas bieži kost un kost daudziem,” viņš komentēja,
"pirms šie elki un burvji ir spiesti aiziet
visa Norvēģija.”

Machine Translated by Google

Visi skatījās uz Olafu, lai redzētu viņa reakciju uz Halfreda teikto.
drosmīgi vārdi. Bet viņa sirds bija viegla un labsirdīga
šodien tāds noskaņojums, kas valdzina ikvienu.
Smejoties, viņš atsedza zobus un iesaucās: "Norvēģija,
dzimtene! Lai slavēts tas, kas to mums devis valdīt."
Mēs to cieši turēsim ar zobiem. Neviens to nenoraus.
no mums, kamēr vien dzīvojam."

"Sveiks, karalis Olafs!" vīri kliedza. Un Halfrēds sāka
dzejolis par šo stundu:

"Sajūtot kaujas laikapstākļus,
karalis devās uz dienvidiem..."

Kuģis slīdēja tuvu krastam fjordā un
uzdūrās akmeņainai klintij, kas tālu izvirzījās iekšā
ūdens. Putni krastmalā pacēlās spārnos. Sudraba
Sitošo spārnu mākonis pacēlās debesīs kā putekļi. A
tūkstoš putnu iesaucās.

Priedes, kas stāv viena pēc otras,
gar kalna nogāzi, atstarojoties saules gaismai, kad viņi
šūpojās. Gaisma atstarojās no visiem zariem. Kāds dzirdēja
strauti, kas trokšņaini čalo lejup pa aizām, un
viegla jūras elpa.

Pēkšņi viņi visi dzirdēja skaidras, asas balss saucienu.
Netālu no kuģa uz akmeņainas klints stāvēja vīrietis.
Visi uz viņu skatījās. Bija skaidrs, ka viņš vēlas pievienoties.
viņiem un lūdza atļauju to darīt.

Machine Translated by Google

Karalis Olafs deva pilotam zīmi planēt tuvāk klints malai. Vīri pacēla airus un pārslēdza tos uz krasta pusē. Bet, pirms kuģis vēl bija tur nokļuvis, viņi ieraudzīja svešinieku stāvam priekšgalā, netālu no zelta pūķa galvas. Viņš pamāja ar galvu karalim, kurš sēdēja augstu pakaļgalā. Tas izskatījās, ka viņš nedaudz šūpojas no lēciena, un joprojām cenšoties atgūt līdzsvaru. Tad viņš piegāja pie vīriešiem kuģa priekšgalā: zemnieks no šī apgabala, kurš droši vien vēlējās kādu laiku ceļot kopā ar viņiem, ja vien viņi pacietīs viņa kompāniju uz kuģa. Viņš nebija tirgotājs, kā viņi sākumā domāja.

Viņš bija ļoti spēcīgs vīrs vecmodīgā tērpā zaļš lauku audums (rupjš vilnas audums). Iespējams, vīrietis no kalnu dziļumiem. Ap viņa gurnu bija plata ādas josta ar skaistu vara sprādzi. Vienā no jostas cilpām viņš nēsāja divpusēju āmuru, seno zemnieka ieroci: skaisti veidotu roku darbu. Taču visievērojamākā lieta šajā vīrietī bija viņa rudā bārda, kas bija tik bieza un gara, ka viņš to sadalīja un iebāza to zem jostas pa kreisi un pa labi.

Viņš apsēdās uz virves tītavas un paskatījās uz vīriešiem, kuri sēdēja vai stāvēja viņam apkārt, viens pēc otra... pilnīgi bez kautrēšanās. Katrs jutās mazliet nervozs viņa skatiena zilās uguns dēļ. Bija tā, it kā viņš tos pārskatītu un katrā būtu atradis kādu trūkumu.

Machine Translated by Google

"Tas nebija slikts lēciens, ko veici uz kuģa," atzīt Vakru no Gētelfa.

“Tas nebija nekas lielāks,” atbildēja svešinieks, “nekā kādu tu, Vakr, radīji, kad tu no kāda pārvērti kristieti Tora draugs. Jūs visi esat labi lēcēji tajā jomā. cieņa.”

Vīrieša teiktais nemaz nebija mierinošs.

"Vai tu nezini, ar ko tu ceļo, zemniek? Esi "Uzmanīgi! Un kur mēs ar tevi iepazināmies, ja tu domā, ka kaut ko par mums zini?"

“Sens paziņa,” viņš atbildēja, “atgriezās no jūsu tēvi. Bet aizmirstiet to. Tagad es gribētu ceļot kopā ar "Tu uz brīdi."

"Kurp tu vēlies doties?"

"Ārzemēs," vīrietis skumji atbildēja.

"Tu izskaties spējīgs doties militārā ekspedīcijā."

“Daudzi no viņiem man jau ir aiz muguras, bet tagad es vēlos” atpūta.”

“Tu neizskaties pēc tāda,” piebilda Bersls Spēcīgais. Pēc viņa paraduma - it kā nebūtu vērts ar kādu runāt vīrietis pirms spēka pārbaudes - viņš sniedzās pēc svešinieka roku un mēģināja viņu noraut no sēdekļa. Tas bija īsa un asa cīņa, bet tad Bersls gulēja uz zeme, un bija pilnīgi skaidrs, kas šeit bija stiprāks. Bersls to nebija piedzīvojis kopš savas bērnības jaunība. Tas skāra visus kā uguns un reibums: katru

Machine Translated by Google

vajadzēja pārbaudīt svešinieku konkursā. Bet neviens nevarēja viņam līdzināties. Viss kuģis skatījās uz velnišķīgo puisi.

Arī viņa vārdi lidoja asi un bezbailīgi, un trāpīja mērķī tikpat nekļūdīgi kā viņa kustības. Katrs trāpīja savu!

Visbeidzot viņš gāja pa margu pāri airiem, kas nekad nepārstāja airēt, un viņš žonglēja ne tikai ar trim dunčus (kā to bija darījis karalis Olafs), bet četrus dunčus ar divi gaisā un pa vienam katrā rokā visu laiku. Tas bija ātra spēle, it kā dunči dejotu pār viņa galvu kā liesmas. Visa komanda skatījās uz šo zemnieku, kurš tā spēlēja. Viņš noteikti zināja, kā rīkoties, ne tikai

vērši.

Visbeidzot, ķēniņš Olafs viņu sauca, un viņš uzkāpa pa kuģa pakaļgala klāju, noņēma cepuri un nostājās priekšā no ķēniņa. Varēja redzēt, ka arī viņa galvas mati bija sarkans, un kā tas stāvēja kā uguns virs viņa pieres.

"Ja tāds svešinieks kā tu, zemnieks, ierodas Norvēģijas karaļa priekšā, viņš paklanās," skaļi pamācīja Torgrims Toršteinsons. Zemnieks pagriezās pret viņu un teica: "Arī tu cēlies no cilvēkiem, Torgrim, kuri nebija

pieraduši noliekt muguru citu vīriešu priekšā - citi nekā varbūt pirms tā, pēc kura viņi - tāpat kā tu - tika nosaukti."

"Jūs esat daiļrunīgs un talantīgs vīrs," teica karalis Olafs, pamājot pārējiem apklust. "Vai jūs..."
no apkārtnes?

Machine Translated by Google

Sarkanbārdis ilgi skatījās uz ķēniņu Olafu. Tad viņš viegli iesmējās, it kā sirdī mīt raizes.

“Jā,” viņš atbildēja, “varētu teikt, ka esmu no šī apgabala.”

"No kuras provinces?" jautāja karalis.

Tad vīrietis parādīja to pašu žestu, ko Halfreds... Skjalds bija izdarījis, kad runāja par senajiem dieviem. Viņš ar roku norādīja uz kalnu, tad pāri debesīm un visbeidzot lejup jūras virzienā. Vienā acumirklī visi zināja, kas viņš ir. Vējš gaudoja lejup no kalna un pāri saulei kā plīvurs, un ūdens sāka celties. Bet neviens nespēja padomājiet par kuģi, kas pēkšņi sāka dejot tuvu akmeņainajām klintīm. Viņi visi skatījās uz Sarkano Bārdu, kas tagad stāvēja sava lielā un varenā ķēniņa priekšā, un ieraudzīja svēto āmuru savā rokā. Blāva pērkona dārdoņa nāca no debesīm, un viņi visi stāvēja kā ēnas sēra gaismu. Un tad viņi dzirdēja vīrieša smaga balss.

“Jā, ķēniņ Olaf,” viņš teica, “esmu no šīs provinces, no Helgelandes un no Dronteimas, no Hardangeras un Stavangeru, no visas Norvēģijas un salām, no kalniem un no ielejām, no mākoņi un no jūras. Un tas ir mans darbs, kas tur ir tāda zeme, kas sniedz prieku un kurā tu vari būt karalis. Kad es pirmo reizi šeit ierados, tā bija ledus klāta zeme etinsu kājas. Bet es nogalināju etinsus, kas sēdēja uz

Machine Translated by Google

Kalni. Tur auga koki un plūda strauti. Es nožņaudzu etinus, kas ir gan dievu, gan cilvēku ienaidnieki. Pļavās auga ziedi, un kazas kāpa pa kalnu takām. Un cilvēki nāca, cēla būdas un uzara laukus. Es svētīju viņu ražu. Viņiem bija maize. Es svētīju jūru viņu dēļ. Viņiem bija zivis. Es svētīju viņu

galds. Bērni auga. Es un mans cilts, karalis Olafs, to pagatavojām, zeme, apdzīvojama cilvēku bērniem. Tāpēc viņi mani godāja, vīrieši un sievietes. Un šī bija mana tauta ilgu laiku."

Tad bīskaps Sigurds saņēmās un parādīja drosmi. Viņš pacēla krustu no krūtīm un pasniedza to pretī.

Rudbārdis. "Dod ceļu, tu elk!" viņš pieprasīja.

Vīrietis atkal iesmējās, klusi un rūgti. Tas bija kā raudāšana vējā.

"Jā," viņš teica, "un tagad nāk vēl viena. Mana stunda ir pagājusi pēc Visvaldnieka gribas. Maniem draugiem ir grūti. Un tu, Olaf, vajā un nogalini viņus un piepildi likteni. Galu galā tas notiek ar mums visiem. Bet es gaidīju, ka būs citādi: vilks, kas mūs aprij,

čūska, kas mūs žņaudz. Nāk maigā un pārvar vareno. Bet neviens neizbēg no likteņa, un neviens nezina iepriekš. Pienāks stunda, kad arī cilvēks pie krusta."

"Dod ceļu, elk!" bīskaps atkal pavēlēja, kad viņš turēja krustu tuvu Sarkanā acīm.

Machine Translated by Google

Tad viņš pacēla savu āmuru, un zibens spēriens triekta gar mastu kā zelta čūska. Tas bija kā ja viņš to satvertu ar roku, pirms tā varētu nodarīt kādu ļaunumu. Trešo reizi atskanēja rūgti smiekli. Viņi nekad to neaizmirsa līdz pat nāvei.

Viņi redzēja, kā vīrietis ar... pārmeta sevi pāri bortam... varenu lēcienu un, turot āmuru virs galvas, nogrima jūrā un pazuda.

Tajā brīdī viss mainījās. Viegla dienvidu gaisma vējš pūta, piepildīja buras un iestūma kuģi saules stari gar maigi ripojošiem viļņiem dziļāk līcis. Likās, ka viņi visi ir pamodušies no sapņa vai apdullums. Karalis Olafs berzēja abas rokas pāri sejai. Bīskapam Sigurdam noklepojoties, it kā gribēdams runāt, Karalis viņam pamāja apklust.

Viņu priekšā bija Nidarosas mājas, kuģi pie krasts, karaļa nama varenais jumts un jauna katedrāle ar smailu virsotni un platu torni. Bija pienācis vakars. Saule grima jūrā. Zvani zvanīja klusi skanēja pāri ūdenim. Visi stāvēja kā karalis un atsedza galvas.

“Mēs lūdzam par visiem, kas prot mirt kā vīri,” teica Karalis.

Machine Translated by Google

Mūsos kā liesma deg likums,
un tam jābūt dievbijīgam,
jo tā ir mūžīga un universāla,
tas ir šis:

Pildīt savu pienākumu!

Šis noteikums ietver visu reliģiju mācības.

- Heinrihs fon Kleists

Machine Translated by Google

[NOSAUKUMU PIEVIENOJIS REDAKTORS]

Kalna pils

[Redaktora piezīme: “Castel del Monte” attēls izlaists]

Skaistākie un varenākie cietokšņi
Vācijas impērijas periods tika izveidots saskaņā ar
Hohenstaufenu dinastija, īpaši Frīdrihs II. Viņi ir
redzamas attīstības un veidošanās pazīmes
Eiropas lielvalsts. Frīdrihs II bija viens no viduslaiku izcilākajiem
cietokšņu celtniekiem. Viņam bija liela ietekme uz savu fortu arhitektūras
dizainu. Viņa atjautīgās konstrukcijas, kas deva priekšroku astoņstūru
struktūrai, palika paraugs citiem fortiem un pilīm pat pēc konkurējošo
muižnieku cīņas.

likvidēja Vācijas impēriju kā varas faktoru
Eiropa. Apūlijas pils “Castel del Monte”, iespējams, visskaistākā no viņa
pilīm, ar savu regulāro plānojumu un elementāro spēku, ir
Hohenstaufenu-ģermāņu gara izpausme pat mūsdienās. Frīdrihs II jau
toreiz radīja Eiropas stilu, kas apaugļoja visus

cietokšņu celtniecība dienvidos, rietumos un austrumos
kurā dominēja vācu forma.

Machine Translated by Google

[NOSAUKUMU PIEVIENOJIS REDAKTORS]

Kālenbergs 1683. gadā

Kālenbergas kauja netālu no Vīnes 12. septembrī 1683. gads skaitās kā[1] viens no tiem lielajiem pasaules notikumiem, maina zemes seju uz gadsimtiem ilgi. Vācu karaspēks, apvienojoties ar brīvprātīgajiem no Austrumiem, Francijas un gandrīz no visām Eiropas zemēm, guva lielisku aizsardzības uzvaru pret neskaitāmajiem Lielā Sultāna ordām, kurš šeit bija izvietojis savas Rietumāzijas/Balkānu impērijas koncentrēto spēku, lai

ar varu atvērt vārtus uz Centrāleiropu. Ja Vīne iekristu turku rokās, tad Vācija un Itālija būtu pakļauta musulmaņu pusmēness uzbrukumam. Deviņas nedēļas Vīne pretojās pārāko spēku uzbrukumam turku spēkiem, līdz septembra sākumā tuvojās palīdzības armija un atbrīvoja aizstāvjus. Princis Eižens bija savu dragūnu priekšgalā un viens no pirmajiem, kas pārcirta viņu ceļu cauri turku masām līdz pat pilsētas vārtiem. Šī 20 gadus vecā jaunieša no Savojas pārdrošā drosme bija apbalvots ar kavalērijas pulka vadību, kas šī varoņa vārdu nesa līdz pat Otrajam pasaules karam.

1Gleznas attēls izlaists; teksts ir mainīts, lai to atspoguļotu. Sākotnējais ievads bija: "Šī mūsdienu glezna attēlo Kālenbergas kauju netālu no Vīnes 1683. gada 12. septembrī. Šī kauja skaitās kā [...]"

Machine Translated by Google

Brāļu asinis
Paliks uzvarētājs

Duepela gadadiena, kas šogad ir jubileja, vienmēr kalpos kā svin savu 80 gadu jubileju[th] brīdinājuma zīme Šlēsvigas-Holšteinas vēsturē. Ja cīņas no 1848. līdz 1851. gadam nebija atnesušas brīvību, Beidzot bija pienācis laiks, kad šīs hercogistes tauta nekad vairs nevarēja būt saistīta ar Dāniju.

Bet svinības sniedzas tālu aiz robežām Šlēsviga-Holšteina, jo šis Prūsijas varas pārbaudījums bija svarīgs solis ceļā uz nacionālo apvienošanos Vācija. Bismarks vēlējās dot vācu tautai tai pienācīgo stāvokli un nepieciešamo dzīves telpu. Prūsijas vara tika izmantots. Uzvara Duepelā ļāva Prūšiem spēks, kas jāizmanto, lai veicinātu vācu ekspansiju Asinis un augsne. Ticība Prūsijai pieauga. Jauns Ar šo datumu sākās politiskais periods Vācijas vēsturē.

Kad mēs domājam par Duepelas lanceriem, mēs droši vien pieminēt uzvaras dienu, kas galu galā noveda pie Vācijas apvienošana. Mums vairs nav patiesi vārdi, ko toreiz sludināja

Ģenerālā asambleja Rendsburgā 1864. gada 8. maijā: “The Duepela asinis mūs no dāņiem šķir dziļāk nekā Belts un Kēnigsava.” Tomēr mēs joprojām atceramies, pat no Prūsijas puses, cik drosmīgi un

Machine Translated by Google

godājamie dāņu aizstāvji cīnījās. Moltke rakstīja par 1864. gada 23. aprīlī savam brālim Ludvigam:

"Šīs mazās tautas entuziasms par to, ko viņi cīnīties par izturību un upurēšanos, ar kādu viņu armija nostiprinājās Dueppela pozīcijā, ir labi atpazina pat viņu ienaidnieki. Karaspēks pretojās neaprakstāmo daudz vairāk nekā mūsējie, kuriem bija uzbrukuma iniciatīva lielākā skaitā, kas ļāva lai viņi justos atviegloti šo grūto uzdevumu laikā."

Attiecībā uz šajā cīņā izpausto bruņnieciskumu starp divām radniecīgām tautām Moltke rakstīja:

"Droši vien nav labāku cilvēku par mūsu karavīriem." Tiklīdz pēdējais šāviens ir izšauts, nestuvju nesēji aizveda gan dāņus, gan mūsu ievainotos slimnīca ar visu mazo meiteņu maigumu. Un visas ir slimnīcās izturējās tāpat. Šajās slimnīcās, piemēram kā dominējošais un greznais Johanniterā kārtībā dāņu virsnieki un ierindnieki gulēja vienās un tajās pašās istabās kā prūši. Iespējams, ka nekad nav izcīnīts karš ar lielāku cilvēcību nekā šis."

Šī diena, kad redzami nostiprinājās vācu puse dāņiem bija cita seja. Tā bija sakāves diena. Cīņa tika izcīnīta pret ievērojami pārāku spēku spēks. Pat ja pozīcija, uz kuras kāds bija novietots pārāk liela cerība, to nevarēja noturēt, tāpat kā dāņi

Machine Translated by Google

tomēr labi atskaitīties par sevi, pat godpilnā atkāpšanās rekolekcijā, parādot gan drosmi, gan Dānijas karavīru lojalitāte. Brigādes kauja Šarfenbergs Duepela dzirnavu labā ielika prūšus "iekšā" grūtos šaurumos”. Neskatoties uz uzvaru un sāpīgajiem zaudējumiem, armija varēja atgriezties ar paceltu galvu.

Mums ir arī citi mūsdienu liecinieki tam bruņnieciska uzvedība pēc kaujas: Kā dāņi par karavīriem rūpējās vācu zemnieki... un tālāk otrā pusē, kā par vācu karavīriem rūpējās Dāņu ciema iedzīvotāji... nedēļām ilgi un pat mēnešiem ilgi. Tajā brīdī divas vienlīdzīgas, kultūras ziņā augstas ģermāņu ciltis saskārās viens ar otru.

Tātad bija gandrīz acīmredzams, ka pēc pasaules kara Dānija svinēja Ziemeļu apvienošanos Šlēsviga ar Dāniju Dīpelā, kur atradās karalis klāt. Viņu svinības vienlaikus nozīmēja arī Ziemeļšlēsvigas rūgtā atdalīšanās no vācu Reihs. Bet jau šodien visu to pārvar Ticība kopīgai ģermāņu nākotnei.

Duepela vārda skanējums atmostas abos cilvēku lepnās atmiņas. Naidīgie toņi, kas ir vairāk pamanāms Dānijas pusē, nav pilnībā izbalējis. Karls Larsens ir neveiksmīgi cīnījies, lai likvidēt tos dāņu vidū. Vāciešu vidū,

Machine Translated by Google

šīs sajūtas nomainīja uzvaras prieks. Taču rūgtums gadu gaitā mazinājās. Tomēr doma par drosmīgiem darbiem paliek neaizmirstama.
abas puses. Tāpat kā cīņa starp abām tautām
tika cīnīta bruņnieciski, tāpat kā cīņa par etniskajām piederībām
lēmums tika pieņemts arī bruņnieciskā veidā.

Pienāks diena, kad mēs, kas nākam no tās pašas Ģermāņu saknes un kopīga dzimtene, atgriešanās pie šīs vieta, jo tā runā par bruņniecisku cīņu, par lojalitāti un par ģermāņu vīriešu nelokāmība, kuri tajā laikā stāvēja viens otram pretī, bet kuriem būtu bijis daudz dabiskāk stāvēt plecu blakus.
Mūsdienās viņi to joprojām nedara, un tas vispirms ir jāiemācās.
mūsu ienaidnieki dara visu, lai mūs atsvešinātu no viena
cits.

Lai arī cik tas ir rūgti, daudzi tomēr to ir iemācījušies jau. Un mēs esam stingri pārliecināti, ka no Šajā cīņas periodā Vācijas reihs nogatavosies kā vēls, bet daudz cienīgāks auglis. Mūsu dāņu brīvprātīgie Ieroču SS ir pirmie cīnītāji šajā jomā.
gaiša ģermāņu nākotne dāņu pusē.

Izšķirošais ir un paliek: vai attieksme ir labi vai slikti, neatkarīgi no tā, vai kāds vēlas strādāt celtniecībā vai nojaukšanā, un vai viņš vēlas
lai saskatītu kopīgās vajadzības un mērķus.

Machine Translated by Google

Eiropas tautām ir tikai viena izvēle, ja viņi vēlas glābt savu eksistenci: redzēt, kas viņiem ir izplatīts un par to aizstāvēt.

Machine Translated by Google

Princis Eižens

Cēlais bruņinieks

Tūkstošiem brīvprātīgo no daudzām zemēm bija iekļauts krāsainajā sabiedroto klāstā, kuri karstajā augustā plūda lejup uz Donavas upi dienas 1683. gadā, lai apturētu apdraudēto musulmaņu pusmēness iebrukums.

Starp daudzajiem Francijas kroņa brīvprātīgajiem bija arī Savojas princis Eižens, kurš bija dzimis Parīzē, bet kurš bija pagriezis muguru savai dzimšanas zemei pēc tam, kad daudzas vilšanās. Ķeizars, kurš bija aizbēdzis uz Pasava viņam bija uzticējusi dragūnu pulka vadību kura vadībā viņš drīz vien izcili pierādīja savu militāro meistarību.

Pašā savas eksistences sākumā princim bija tā laime gūt nozīmīgu pieredzi: atbrīvošanas kaujā Kālenbergā netālu no Vīnes 1683. gada 12. septembrī. Šī pārsteidzošā un spēcīgā uzvara, kas tika gūta ar visu vācu zemju apvienoto spēku, atbrīvoja rietumus ne tikai no turku iebrukuma draudiem, bet arī deva iespēju izveidot jaunu Dienvidaustrumeiropu gar vācu līnijām. Bija pārplēsti vārti, caur kuriem jaunā perioda vējš varēja aizpūst smakojošo...

Machine Translated by Google

vecās dzīves atmosfēru un pamodināt cilvēkus, kuri bija iegrimis miegā pēc Trīsdesmitgadu kara, piepildot viņus ar jaunu cerību. Tomēr Savojas svešinieks, kurš pirmo reizi uzkāpa uz vācu
augsne, kļūtu par šīs cerības nesēju un visvairāk lielisks jaunā varonības perioda pārstāvis
Vācijas vēsture. Sekojot lielās impērijas vadībai militārie vadītāji Ludvigs fon Bādens un Kārlis fon Lotringena, princis piedalījās kampaņā
Ungārija, kas atveda imperatora spēkus tik tālu, cik Zībenbērgenā un pirms Belgradas. Jau pirmajā
kaujās princis Eižens pierādīja savu personīgo drosmi īsā laika posmā viņš divas reizes tika smagi ievainots - un viņš parādīja neparastu militāro spēju. Tomēr tas prasīja laiku ilgs laiks, lai saņemtu neatkarīgu komandu. Tikai
pēc tam, kad viņš dažus gadus nostrādāja Itālijas teātrī pakļautā stāvoklī pret francūžiem, vai viņš beidzot saņemt šo vēlamo neatkarīgo pavēlniecību Ungārijā 1697.

Austrieši bija piedzīvojuši dažas neveiksmes.

tikmēr turki atguvās pēc pirmā
liels šoks. Eižens pārņēma slikti apgādātu, demoralizēta armija un saņēma tiešu pavēli to nedarīt veikt vēl kādas kampaņas šajā gadā.
Tomēr, tiklīdz lielākās problēmas tika novērstas, viņš veica vairākas zibenīgas kustības uz priekšu un atpakaļ, kas

Machine Translated by Google

mulsināja turkus un guva uzvaru pār armiju sultāns Zentā 1697. gadā, lai gan tas bija divreiz lielāks sava lieluma. Ar šo uzvaru princis ienāca sava laika izcilāko militāro vadītāju priekšgalā. Tagad turku kundzības iznīcināšana Donavas reģions tika virzīts uz priekšu. Dārdoņa sniedzās tālu. Balkānos, kad sasniedza pirmās imperatora patruļas Bosnija un nogriezta uz dienvidiem no Belgradas.

Tomēr savu uzvaru kulminācijā savojietis nācās atkāpties no kampaņas un pierast pie tā mieru. Liels Eiropas karš par jautājumu par Spānijas pēctecība, kas novestu pie jauna varas sadalījums kontinentā bija nenovēršams. Neapšaubāmi, impērija bija daudz ieguvusi mierā, ko Eižens bija noslēdzis ar turkiem Karlovicā 1930. gadā. 1699: Ungārija bez Banāta, Zībenburgenas un Lielākā daļa Slovākijas un Horvātijas.

Nākamajā gadā Eiropā sākās karš par kroni un izcēlās Spānijas pasaules impērijas kontrole. Vienā pusē stāvēja varenā Francija, kas vēlējās iekarot Spānija, lai pabeigtu savu kundzību pār Eiropu; otrā pusē Austrija, Nīderlande un Anglija, kas vēlējās ievērot savu veco “neitralizācijas politiku” pret jebkuras dominējošas varas rašanos kontinentā.

Princim Eiženam bija jāpamet savu uzvaru teātris. un koncepcijas par Donavu, lai pārņemtu

Machine Translated by Google

impērijas aizsardzība Rietumos. Arvien vairāk viņš kļuva par impērijas militārā vadītāja lomu, kurš pārņēma gan stratēģisko, gan diplomātisko plānošanu. Neviens no vietējiem iedzīvotājiem nespēja labāk par viņu izprast sarežģītās politikas problēmas un pārvarēt tūkstoškārtīgās nepieciešamības, kas bija ļoti sašķeltajā politiskajā ainā. Viens no visu laiku izcilākajiem valstsvīriem mūsu tautā spēja izprast kopējo Eiropas pasauli, no vienas puses, un, no otras puses...

no otras puses, lai izprastu vissīkākās detaļas un vajadzības dažādās teritorijās, vai nu Alpos, vai Vācijas upju iztekas ziemeļos. Tā nav nejaušība ka šis vīrs, kurš dzimis ārzemēs, kļuva par vienu no vāciskākajiem no dižciltīgākajiem cilvēkiem mūsu vēsturē un dzīvo tautas atmiņā gan dziesmās, gan sāgās.

Lai gan viņš daudzus gadus pavadīja Itālijas zemē, Flandrija un Dienvidvācija cīnās pret Francijas ienaidnieks un aizstāvot Reihu no Burbonu imperiālisma uzbrukumiem, princis Eižens ne mirkli neaizmirsa savas politikas principus; proti, ka ķeizars vienmēr atradīsies aizsardzībā rietumos,

jo Reiha nākotne atradās Austrumos. Kā "vācu partijas" vadītājs tiesā, viņš darīja to, ko viņš varētu novērst Kārļa VI sapīšanos spāņu un itāļu zemēs, nevis pabeidzot darbu dienvidaustrumos, kas jau bija sākusies. Starp viņa

Machine Translated by Google

uzvaras pār nīstajiem francūžiem no 1700. līdz 1709. gadā Hēhštetā un Turīnā, Audenardā un Malplakē princis atkal un atkal steidzās uz Vīni, lai brīdinātu par pārāk ambicioziem iekarošanas plāniem, lai varētu pārskatīt Dienvidaustrumu galīgo nomierināšanu un lielo uzdevumu šajā apgabalā, kas

vēl bija jāizpilda.

Pēc 12 asiņainas cīņas gadiem pirmā Spānijas pēctecība tuvojās beigām. Anglija, kas bija pietiekami novājināta līdz Sun Kin, sāka baidīties no vācu ietekmes pieauguma un aicināja Marlburgas grāfu, Eižena sabiedroto un draugu, atkāpties no Eiropas karadarbības zonas. Tas nonāca tik tālu, ka angļu armija atstāja savojieti nelaimē un nodeva viņu ienaidnieka klātbūtnē. Riebums un dusmas pārņēma princi, kura parasti labo garastāvokli atpazina pat viņa ienaidnieki, un viņš pravietiski brīdināja angļu ģenerāli, ka ar šādiem trikiem viņš zaudēs sevi un visu Eiropu.

Pēc miera noslēgšanas ar Franciju 1714. Rastats un Bādene, princis Eižens, kurš tikmēr bija paaugstināts par reiha feldmaršalu, atkal bija brīvs īstenot savus vērienīgos plānus dienvidaustrumos. Sajovans pārspēja visas savas iepriekšējās uzvaras laikā karš ar turkiem no 1716. līdz 1718. gadam. Tas bija militārās un politiskās vadības šedevrs un

Machine Translated by Google

skaitās viena no spožākajām Vācijas un Eiropas vēstures nodaļām. Agresīvos uzbrukumos iebrucēji turki tika notverti un iznīcināti Pētervardeinā. Taču viņa militārā ģēnija šedevrs tika parādīts dubultkaujā pie Belgradas 1717. gadā, kur starp aplenktu cietoksni un pārākiem turku spēkiem viņš uzbruka un vispirms iznīcināja tuvojošos armiju un pēc tam iekaroja Belgradu, kas bija atradusies viņa aizmugurē.

Neilgi pirms miera konferences Pasarovicā 1718. gadā, kuras lepnais auglis bija viņa neaizmirstamās kampaņas rezultāti, militārajā nometnē Belgradas priekšā tika sarakstīta aizkustinoša dziesma. Tā labāk nekā tūkstoš slavas runu apraksta piederības sajūtu, kas pastāvēja starp turku iekarotāju un viņa paša tautu.

Savā nemirstīgajā veidā tā ir tuvības izpausme Jūtu vienotība un vienkāršība: vācu dziesma Princis Eiženijs, dižciltīgais bruņinieks. Kopš tā laika dzirdams, un to nevar apklusināt gan ap Belgradas pilsētu un cietoksni, gan visur zem plašajām debesīm dienvidaustrumu līdzenums, kurā ietek Nībelunga upe tā ceļš.

Donavas apgabala iekarošana, kas tika izcīnīta ar visu vācu cilšu asinīm ir radījis priekšnoteikums valstsvīra galvenajam mērķim Princis Eižens: kolonizācija un kultūras integrācija

Machine Translated by Google

šajā teritorijā. Pasarovicas miera līgumā Banāts
Mazā Valahija un Serbija tika pievienotas Austrijai
un tādējādi gandrīz visa Donavas upes baseina teritorija tika iekarota Reiham. Pārsteidzoši īsā laikā kādreiz pamestās pilsētas atkal uzziedēja. Kādreiz izpostītā zeme atkal nesa augļus. Kādreiz aizsērējušās upes atkal plūda pa labi sakārtotām upju gultnēm, un daudzie purvi tika nosusināti. Atnesēji

Rietumu civilizācija šajā jomā ir labākas vides nesēji.
Kārtību un jaunas labklājības radītāji bija vācu kolonisti, kurus princis desmitiem tūkstošu cilvēku ieveda, lai kolonizētu kādreiz izpostīto zemi gar Donavu. Tomēr, ja šis kolonizācijas darbs atkal un atkal tika apturēts un tā vietā, lai veiktu nepārtrauktu kolonizāciju gar Donavu, kā princis bija plānojis, kolonizējošie vācieši palika sadrumstaloti mazās, izolētās grupās... tā bija Hābsburgu bezmērķīgo dinastisko ambīciju vaina, kas sadalīja un izšķērdēja savu enerģiju visos savas valsts nostūros.

Un prinča Eižena dzīves pēdējās dienās pēc tam, kad viņa lielās uzvaras Turcijas karos, tumšas zīmes darīja parādās. Šī īpašā cilvēka dzīves beigas, tāpat kā sākumā bija ieskauts traģēdijas. Tomēr traģēdija nebija viņa personīgajā dzīvē, bet gan graujošās spriedzē. bažas par sava darba likteni. Šķita, ka tas kļūst princim viņa pēdējos gados bija skaidrs, ka viņa galvenais

Machine Translated by Google

principi un Hābsburgu nelabojamā politika nekad netiks samierināts, un ka viņa darbs beidzot krīt šīs pretrunas dēļ. Un daudzi lietas liecināja, ka savojietis jau bija nojautis tik straujā lejupslīdes sākuma ēnas nostiprināja Donavas monarhijas varu.

Bet ciešanas un izmisums, kam noteikti jābūt ir aizskāruši šo ģēniju viņa cīņas laikā par savu radīšanu un dziļās atziņas, kas viņam ļāva uztvert sava darba likteni, netika atklāti citiem. Tāds viņš bija: harmonisks, neatvairāms vīrietis labvēlība un tieša skaidrība, taču joprojām mīkla saviem laikabiedriem un pēcnācējiem. Viņš neatstāja aiz testamenta vai pat viena personiska vārda, ko zinātkāri biogrāfi varētu izmantot, lai atrisinātu viņa personības mīkla.

Viņš sevi parādīja tikai dokumentā. Un mēs varam pieticīgi apmierināties ar vārdiem, ar kuriem tikpat liels sava laikmeta gars Frīdrihs Lielais, apbrīnoja par godu godājamajam princim:

“...Viņš valdīja ne tikai Austrijas teritorijās, bet arī Reihs. Patiesībā viņš bija ķeizars...”

Machine Translated by Google

Karaļa spriedums

Karalis Heinrihs sēdēja, ieskauts savu imperatora tiesnešu, vecajā tribunālā netālu no tirgus pilsētas Rotveilas.
Iedzīvotāji izveidoja pusloku ap viņiem.

Tur bija arī vairāki bīskapi, jo tas bija pirmo reizi karalis pārvaldīja galmu bez viņa juridiskie konsultanti.

Brīvcilvēks bija apsūdzējis mūku sava vīra izvarošanā meita.

Divpadsmit liecinieki stāvēja brīvajam zemniekam blakus.
Un divpadsmit liecinieki - mūku biedri - stāvēja blakus apsūdzētā.

Karalis bija dzirdējis sliktas lietas par notiekošo. abatija. Karalis no tiesneša sola varēja redzēt, ka iedzīvotāji nostājās zemnieku pusē, un ka tikai viņu cieņa pret viņu atturēja viņus no apvainojumiem mūki.

Zemnieks stāvēja, turot meitas roku, un pieprasīja taisnību.

Viņam pretī stāvēja mūki, kliedzot, ka meitene bija netikle. No pūļa atskanēja rūkšana vienkārši cilvēki. Apsūdzētais nāca no ievērojamas aprindas. ģimene. Viņa radinieki bija darījuši visu iespējamo, lai apklusinātu

Machine Translated by Google

brīvcilvēks — viņi viņam bija piedraudējuši ar uguni un zobenu, ja Viņš neatsauca savu apsūdzību. Bet drosmīgais vīrs palika nelokāms, skatījās karalim sejā un pieprasīja taisnību.

Mūks tomēr nolaida skatienu ikreiz, kad Karalis ieskatījās viņam acīs.

Radinieki lūdza meiteni nākt tuvāk. Kad viņa pārvarējis kautrību, karalis Heinrihs ieskatījās viņai acīs un zināja, ka viņa saka patiesību:

Mūks bija dzirdējis viņas grēksūdzi, meitene teica, un tad pavēlēja viņai doties uz kapsētu un pateikt divpadsmit lūgšanas pie viņas mātes kapa. No turienes viņš piespieda Iedzina viņu kamerā un piespieda sevi pie viņas. Viņa iekliedzās un pretojās, bet neviens abatijā nepacēla roku pret palīdzēt viņai. Nākamajā rītā abats lika viņu aizvest uz Viņš ieteica viņai palikt abatijā kā kalpone.

Tēvs tomēr devās uz abatiju ar grupu bruņoti vīrieši, un viņa tika atbrīvota.

Tad abats piegāja un zvērēja pie visa, kas ir svēts, ka meitene meloja. Dievs palīdzēs patiesībai uzvarēt, un Dievam vajadzētu pasludināt spriedumu. Apsūdzētais brālis bija gatavs pakļauties uguns pārbaudījumam.

Jaunais karalis sašutis piebilda: "Cik ilgi vēl cilvēki joprojām tic šādai maģijai?

Visi, kas dzirdēja šos vārdus, bija šausmās un bīskapi bailīgi atkāpās no ķēniņa.

Machine Translated by Google

Karalis Heinrihs saprata, ka ir aizgājis par tālu, tāpēc teica: "Ja tu tici, ka Dievs darīs brīnumu, tad ļauj man to redzēt."

Divpadsmit mūki atnesa dzelzs plāksnes, kuras viņi bija gatavs, troņa priekšā.

Viņi ieradās pa pāriem, katrs turot vienu šķīvi, ar acis vērstas debesīs lūgšanā.

Mūks atnesa koka režģi un nolika to ķēniņa troņa priekšā.

Viņi lūdza Dievu, lai palīdzētu patiesībai uzvarēt un glābtu savu nevainīgo brāli no velna nagiem.

Vērīgā tauta kļuva nemierīga, jo karalis Heinriha neuzmanīgie vārdi viņus bija padarījuši briesmīgi nervozs.

Brāļi atkal atgriezās, un katrs nesa lielu baļķi, lūdzot, acis vērstas debesīs. Un viņi sakrāva malku un iekūra lielu ugunskuru, kas liesmoja augstu.

Karalis Heinrihs tomēr nekustīgi sēdēja savā tronī un izlikās, it kā nedzirdētu nepatīkamās čukstus bīskapu un tautas satrauktās murmināšanas.

Mūki ielika dzelzs plāksnes ugunī, un abats piesauca Visvareno Dievu kā liecinieku, ka brālis bija nevainīgs un ka viss, ko viņš teica par abatija nebija patiesa.

Viņš domāja, ka nošaus divus zaķus ar vienu šāvienu un tādējādi novērsa briesmas, no kurām viņš baidījās draudēt abatija.

Machine Translated by Google

Karaļa Heinriha acis iemirdzējās, jo viņš redzēja cauri abata plāns.

Mācītājs lūdza skaļāk un skaļāk un liecināja Dieva priekšā par sava abatijas brāļa nevainību. Viņš lūdza Visvareno Tiesnesi pierādīt visu klātesošo priekšā ka apsūdzētājs un viņa meita bija meļi un ka meita, it īpaši, bija pelnījusi tikt sadedzināta uz sārta, jo viņa bija nepatiesi apsūdzējusi dievbijīgo brāli.

Karalis Heinrihs iesaucās: "Vai vēlaties uzzīmēt?" ķēniņa spriedumu uz sevi, mācītāj? Dievs radīja "Karalis tiesnesis, nevis Rotveilas abats!" Tikmēr dzelzs plāksnes bija sarkani nokarsušas, un divi mūki tajās iepūta. ogles ar plēšām, lai visi to varētu redzēt bija īsts.

Citi atnesa krēslu. Viņi uzlika uz tā apsūdzēto mūku. to un ielika kājas skārda pannā – pilnā līdz malām. abats skaļā balsī teica, ka tas ir nepieciešams mūkam ierasties sava dievbijīgā tiesneša priekšā ar tīrām kājām.

Tomēr karalis Heinrihs pamanīja, ka šķidrums pannai bija zilgana nokrāsa.

Pēc tam, kad viņi nomazgāja mūka kājas — bez nosusināja tos - viņš piecēlās un pacēla abas rokas lūgšanā.

Mūki izmantoja garas knaibles, lai satvertu kvēlojošos šķīvjus un nolika tos uz koka ugunskura restes, kas bija tikai viena soļa attālumā no oglēm. Tās bija tik karstas, ka Grils dega un dūmoja.

Machine Translated by Google

Abats paņēma brāli aiz rokas un aizveda viņu pie kvēlojošās plāksnes.

"Tagad liecini, mūžīgais Dievs," viņš kliedza, "ka mūsu brālis nav vainīgs!

Un apsūdzētais gāja pāri kvēlojošajām plāksnēm, it kā tie bija vēsi akmeņi.

Tauta iekliedzās! Un meitene kliedza! visskaļākais. Brīvcilvēks pievilka savu meitu, kura bija nokrita zemē un kliedza, ka viņa ir netikle!

Mūki niķojās un brēca, ka viņa ir pelnījusi nāvi.

Un tauta apklusa un nezināja, ko darīt ticēt.

Karalis Heinrihs paraustīja plecus, ne mirkli nepakustinot, un vienkārši klusībā skatījās uz meiteni, kura bija metusies pie viņa kājām.

Tad viņš skaļā balsī iesaucās: "Redzēsim, vai Dievs paliek pie sava sprieduma!

"Jūs, zaimotājs, ķēniņ Heinrih!", iesaucās bīskapi, un Iedzīvotāji bija šausmās par karali un dažiem no Sievietes kliedza. Karalis pavēlēja:

"Uzkarsējiet dzelzs plāksnes vēlreiz!"

Neviens nekustējās.

Tad daži no jaunajiem bruņiniekiem, kuri vienmēr ielenca ķēniņu, paspēra soli uz priekšu un satvēra šķīvjus ar knaiblēm iemeta tos atpakaļ oglēs, ielika vēl

Machine Translated by Google

malku uz uguns un iepūta ugunī kopā ar plēšas.

Mūki tomēr žēlojās un sūdzējās, ka Tā bija zaimošana pret mūžīgo Dievu.

Tikai abats saprata, ko karalis gribēja darīt, un viņš no bailēm nobālēja.

"Vai nejūtaties labi, abat?" karalis viņam jautāja.

Viņš neatbildēja.

Bīskapi mudināja karali Heinrihu pārtraukt savu zaimošanu.

“Pacel svārkus augstāk!” karalis teica meitenei.

Jaunie bruņinieki izmantoja knaibles, lai uzliktu dzelzs plāksnes, kas bija vēl karstākas nekā iepriekš, uz koka ugunskura grils. Tie bija tik karsti, ka malka kļuva zila liesma.

Divi mūki steidzās klāt un gribēja meiteni aizvest, bet Karalis skaļā balsī pavēlēja: “Apstājies! Tas nav tavs uzdevums!

Viņš nokāpa no troņa, satvēra meiteni aiz rokas roku un teica: “Ja mūkam būtu nepieciešams nākt sava Dieva priekšā ar tīrām kājām, tad tas nav mazāk nepieciešams lai meitene arī to izdarītu!

Viņš pavēlēja meitenei apsēsties uz krēsla, un viņš personīgi iebāza kājas skārda pannā.

Viņš redzēja, ka saturs ir biezs šķidrums un caurspīdīgs kā dzidrs kristāls.

Machine Translated by Google

Bet pārējie, kas skatījās, drebēja aiz satraukuma un nezināja, ko viņiem vajadzētu teikt.

Tad ķēniņš pavēlēja trīcošajai meitenei piecelties, un viņš pats viņu aizveda pie kvēlojošā dzelzs.

Un, kad viņa bailīgi vilcinājās brīdi iepriekš uzkāpdams pirmajā vietā, viņš laipni teica: "Es to zinu Tev nav vainas apziņas, tāpēc neuztraucies!

Meitene saņēmās un devās pāri kvēlojošas plāksnes, it kā tās būtu vēsi akmeņi. Un pēc tam viņas pēdās nebija redzamas pat mazākās tulznas.

Tauta iesaucās. Un mūki arī.

Bet viņi zināja, kāpēc!

Zemnieks pievilka meitu pie krūtīm un turēja viņu tik stingri, ka viņa gandrīz nosmaka.

Bīskapi bija pārsteigti un nespēja saprast, kas notiek. astes no tā. Daži mūki mēģināja izlauzties cauri pūlim doties prom. Karalis skaļi pavēlēja balss: "Sagrābiet viņus!"

Daži drukni vīri satvēra mūkus un atnesa viņus atpakaļ pie ķēniņa troņa, kurš sauca daži bruņinieki tos apsargās. Tad viņš pavēlēja: "Padariet atkal karsti dzelzs!

Visi bija pārsteigumā nekustīgi, un neviens zināja, uz ko karalis tiecās.

Bīskapi vairs neteica ne vārda. Jaunie bruņinieki trešo reizi uzsildīja šķīvjus. Un Heinrihs bija

Machine Translated by Google

atnesa jaunu katlu ar svaigu ūdeni. Tad viņš teica skaļā balsī: “Tagad lai Dievs mums pasaka, vai abats mums ir teicis visu patiesību. Un abatam vajadzētu mazgāt kājas ar svētītu ūdeni, lai viņš būtu tīrs, kad viņš ies Dieva troņa priekšā.”

Abats iekliedzās aiz bailēm, atteicās un pretojās ar roku un kāju. Bet viņi piespieda viņu uzkāpt uz ķebļa, un viens no bīskapiem mazgāja viņam kājas ar svaigu svēto eļļu ūdens.

Lai gan viņš sita ar rokām un kājām, viņš tomēr bija piespiedu kārtā noveda pie kvēlojošiem dzelzs stabiem, un, kad viņa kāja pieskārās pirmais, pacēlās smirdīgi dūmi, un vējš cauri pūlim nesa degošas miesas nejauku smaku. Abats iekliedzās un nogrima zemē. Tad mūki metās pie ķēniņa kājām un atzinās grēkos viņu vainu. Un ķēniņš pasludināja meiteni par nevainīgu.

Viņš lika padzīt abatu un mūkus no abatija.

Tomēr šokētie ļaudis nometās ceļos un lūdza Dievu.

Un, lai gan bīskapi un vēlāk daudzi citi lūdza viņu noskaidrot šo lietu, karalis palika kluss.

Tomēr ziņas par spriedumu ātri izplatījās pa visu pasauli. visā Reihā, izraisot bailes un izbrīnu.

Machine Translated by Google

Dievs sevi neizpaužas pārdabiskos brīnumos, bet gan dabas svētajā kārtībā.

Machine Translated by Google

Mūžīgās lietas
Vai ir tur, kur mēs viņiem kalpojam

Šis īsais fragments no Otto Gmelina romāna “The "Ķeizara seja" aizved mūs atpakaļ uz 1243. gadu un pāršķirstot pasaules vēstures nodaļu, kas piepildīta ar sīva cīņa starp vācu ķeizariem un pāvestu laicīgās varas ambīcijas. Frīdrihs II fon Hohenstaufens, vissvarīgākais ķeizars Rietumi, vācu karalis un Sicīlijas valdnieks vienlaikus Jeruzaleme vēl vairāk paplašinājās Rietumu varu līdz tās galīgajai un vislielākajai godībai. Viņš bija sava laikmeta visaptverošākais gars un nesa kā Reiha idejas vēstnesi, kas iemiesoja a gadsimtā. Pāvesti viņa valdīšanas laikā viņam neuzticējās, bet viņus dīvaini aizkustināja viņa mirdzošā suverenitāte. 1239. gadā viņš tika otro reizi izslēgts no baznīcas. Tad tas bija 1243. gadā. Pāvests Gregors IX bija miris. Drīz vien pirms jaunā pāvesta, kardināla Flesko, ievēlēšanas vēlākā Nevainība IV, stājās ķeizara priekšā Grosseto, un sekojošā liktenīgā saruna notika vieta:

Machine Translated by Google

Kardinālu Flesko uzņēma augsta ranga amatpersonas un veda uz otro istabu — plašu, ar paklāju un krāsaini krāsotu —, kurā ķeizars sēdēja savā izsmalcinātajā tronī.

Tiesnesis Petruss fon Vinea stāvēja viņam priekšā pa kreisi. Pēc ievadvārdiem un sveicieniem
Kaizers jautāja, kāpēc kardināls ir ieradies. Viņš to bija dzirdējis. nebija oficiāla vizīte pāvesta padomes vārdā.
Kardināls it kā pārdomāja, sāka smaidīt un
teica, ka, kā ķeizars zināja, padome stāvēja priekšā
jauna pāvesta vēlēšanas; pirms vēlēšanu sākuma būtu svarīgi noskaidrot ķeizara nostāju dažos jautājumos. Tāpēc viņš bija ieradies. Tad kardināls atgādināja ķeizaram par iepriekšējo
sarunas un uzsvēra, ka viņš kā vicekanclers
Gregors labprāt uzņēmās šo grūto uzdevumu, jo viņš saskatīja pasaules glābšanu garīgās un pasaulīgās varas vienotībā. Viņš bija apmierināts ar konstatējumu, ka Viņa Majestāte Ķeizars seko tam pašam mērķim; Viņa Majestātes labi zināmā pārliecināšanas spēja viņu bija tik dziļi aizkustinājusi, ka pāvesta galms un Svētais Tēvs praktiski uzskatīja viņu par ķeizara aizstāvi. Tas bija zināja, ka viņa stāvoklis nebija viegls, un ka
Lai kalpotu mieram, viņš bieži nostājās ķeizara pusē un, iespējams, pārāk dedzīgi aizstāvēja ķeizara priekšlikumus. Bet viņš to darīja aiz pārliecības, ka Viņa Majestāte vēlējās labo un nevēlējās pārkāpt

Machine Translated by Google

likumīgās tiesības uz Svēto Baznīcu. Iespējams, ka aiz tā slēpās arī personīga cieņa pret Viņa Majestāti, kuras viesis un draugs viņam bieži bija bijis gods. Viņš
tagad to visu atcerējos kā vēlēšanas

Kristus pārstāvis bija klāt. Viņš zināja, kāda ietekme viņam ir uz koledžas kardināliem.

Tāpēc viņš bija nonācis pie sevis un jautājis Viņa Majestātei, kā viņš iztēlojās nākotnes attiecību veidošanos ar

Pāvesta tronis. Viss, ko Viņa Majestāte tagad izteiktu, tiktu turēts viņu starpā konfidenciāli; viņš apsolīja, ka neviens no viņa neko nedzirdēs par šīm diskusijām vai Viņa Majestātes paziņojumiem. Jo viņš

cerēja kalpot mieram.

Ķeizars klusēja. Viņš ļāva paiet dažiem mirkļiem.
pirms viņš atbildēja: Viņš novērtēja jautājumu. Viņš augstu vērtēja kardinālu kā starpnieku, kurš vienmēr bija izrādījis sapratni par viņa nostāju un kura skaidro garu viņš atzina. Tādēļ viņš labprāt atbildēja un
bez iebildumiem: ekskomunikācijas atcelšana ir

pirmā miera prasība.

Kardināls pasmaidīja un pamāja ar galvu: Tas nenokrita.

uz šīm lietām, uz apstākļiem. Varētu nonākt pie vienošanās par to. Varbūt būtu iespējams kardināla izvēli tā vadīt — ar Dieva palīdzību! —, lai kalpotu gan Viņa Majestātei, gan Svētajai Baznīcai. Tas
bija pamatjautājums. Nevarēja nepamanīt, ka

Machine Translated by Google

stāvēja nozīmīga krustojuma priekšā. Daudz kas būtu atkarīgs no lēmumiem. Pati Baznīca bija apdraudēta, un ticība ļoti satricināta.

Ķeizars, šķiet, sasprindzināja acis. Viņa acis paskatījās tieši uz kardinālu. Viņš uzsvēra, ka bija parakstījis pāvesta tiesas ķecerības likumus un bija bieži rīkojās atbilstoši. Viņš pats pirmais bija devis ķecerību likumi reiham.

Kardināla acis iemirdzējās: Tie bija valsts jautājumi. Dziļas atziņas un ko suverēns saka valdnieka priekšā cilvēki ir divas dažādas lietas. Pat Dievs bija dziļāks nekā šķita cilvēku muļķībai. Bija zināms ka ķeizara prāts sniedzās tālāk, ka viņš bija pētījis seno cilvēku raksti. Pat neticīgie stāvēja tuvu viņam. Baznīca, un ne bez iemesla, apsūdzēja Viņa Majestāti ķecerīgā attieksmē. Viņš šeit nebija Baznīcas vārdā. Bet bija zināms, ka Viņa Majestātes rīcībai netrūka pierādījumu, no kuriem varētu secināt, ka viņu nesaistīja ticība.

Ķeizars uzmanīgi klausījās kardināla vārdos. visu nopietnību.

Kad viņš apstājās, viņš atbildēja:

"Manas darbības izriet no mana imperatora amata. Kur tās esmu nepilnīgs, tas ir tāpēc, ka neesmu bijis pilnībā veiksmīgi pildot šo amatu. Tomēr tikai šis amats ir pamats.”

Machine Translated by Google

Kardināls pamāja. Viņš noteikti saprata, imperiālā pozīcija. Bet tieši šāds bija jautājums: divi spēki nevar kļūt par vienotību. Prāts bija atbalsts a persona, bet šim pašam iemeslam seko šaubas. Nekas nebija pasargāts no šaubām. To deva pats Dievs. pamatoti. Tas pat varētu iejaukties suverēnas tiesībās amatu, kas citādi varētu tikai satricināt Svēto Baznīcas pīlāri.

Ķeizars pacēla acis: Amats atrodas sirdī, tāpat kā citas pārliecības. Šaubas tiešām varētu rasties, bet tas varēja mainīt tikai mūžīgo lietu formu, nevis iznīcināt tos.

Fiesko klusēja un ieskatījās ķeizaram sejā. Tas bija brīvs un gandrīz mirdzošs no domas gaismas. Uzmanīgi, lēni Fiesko teica: “Kas reiz atpazina cilvēcisko lietu nenoteiktība no saprāta atkristu uzticīgi pie žēlsirdības kājām, kuru Baznīca piedāvāja viņam, vai arī viņš ienirs okeānā nekas...”

Uz brīdi iestājās klusums. Petrus fon Vinea paskatījās gandrīz trīcēdams uz ķeizaru. Kardināls piecēlās uzmanīgi ar mazām actiņām.

Pēkšņi ķeizars piecēlās. Ar nelielu žestu roku, viņš triumfējoši teica:

"Kardināl kungs, neviens cilvēks nevar dzīvot bez ticības." Mūžīgās lietas ir tur, kur mēs tām kalpojam. Paskaties

Machine Translated by Google

vai šajā pasaulē nav kārtības visās lietās? Mēs vēlamies mēģiniet palielināt šo pasūtījumu. Tāpēc Kaizeram ir savs birojs. Tā ir Dieva griba."

Iestājās svinīgs klusums. Kaizers atgriezās un pāri istabai, nostājās dažus soļus priekšā Kardināls un teica:

"Es balstos uz sevi un uz Dievu sevī." Es nevaru būt nekas cits kā vien tas, kas esmu. Man jāpakļaujas visvarenais pavēlnieks. Dievs izvēlējās manu personu valdīt pār Reihu. Manam garam ir jāuzmana un jāaizsargā, lai pasūtīt un būvēt. Mans cilvēks ir mans birojs un mans birojs ir mans cilvēks.

Atkal iestājās klusums. Ķeizara vārdi atbalsojās viņu sirdis. Nelokāms spēks un nepiespiesta dabas dotība Viņu tonī skanēja cēlsirdība. Viņi to juta kā neizbēgamu, bet viņi to nezināja . Fiesko un Petrus stāvēja kopā ar nolaida galvas un neuzdrošinājās pacelt acis.

Kardināla galva noslīdēja starp viņa pleciem, kas kopā savilkts, un viņa mugura saliekta. Gandrīz bez kas nozīmēja, ka viņš divreiz ievilka elpu: "Bet no kurienes? Bet no Kur?

Viņa Majestāte stāvēja brīvībā. Gaisma, atspulgs no saulainā diena ārā apspīdēja viņa sarkanās matu cirtas. Viņa acs bija caururbjošs, bet skaidrs.

"Kāpēc tu jautā atkal un atkal? Vai tu to nezini, vai tu to nejūti? Kā tu vari dzīvot un darīt savu darbu?"

Machine Translated by Google

Bēdas tam, kas to pazaudē, ja ticība nerodas no aiz šaubām. Viņš pāries un nebūs pat nekas pirms viņš nomirst."

Petruss kautrīgi uzmeta skatienu. Valdīja apjukums. izmisīgi sevī. Fiesko neuztvēra monarha skaties. Viņš krita, krita nolādētā, bezgalīgā kritiena laikā viņam tikai bezdibenis. Petrus viņu redzēja kā uzvarētu cilvēku, kāds krīt, viņa seja bāla, mute sagrozīta sāpes un izsmiekls. Bet viņš šķita tā, it kā viņu nestu Pēkšņi Fiesko pacēla acis un ieraudzīja tiesneša skatiens. Tas bija kā sapratne, alianse radības pret neaptveramo. Bet tad tas atkal viņiem pāri rēca, ka viņi ir briesmīgi vientuļi.

"Lai šis laiks būtu piepildīts, Dievs man ir devis manu birojs."

Pār trim vīriešiem iestājās klusums. Laiks steidzās. pār viņiem kā pērkons. Liktenis stāvēja viņu priekšā.

Kardināls vispirms saņēmās. It kā nekas no tā visa nebūtu noticis. neko nedomāja, viņš runāja par politiku, sāka ar Ķeizara miera nosacījumi. Saruna turpinājās, nonāca pie lietas būtības un neko neradīja jauns. Ķeizars un Petruss atkal nolika to, ko bija jautāja, kā viņi uztvēra mieru, ko viņi piedāvāja. Fiesko bieži bija apmulsis un bieži jautāja to pašu divreiz. Pēc stundas viņš atkal bija uz sava

Machine Translated by Google

zirgs. Šķita, ka viņa smadzenes vārās, sirds drudžaina,

Pasaule ap viņu bija sajaukts sapnis.

Ķeizars paskatījās uz Petrusu:

"Ko viņš gribēja?"

Petrus centās atbildēt uz ķeizara smaidu:

"Lai pārbaudītu Jūsu Majestāti. Baidos, ka viņš kļūs par..."

Jūsu Majestātes ienaidnieks.”

Ķeizars pamāja:

"Mazi vīrieši necieš gaismu, viņi tajā sabrūk."

It kā gribēdams attaisnot kardinālu, Petruss teica:

"Viņš centās..."

Bet ķeizars pārtrauca:

"Kāpēc ar mani? Kāpēc ar citiem? Man jābūt gatavam."

Ķeizars aizgāja.

Petruss stāvēja viens, apsēdās uz ķebļa, nolika savu

galvu rokās un atkal un atkal murmināja: “Mazs

vīrieši...”

Machine Translated by Google

Visvērtīgākā lieta vīriešu dzīvē ir klusums, svētās stundas. Tās ir visu veselīgo avots, spēcīgas, kristāldzidras domas, vārdi un darbi. No šie lielie dziļumi rada radošo, labo, dižciltīgais.

- Gēte

Machine Translated by Google

Pomerānija

Zeme pie jūras

Vārds “Pomerānija” cēlies no frāzes “po” marju”, kas nozīmē “pie jūras”. Simtiem tūkstošu vāciešu no visām Reiha provincēm ir pavadījuši mierīgas vasaras stundas Pomerānijas gaiši zeltainajās pludmalēs, vērojot Baltijas jūras viļņus un smeļoties no tiem spēku, veselību un fizisko skaistumu. Pomerānija ir kļuvusi par zemi pie jūras, pat ja viņi nezina par tās nosaukuma izcelsmi. Pomerānijas viesi no iekšzemes

ir pārsteigti par vienīgo Vācijas masīvo, balto krītu klintis. Viņi no savām istabām raugās lejup bezgalīgajā jūras plašumi, ko pārņem viļņi, bet viņi redz arī viļņi, kas sadalās kokos gar krāšņo Stubnicas bērzu mežs, kas pavasarī aizdegas miljoniem sīku ziedu. Tie arī klīst dziļā gaismā vientulība gar stāvajām klintīm vai gar plato pludmali līkums no Ūzedomas un Vollinas ar bieziem krūmiem: tie miegs, ko ieskauj kaijas, starp zvejas laivām un kāpās, un tās vienmēr ieskauj krāšņums, miers un patīkamība. Pomerānijas špics vasaras ainava ir priecīga un smieklīgi skaista, jūrā izceļas ar Pomerānijas starojošajām krāsām,

Machine Translated by Google

balts un zils: Balts kā spožas krīta klintis un kāpas, dziļi zils kā jūra un debesis ar smago balti mākoņi pie horizonta.

Pomerānija ir skaista arī lagūnu krastos ar ar daudzajām zivīm un ar ziediem klāto zemes pleķīti. Austrumpomerānija ir skaista arī aiz tās. masīvas kāpas Baltijas jūras iekšzemē. Tur ir stāvi, akmeņaini kalni ar pāreju uz dziļu gravas, zaļi plankumi, tumši purvi un bagātīga lapotne un mežs. Visapkārt ir izkaisīti stikla dzidri jūras ezeri, Īstas putnu paradīzes Ziemeļvalstu savvaļas pīļu putnu pasaulei un savvaļas gulbis, gārnis un ūdensputns. Pērļu māte tauriņš un zelta žubīte lidinās virs ūdensziediem un purva ērkšķi. Naktī lielās kaijas-pūces kliedzieni atskan krāšņajā mežā, sauciens, kas tik reti dzirdams dzirdēts. Un Pomerānijas mežs, kur reiz sen atpakaļ Lāči un senie Eiropas bizoni, lūši un meža kaķi klejoja, šodien atkal Darsas pussalā- Zignst, netālu no Hermaņa Gēringa lauku mājas, atrodas Amerikas bizons.

Pēdējais ledus laikmets radīja Pomerānijas topogrāfiju. Tas radīja lielo Baltijas morēnu, Baltijas iekšzemi un Austrumpomerānijā — apaļmorēna. Topogrāfija piešķīra Pomerānijai to krāšņumu un patīkamību, kurā mēs šodien izjūtam pierobežas iedzīvotāju un pierobežas provinces jūras krastā dzīvības spēku. Pomerānijas zemes daudzveidība vienmēr atgriežas ar

Machine Translated by Google

uzsvars uz bezgalīgo, paplašināto līdzenumu. Retajā jauktajā ozolu mežā kādreiz dzīvoja ziemeļnieki, kas apstrādāja augsni ar akmens cirvjiem un arklu. Kolosālie pilskalni nāk no vēlā akmens laikmeta, šo zemnieku radinieku apbedījumi. Bronzas laikmeta beigās visa Pomerānija ir dramatiska zeme. Katrā orientierī mēs joprojām atrodam apmetņu paliekas līdz pat šai dienai. No
šoreiz pienāk vecākā svastikas atradne
Pomerānija. No Soflenhofas purviem viens atradās
krāšņā bronzas vāze ar četriem virpuļiem uz a
liesmojošs saules disks. Svarīgu ģermāņu aizvēsture
ciltis sniedzas atpakaļ uz Pomerāniju. Slāvi iefiltrējās, bet
datumā 12. gadsimtā vācu kolonisti atgriezās lielās masās.
Viņi uzcēla Lejassakšu māju, četrstūrveida
pagalmā, Vorkišas bēniņu mājā un Piritzerā
Viņi uzcēla Velzakeru, īstu ainavas zelta raktuvi
“Vorlaubenu māja”. Un katrā arhitektūras tipā vecā Pomerānijas zemnieku māja šķita mākslinieciska un nomierinoša. Pomerānija ir zemnieku zeme un kā tāda ir neatņemama Reiha ainava. Tās auglīgie lauki plešas kā tumšas jūras zem plašām debesīm, ko pārtrauc lauku vagu līnijas. Nav brīnums, ka apcerīgs, vientuļš,
šeit attīstījās spēcīgs un spītīgs radošais tips,
neatlaidīgi visos savos mēģinājumos, klusējot un noslēgti
kopā pret svešiniekiem.

Tas attiecas uz primitīvajiem pomerāņiem, par kuriem viens stāsta tik daudz stāstu Reihā? Noteikti ir kāds

Machine Translated by Google

patiesība tajā, pat viduslaiku vēsturniekam,
Tomass Koncovs ziņoja par cilvēkiem
Pomerānija:

"viņi ir daudz pieklājīgāki un dievbijīgāki, ja tērē kādu laiku slāvi, bet tomēr viņiem joprojām ir - gan no slāviem, gan no stingrajām debesīm zem kurā viņi dzīvo — daudz raupjuma tajos."

Ir arī labi zināms Frederika Lielā vārds, kurš teica, ka, ja pienāks pasaules gals, viņš dotos uz Pomerāniju, jo tas prasītu 20 gadus vēlāk tur... Bet mēs nevaram noliegt, ka valstsvīri no Frīdrihs Vilhelms I pret Frīdrihu Vilhelmu III ņēma Pomerānijas sadarbība lietās tiek uztverta ļoti nopietni štata, kurā viņi piedāvāja tik daudz vērtīgu politisko spēki. Frīdrihs Lielais, kura tēvs Frīdrihs Vilhelms I jau bija ļoti iecienījis pomerāņus to izcilās uzticamības dēļ, uzskatīja tos par šādiem uzslavas vārdiem:

"Pomerānijas čūskām piemīt tiešs, naivs gars; Pomerānija kādreiz bija visa, kas rada, province spēki gan karam, gan otrai valdībai zari; tikai diplomātijā es labprātāk tos neizmantoju, jo bieži vien ir jāizmanto viltus pret viltus."

Un tas skanēja pavisam maigi, kad 1780. gadā viņš teica Pomerānijas delegācijai, lūdzot palīdzību:

"Es ļoti priecājos jums palīdzēt, pomerāņi, jo es..." Mīlu pomerāņus kā savus brāļus. Cilvēks nevar mīlēt.

Machine Translated by Google

vairāk nekā es viņus mīlu, jo viņi ir labi cilvēki, kas vienmēr ir bijuši man blakus, lai aizstāvētu tēvzeme gan kaujas laukā, gan uz mājas frontē. Viņi ir bijuši man blakus ar saviem mantas un viņu asinis. Es nevaru būt cilvēks vai man būtu cilvēka sirds, ja es viņiem neparādītu savu pateicība tagad."

Pomerānijas iedzīvotāji cieta ļoti smagus zaudējumus. Silēzijas kari. Sešdesmit Pomerānijas armijas komandieri cīnījās un asiņoja par savu karali, un vienkāršais karavīrs to arī izdarīja brīnumi. Drosmīgais pomerānietis un, galvenais, Pomerānijas makrūrzivs bija sakāmvārds. Senatne Ģenerālis feldmaršals fon Šverins stāvēja ar karogu rokā Prāgas priekšā ar savu pulku, to vadot ar jaunieša dzīvesprieku, līdz viņš nokrita. Kad ģenerālis fon Vinterfelts krita, Frīdrihs Lielais zaudēja "visvairāk" izcila figūra Prūsijas armijā.

Militārais un stratēģiskais talants, jā, ģēniji no Pomerānijas ir daudz: ģenerālfeldmaršals no Vrangela, Albrehts Grāfs fon Rūns, ģenerālis Georgs fon der Varvics un ģenerālis Bāzelers bija pomerānieši. Kristians fon Kleists, kurš atrada varoņa nāvi Kunersdorfā, bija karavīrs un dzejnieks. No Pomerānijas nāca daudzi izcili administratori un organizatori; starp viņiem bija arī ģenerālpasta priekšnieks Stefans, kurš ir pazīstams vēl mūsdienās. Īpaša un izcila persona bija Ernsts Vorics Arndts, viens no izcilākajiem līderiem.

Machine Translated by Google

Tautas sacelšanās atbrīvošanās karos: dzejnieks, pētnieks, politiķis. Godinot mūsdienu bēgšanas priekšteci Anklameru Lillentāleru. Izcilie ārsti.
Virhova, Billrots un Šleihs radīja pamatus mūsdienu medicīnā. Pomerānijas špica seja
ainava, kas izjusta ar Ziemeļvācijas stingrību, atspoguļojas tās kontemplatīvo cilvēku siltumā un ir atspoguļoti to lielo gleznotāju mākslā Vācu romantisma periods, Filips Otto Runge un Kaspars Deivids Frīdrihs, kuri abi bija pomerāņi.

Robežas teritorija pie okeāna bija jau no paša sākuma daudzu kauju teātra sākums. Viduslaikos Trīsdesmitgadu karš to izpostīja līdz pamatam neatzīšanu un sagrāva tās politisko vienotību. Tomēr pomerāņi pilnībā atjaunoja savu darbību. Viduslaiki bija arī lielisks periods Pomerānijas iedzīvotājiem arhitektūra, kurai mēs esam parādā masīvās gotiskās katedrāles Štetinā, Stargardā, Štralzundē, Greifsvaldē un Kolbergā. Pat daudzās pilnīgi nezināmās mazpilsētās ir saglabājušās seno vārtu un mūru paliekas. Šīs četrstūru smagās akmens ēkas sastāv no apaļas šahtas, kas paceļas no zemākas konstrukcijas, atspoguļojot varonīgo pomerānieti.

Tikai gadsimtu gaitā Pomerānija atkal panāca vienotību pēc tam, kad tā bija sadalīta Vestfālenes līgumā. Daļa Pomerānijas kopā ar Rīgenu tika apvienotas tikai 1813. gada Vīnes kongresā.

Ar šo periodu tiek izskaidrotas daudzas vēlākas norises.

Machine Translated by Google

Otrais pasaules karš, kas to padarīja par frontes teritoriju iepretim Polijai, atkal ierobežoja vai aizkavēja tās progresu. Taču tieši grūtajos dezorganizācijas un bezcerība, pomerānis spītīgi un nelokāmi pildīja savu pienākumu. Jaunais periods ar saviem spēcīgajiem impulsiem atklāja, ka pomerāņi, šie spītīgie, nepacietīgie, nelokāmā spēka ļaudis, sagatavots savā garā. Viņu nepatika pret viltus mirdzumu un viņu spēks un ticība viegli iesakņojās šajos lieliski laiki: viņi bija priecīgi, ka viņiem ļāva strādāt, un sasniegt. Un visos visu laiku kaujas laukos Pomerānijas karavīrs ir bijis karavīra gods cilvēki.

Machine Translated by Google

Šodien svarīga ir viena lieta:

Tēvzeme.

Un upura liesma

met katru cilvēku pie sava.

- Hoelderlin